

ԱՐԴՅՈ՞Ք ԱՍՏՎԱԾԱՇՈՒՆՉԸ ՀԱՆԴԻՍԱՆՈՒՄ Է ԱՍԾՈՒ ԽՈՍՔԸ

[Հայերեն - Armenian – أرمني]

Հեղ. Ահմեդ Դիդար

ԶՐՐ

Թարգմանությունը:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

& Աննա Ռ. Հակոբ

Ստուգող հանձնաժողով:

Աբու Առամ

هل الكتاب المقدس كلام الله؟

أحمد ديدات

ترجمة:

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& أنا ر. يعقوب

مراجعة: أبو آرام

ISLAM HOUSE

الإسلام من أجل العالم

ISLAMHOUSE.COM

THE LARGEST AND MOST AUTHENTIC
FREE REFERENCE TO INTRODUCE ISLAM
IN THE WORLD LANGUAGES

Գլուխ Առաջին

Ինչ են նրանք ասում

Քրիստոնյաների Խոստովանությունը

Հեղինակավոր Քրիստոնեական Ավետարանական Առաքելության Չիկագոյի Մուդի Աստվածաշնչյան Հաստատության դոկ, Ու, Գրահամ Սքրուջին, պատասխանելով այն հարցին թե – «Արդյո՞ք Աստվածաշունչը հանդիսանում է Աստծո Խոսք» (որը նաև տվյալ գրքի վերնագիրն է) Այն Մարդ է, սակայն Աստվածային խորագրով աշխատության 17-րդ էջում ասաց.

«Այո, Աստվածաշունչը մարդկային է, չնայած ոմանք առանց որևէ եռանդի, որը չի համապատասխանում գիտելիքին¹ ,Ժխտել են այն: Այդ գրքերը² անցել են մարդկանց մտքերի միջով, գրված են մարդու լեզվով, մարդու ձեռքի գրիչով և իրենց ոճի մեջ կրում են մարդկային բնույթը»:

(Ավելացրած է շեշտադրումը)

Մեկ այլ խորագիտակ Քրիստոնյա գիտնական Քեննեթ Քրազգր, ով հանդիսանում էր Երուսաղեմի Անգլիկան եկեղեցու եպիսկոպոս, իր «Մինարեթների կանչը» գրքի 277-րդ էջի մեջ ասաց.

¹ Անտեղյակությունից դուրս

² Աստվածաշունչը ուղղակի Գիրք չէ: Այն հանդիսանում է շատ գրքերի ընտրանի և լրացում:

«Ոչ այնքան Նոր Կտակարանը ³... Գոյություն ունի խտացում և խմբագրում⁴; գոյություն ունի ընտրություն, վերարտադրություն և վկայություն: Ավետարանները Եկեղեցու միտք են բերել հեղինակները: Նրանք ներկայացնում են փորձը և պատմությունը»:⁵

Եթե խոսքերը որևէ իմաստ են ներկայացնում, արդյո՞ք մեզ անհրաժեշտ է մեկնաբանության այլ խոսք, որպեսզի ապացուցենք դեպքը: Ոչ: Սակայն հմուտ քարոզիչները ճշմարտությունը բացահայտելուց հետո, դեռ փորձում են իրենց ընթերցողներին հավատ ընծայել, որ որևէ կասկածի ստվերից դուրս Աստվածաշունչը հանդիսանում է «Աստծո սպառիչ⁶ Խոսք»: Նրանց իմաստային ճկունությունը – խաբեությունը և բռնախաղը հիասքանչ է:

Կրոնի այս երկու Դոկտորները հնարավոր ամենապարզ մարդկային լեզվով մեզ ասում են, որ Աստվածաշունչը հանդիսանում է մարդու ձեռքի գործը, մինչդեռ բոլորը ձևացնում են, որ նրանք հակառակն են ապացուցում: Հին արաբական ասացվածքը ասում է, «Եթե քահանաները այսպիսին են, ապա Աստված օրհնի Ժողովը»:

Նմանատիպ դատարկաբանությամբ տաք ավետարանականը և Աստվածաշնչականը «ներշնչված են» շտապեցնելու «հեթանոսությունը»:⁷ Ուրիշուաթերսրանդ Համալսարանի Աստվածաբանության բաժնի դեռ

³ Ի տարբերություն Ղուրանի

⁴ Ընդմիջարկման այլ խոսք

⁵ Շեշտադրումները ինձ են պատկանում

⁶ Անվիճարկելի

⁷ Տես «Որքա՞ն են կորած Հեթանոսները» Մուլդի Մամուլ, դոկ, Սքրոջի

որակավորում չստացած ուսանող, երիտասարդ ավետարանականը դարձավ Յոհաննեսբուրգի Նյութաուն Մզկիթի հաճախակի այցելուն, ժողովի անդամներին «վկայելու»⁸ «առաքինի» մտադրությամբ: Երբ ինձ ներկայացրեցին նրան և ես տեղեկացա նրա մտադրության մասին, ես նրան նախաճաշի հրավիրեցի իմ եղբոր առանձնատուն, որը գտնվում էր մզկիթից մի փոքր հեռավորության վրա: Մինչ մենք սեղանի շուրջ քննարկում էինք Աստվածաշնչի վավերականությունը և զգալով նրա համառ դոգմատիզմը, ես մի փորձ արեցի ասելով. «ձեր Պրոֆեսոր Գեյսերը, Ասվածաբանության Բաժանմունքի Ղեկավարը, չի հավատում, որ Աստվածաշունչը հանդիսանում է Աստծո Խոսքը»: Առանց որևէ զարմանքի նա պատասխանեց. «Ես տեղյակ եմ»: Այժմ, ես անձամբ տեղյակ չեմ Աստվածաշնչի հետ կապված պրոֆեսորի համոզվածության վրա: Ես միայն այդպես ենթադրում եմ, ելնելով այն հակասությունից, որը նրան հասավ կապված «Քրիստոսի Աստվածայնության»⁹ հետ: Մի քանի տարի առաջ նա վերցրել էր խնդիրը միանալով ուղղափառ հավատացյալներին: Այնուհետ ես շարունակեցի ասելով. «Քո դասախոսը չի հավատում, որ Աստվածաշունչը Աստծո Խոսքն է»: Երիտասարդ ավետարանականը կրկին պատասխանեց, «Ես տեղյակ եմ» սակայն նա շարունակեց այս անգամ հետևյալ խոսքերով «սակայն ես հավատում եմ, որ այն Աստծո Խոսքն է»: Նմանատիպ մարդկանց համար

⁸ Երբ Քրիստոնյաները խոսում են «վկայության» մասին, նրանք ի նկատի ունեն քարոզչությունը, հոգեերսությունը և վերածումը:

⁹ Այս խնդրով լայնորեն զբաղվում է «Քրիստոսը Իսլամի մեջ» աշխատությունը

ոչ մի միջոց գոյություն չունի: Նույնիսկ Հիսուսը իր ավստասանքը հայտնեց այս հիվանդության կապակցությամբ.

«... տեսնելու ունակությամբ, նրանք չեն տեսնում ; և լսելու ունակությամբ նրանք չեն լսում, ոչ էլ նրանք հասկանում են»: (Մատթեոս 13:13)

Ղուրանը, Աստծո Սուրբ Գիրքը, նույնպես դատապարտում է այս համառ մտածելակերպը:

«Խույ, համր և կույր, նրանք չեն վերադառնա ուղղի»:
(Սուրա Բակարա 2:18)

Տվյալ էջերը վերաբերվում են այն անկեղծ, համեստ հոգիներին, ովքեր անկեղծորեն շահագրգռված են փնտրելու Աստծո Լույսը և ովքեր ցանկություն ունեն առաջնորդության: Ինչ վերաբերվում է նրանց, ում հոգիները տառապում են հիվանդությամբ, այստեղ զետեղված փաստերը կարող են միայն ավելացնել այն իրենց սրտերում:

ԳԼՈՒԽ ԵՐԿՐՈՐԴ

ՄԱՀՄԵԴԱԿԱՆ ՏԵՍԱՆԿՑՈՒՆԸ

ՄԵԾԱՄԻՏ ՔՐԻՍՏՈՆՅԱՆԵՐԸ

Լինելով Կաթոլիկների, Բողոքականների կամ «Պաշտանմունքայինների» աղանդների կամ դավանանքների հազարավորներից մեկը, դուք չեք կարող գտնել որևէ միսիոներ, ով առերևույթ չի ենթադրում, որ իր հնարավոր նորադարձը ընդունում է իր «Սուրբ Աստվածաշունչը» որպես ցանկացած կրոնական կարծիքի վերջին հեղինակային գիրք: Միակ պատասխանը, որը ունի հեռանկարային նորահավատը, Աստվածաշունչի տարբերակների մեջբերումն է, որոնք հակասում են միսիոներին կամ վիճարկում իրենց մեկնաբանությունները:

ՀԱՄԱՌ ՀԱՐՑԸ

Երբ Մահմեդականը ապացուցում է իր տեսակետը Քրիստոնեական Սուրբ Գրից և երբ հմուտ քահանան, երեցը չի կարող հերքել փաստարկը – Քրիստոնեական անխուսափելի հնարք է դառնում, թե «Արդյո՞ք դուք ընդունում եք Աստվածաշունչը, որպես Աստծո խոսք»: Ըստ երևույթին, հարցը հեշտ է թվում, սակայն չպետք է տալ պարզ «Այո» կամ «Ոչ» պատասխանը: Առաջին հերթին անհրաժեշտ է բացատրել տեսակետը: Մակայն Քրիստոնյան հնարավորություն չի տալիս: Նա դառնում է անհամբեր: «Պատասխանիր- «Այո կամ Ոչ»» նա պնդում է:

Հրեաները նույն կերպ վարվեցին Հիսուսի հետ երկու հազար տարի առաջ, բացառելով, որ զարմանալիորեն նա չէր հանդիսանում զսպաշապիկ, ինչպես որ այսօր նորաձև է:

Ընթերցողը կարող է հեշտությամբ համաձայնել, որ գոյություն ունեն բաներ, որոնք միշտ չեն հանդիսանում սև կամ սպիտակ: Այս երկու ծայրահեղությունների մեջ գոյություն ունեն մոխրագույնի տարբեր երանգներ: Եթե հարցին պատասխանեք «Այո», ապա կարող է նշանակել որ դուք պատրաստ եք կլանել յուրաքանչյուր թակարդ, իսայծ, լար իր Աստվածաշնչի Ծննդոցից մինչ Հայտնություն: Եթե դուք պատասխանեք «Ոչ», ապա նա արագ կերպով իրեն ձերբազատում է ձեր ներկայացրած փաստերից և համախմբում է իր համակրոնակիցների աջակցությունը ասելով. «Տեսնում եք, այս մարդը չի հավատում Աստվածաշնչին: Ինչ իրավունք ունի նա մեկնաբանել դրվագը մեր Գրքի միջից»: Այս լիակատար փոփոխության միջոցով նա հենվում է այդ բովանդակության վրա, որպեսզի ապահով կերպով խուսափի խնդրից: Ի՞նչ պետք է անի Մուբալիդը¹⁰: Նա պետք է հնարավորինս բացատրի Աստվածաշնչի իր դիրքորոշումը:

ՎԿԱՅՈՒԹՅԱՆ ԵՐԵՔ ԱՍՏԻՃԱՆՆԵՐԸ

Մենք, մահմեդականներս, չենք տատանվում ընդունել, որ Աստվածաշնչի մեջ գոյություն ունի երեք տարբեր տեսակի

¹⁰ Իսլամի քարոզիչը

վկայություններ, որոնց ճանաչման համար մենք չենք զգում որևէ փորձի կարիք: Դրանք են.

1. Դուք ի վիճակի կլինեք ճանաչել Աստվածաշնչի մեջ այն, ինչը նկարագրում են որպես «Աստծո Խոսք»:

2. Դուք նույնպես ի վիճակի կլինեք նկատել այն, ինչ կարելի է նկարագրել որպես «Աստծո Մարգարեի Խոսքեր»:

3. Եվ ամենայն պատրաստակամությամբ, դուք կարող եք նկատել, որ Աստվածաշնչի զգալի մասը գրառել են ականատեսները կամ ունկնդիրները կամ մարդիկ, ովքեր լսել են: Որպես այդպիսին, դրանք «Պատմաբանների Խոսքեր» են հանդիսանում:

Դուք կարիք չունեք Աստվածաշնչի մեջ որսալու այս տարբեր տեսակի վկայությունների օրինակները: Հետևյալ մեջբերումները կդարձնեն դիրքորոշումը բյուրեղի պես հստակ:

ԱՌԱՋԻՆ ՏԵՍԱԿԸ.

Ա) «Ես կբարձրացնեմ նրանց մի մարգարե ... և Ես կդնեմ իմ խոսքերը ... և նա կխոսի նրանց հետ ամենը, որ Ես կպատվիրեմ նրան»: (Երկրորդ Օրենք 18:18)

Բ) «Ես նույնիսկ, Ես եմ տերը և իմ կողքին գոյություն չունի ոչ մի փրկիչ»: (Եսայի 43:11)

Գ) «Նայեք ինձ և եղեք դուք պահպանված, բոլորը մինչ երկրի ավարտը. Քանի որ Ես եմ Աստված և առկա չէ այլը»: (Եսայի 45:22)

Նշենք, որ առաջին դեմքով և եզակի թվով դերանունը, որը վերոհիշյալ քաղվածքի մեջ ընդգծված է կանաչ գույնով, առանց որևէ դժվարության, կարող է համաձայնեցնել, որ հայտարարությունները ունեն Աստծո Խոսք լինելու հավանականություն:

ԵՐԿՐՈՐԴ ՏԵՍԱԿԸ

Ա) «Հիսուսը ողբաց բարձրաձայն, ասելով Ելի, Ելի լա՞մա սարախտանի...» (Մատթեոս 27:46)

Բ) «Եվ Հիսուսը պատասխանեց նրան, բոլոր պատվիրաններից առաջինն է Լսեք, Օվ Իսրայել; Տերը մեր Աստվածը, մեկ Տեր է.» (Մարկոս 12:29)

Գ) «Եվ Հիսուսը ասաց նրան, Ինչու՞ եք դուք ինձ կոչում լավ: Գոյություն չունի ոչ ոք սակայն մեկը, ով Աստվածն է:» (Մարկոս 10:18)

Նույնիսկ երեխան կարող է հաստատել որ. Հիսուսը «ողբաց», Հիսուսը «պատասխանեց» և Հիսուսը «ասաց» որևէ մեկին ուղղված խոսքեր են, այսինքն *ԱՍՏՈՆ ՄԱՐԳԱՐԵՒ ԽՈՍՔԵՐ*:

ԵՐՐՈՐԴ ՏԵՍԱԿ

«Եվ տեսնելով թզենի, որը գուրկ էր տերևներից, նա, (Հիսուսը) եկավ, եթե պատահաբար նա, (Հիսուսը), ի վիճակի լիներ գտնել որևէ բան դրանց վրա, և նա (Հիսուսը) մոտեցավ, Հիսուսը ոչինչ չգտավ բացառությամբ տերևների...» (Մարկոս 11:13)

Աստվածաշնչի զգալի մասը վկայում է այս երրորդ տեսակը: Սրանք հանդիսանում են երրորդ անձի խոսքեր: Ուշադրությամբ դիտեք ընդգծված դերանունները: Դրանք հանդիսանում են պատմաբանների, այլ ոչ թե Աստծո կամ Նրա Մարգարեի խոսքերը:

Քանի որ Մահմեդականը բավականին հեշտությամբ կարող է տարբերակել վկայության վերոհիշյալ տարբերակները, որովհետև դրանք առկա են նրա իսկ հավատքի մեջ: Սակայն այլ կրոնների հետևորդների համար այն հանդիսանում է ամենամեծ հաջողությունը, քանի որ նրա տարբեր գրառումները գտնվում են առանձին Գրքերի մեջ:

ԱՌԱԶԻՆԸ. Առաջին տեսակ – Աստծո Խոսք- կարելի է գտնել Գրքի մեջ, որը կոչվում է Սուրբ Ղուրան:

ԵՐԿՐՈՐԴ. Երկրորդ տեսակ – Աստծո Մարգարեի Մուհամմեդի (Խ.Ա.Ո.Ն) խոսքերը գրառված Ավանդությունների Գրքերի մեջ, որոնք կոչվում են Պատումներ:

ԵՐՐՈՐԴ. Երրորդ տեսակի վկայությունը առկա է Իսլամական Պատմության տարբեր հատորների մեջ, որոնք գրված են որոշակի բարձր ամբողջականությամբ և ուսուցմամբ, իսկ մի քանիսը ավելի նվազ ճշմարտությամբ, սակայն Մահմեդականները գիտակցաբար պահել են նրա Գրքերը տարբեր հատորների մեջ:

Մահմեդականը նախանձախնդրորեն առանձին են պահում վերոհիշյալ երեք վկայությունները, վավերականության իրենց պատշաճ աստիճանականությամբ: Նա երբեք չի հավասարեցնում դրանք: Մյուս կողմից, «Սուրբ Աստվածաշունչը» պարունակում է գրականության երփներանգ տեսակ, որը շարադրվում է ամոթալի բարի, անազնիվ և անպարկեշտ կերպով – բոլորը նույն շապիկի տակ – Քրիստոնյան ստիպված է ընդունել բոլորի

հավասար հոգևոր կարևորությունը և վավերականությունը
և ուստի, այս առումով դառնում է դժբախտ:

ԳԼՈՒԽ ԵՐՐՈՐԴ

ԱՍՏՎԱԾԱՇՆՉԻ ԲԱԶՄԱՔԱՆԱԿ ՏԱՐԲԵՐԱԿՆԵՐԸ

Այժմ, մեզ հեշտ կլինի վերլուծել Քրիստոնյայի պնդումը իր Սուրբ Գրքի մասին:

ԶԱՏԵԼՈՎ ՀԱՏԻԿԸ ՄԵԾԱԲԱՆՈՒԹՅՈՒՆՆՑ

Մինչ տարբեր վարկածների գննությունը, եկեք պարզաբանենք Աստծո Գրքերի մեր իսկ հավատքը: Իրականում, մենք ի՞նչ նկատի ունենք, երբ ասում ենք, որ հավատում ենք Թորային, Զաբուրին, Ինջիլին և Ղուրանին: Մենք արդեն տեղյակ ենք, որ Սուրբ Ղուրանը հանդիսանում է Աստծո անսխալ խոսքը, որը բառ առ բառ հայտնվել է մեր Սուրբ Մարգարե Պատվելի Մուհամմեդ Մուսթաֆային (Խ.Ա.Ո.Ն), Ջիբրիիլ Հրեշտակապետի միջոցով, որը անզլերեն լեզվում հայտնի է որպես Գաբրիել և վերջին տասնչորս հարյուր տարիների ընթացքում կատարյալ կերպով ներկայացվել և պահպանվել է մարդկային միջամտությունից:¹¹ Նույնիսկ, Իսլամի ոլիերիմ քննադատները դժկամորեն հաստատել են Սուրբ Ղուրանի անաղարտությունը. «Միգուցե, աշխարհում առկա չէ մեկ այլ գիրք, որը կայուն է մնացել տասներկու դար, (այժմ տասնչորս), նմանատիպ անաղարտ տեքստով»: –(Սըր Ուիլյամ Մուիր)

¹¹ Անկախ Մահմեդական լինելուց կամ ոչ, դուք ստիպված չէք ընդունել նրա հավատքը միայն: Դուք կարող եք տարբերակել փաստը, որ Ղուրանը հանդիսանում է Աստծո Խոսք: Տե՛ս. – «Ալ-Ղուրան-Հրաշքների Հրաշքը»:

Այն Թորան, որին մենք, մահմեդականներս, հավատում ենք, Հրեաների և Քրիստոնյաների Թորան չէ, չնայած արաբերեն և եբրայերեն խոսքերը նույնն են: Մենք հավատում ենք, որ այն ինչ Սուրբ Մարգարե Մովսեսը (Խ.Ա.Ո.Ն) քարոզել է իր մարդկանց, Ամենաբարձրյալ Աստծո հայտնությունն է, սակայն Մովսեսը չի հանդիսանում այդ «գրքերի» հեղինակը, ինչպես նրան են վերագրում Հրեաները և Քրիստոնյաները:¹²

Նմանապես, մենք հավատում ենք, որ Չաբուրը Աստված պարզել է Պատվելի Դաուդին, (Դավիթին Խ.Ա.Ո.Ն) և որ ներկայիս Սաղմոսները, որոնք կապակցվում են նրա անվան հետ, չեն հանդիսանում այդ նույն հայտնությունը: Քրիստոնյաները չեն պնդում, որ Դավիթը չի հանդիսանում «իր» Սաղմոսների¹³ միակ հեղինակը:

Ի՞նչ կասեք Ինջիլի մասին: Ինջիլ նշանակում է «Կտակարան» կամ «ավետիս» որը քարոզեց Հիսուս Քրիստոսը իր կարճ առաքելության ժամանակահատվածի ընթացքում: «Կտակարանի» հեղինակները հաճախ նշում են, որ Հիսուսը պատրաստվում և քարոզում էր Ավետարանը, (Ինջիլը).

1. «Եվ Հիսուսը գնաց... քարոզելով ավետարանը... և բժշկելով մարդկանց միջև գոյություն ունեցող ամեն հիվանդություն»: (Մատթեոս 9:35)

¹² Ավել վկայություններ, որոնք գալիս են հետագայում, «Մովսեսը չի հանդիսանում Աստվածաշնչյան «Թորայի» հեղինակը»:

¹³ Ավելի ուշ, դուք կարող եք ընթերցել, թե ինչպես Քրիստոնյա «Մտքերի Հավատքը» խոստովանում է- «Հեղինակ, Հիմնականում Դավիթը, չնայած գոյություն ունեն այլ հեղինակներ»:

2. «... սակայն, նա, ով կարող է կորցնել իր սրինգը հանուն ինձ և ավետարանի, նույնը կփրկի այն»: (Մարկոս 8:35)

3. «...քարոզեց ավետարան...» (Ղուկաս 20:1)

«Ավետարան»-ը հաճախակի կիրառվող խոսքն է, սակայն ո՞ր Ավետարանն է քարոզել Հիսուսը: Նոր Կտակարանի 27 գրքերից միայն մի փոքր հատվածը կարելի է ընդունել որպես Հիսուսի խոսքեր: Քրիստոնյաները հպարտանում են Սուրբ Մատթեոսի, Սուրբ Մարկոսի, Սուրբ Ղուկասի և Սուրբ Հովհաննեսի Կտակարաններով, սակայն գոյություն չունի Կտակարան ըստ Հիսուսի:

Մենք անկեղծորեն հավատում ենք, որ այն ամենը ինչ քարոզում էր Հիսուսը (Խ.Ա.Ո.Ն) Աստուծոց էր: Դա Ինջիլն էր, Իսրայելի Զավակների ավետիսը և Աստծո ուղղորդությունը: Իր կյանքի ընթացքում Հիսուսը երբեք ոչ մի բառ անգամ չի գրել, ոչ էլ հրահանգել է որևէ մեկին անել այդ :Այսօր մեզ հասած «Ավետարանները» հանդիսանում են անանուն ձեռքերի աշխատանք:

Մեր առջև առաջանում է խնդիր, թե «Արդյո՞ք դուք ընդունում եք, որ Աստվածաշունչը Աստծո Խոսքն է»: Հարցը իրոք, դառնում է մարտահրավեր: Հարցադրողը ուղղակի փնտրում է լուսավորչություն է: Հարցը դրված է բանավեճի ոգով: Մենք իրավունք ունենք նմանատիպ ուղղություն պահանջել – «Ո՞ր Աստվածաշնչի մասին է խոսքը» մենք կարող ենք հարցնել: «Ինչու, գոյություն ունի միայն Մեկ Աստվածաշունչ» փնթփնթաց նա:

ԿԱԹՈՒԼԻԿ ԱՍՏՎԱԾԱՇՈՒՆՆԵՐ

Վեր բարձրացնելով իմ ձեռքում գտնվող Աստվածաշնչի Հռոմեական կաթոլիկ Տարբերակը, ես հարցրեցի. «Արդյո՞ք դուք տվյալ Աստվածաշունչը ընդունում եք որպես Աստծո Խոսք»: Իր հայտնի պատճառներով Կաթոլիկ Ճշմարտության Հասարակությունը հակիրճ և հստակ ձևով հրատարակել է Աստվածաշնչի իր Տարբերակը: Տվյալ Տարբերակը շատ տարօրինակ համամասնությամբ, այսօր հանդիսանում է շուկայում գտնվող բազմաթիվ Տարբերակների մեջ: Քրիստոնյա հարցադրողը շփոթվում է: «Ո՞ր Աստվածաշունչն է դա, նա հարցրեց»: Ինչու, ես կարծում եմ, որ դուք ասացիք, թե գոյություն ունի միայն Մեկ Աստվածաշունչ « ես հիշեցրեցի նրան»: «Այո» նա տատանվելով մրմնջաց, «սակայն ո՞ր տարբերակն է դա»: «Ինչու, արդյո՞ք գոյություն ունի որևէ տարբերություն» ես տեղեկացա: Իհարկե այո, և հմուտ քարոզիչը տեղյակ է, որ գոյություն ունի: Նա միայն հավակնում է իր «Մեկ Աստվածաշունչ» պնդմանը:

Հռոմեական Կաթոլիկ Աստվածաշունչը հրատարակվել է 1582 թվականին Ռեյմսում, ըստ Երեմիայի Լատինական Տարբերակի և վերահրատարակվեց 1609 թվականին Դուայում: Որպես այդպիսին, Հռոմեական Կաթոլիկ Տարբերակը ամենահին Տարբերակն է, որը կարելի է այսօր գնել: Չնայած իր հնության, ամբողջ Բողոքական աշխարհը ներառելով «աղանդները»* դատապարտում են Հռոմեական Կաթոլիկ Տարբերակը, որովհետև այն պարունակում է յոթ լրացուցիչ «գրքեր», որոնք նրանք արհամարհանքով վերագրում են «ապոկրիֆին» այսինքն Կասկածելի

Հեղինակությանը: Չնայած սոսկալի նախազգուշացման, որը ներառվում է Ապոկալիպսիսը, որը և հանդիսանում է Հռոմեական Կաթոլիկ Տարբերակի վերջին գիրք,

- Այս արհամարհելի կոչումը տրվել է ուղղափառ Եհովայի Վկաններին, հոգեզալստականներին և հազարավոր աղանդներին և դավանանքներին, որոնց նրանք դեմ առ դեմ չեն տեսել:

Բողոքականները կոչել են «Հարություն», որն էլ հանդիսանում է «հայտնված»:

«... Եթե որևէ մեկը ավելացնի այս ամենի մեջ կամ հեռացնի, Աստված կավելացնի նրա պատուհասները, որոնք գրառված են այս Գրքի մեջ»: (Հայտնություն 22:18-19)

Մակայն բոլորը անտարբեր են: Նրանք իրոք, չեն հավատում: Բողոքականները Աստծո Գրքից արիաքար հեռացրել են յոթ ամբողջական գրքերը: Հեռացվել են.

Հուդիթի Գիրքը

Թոբիասի Գիրքը

Բառքի Գիրքը

Եսթերի Գիրքը և այլն.

ԲՈՂՈՔԱԿԱՆ ԱՍՏՎԱԾԱՌԻՆՉ

Սրբ Ուինսթոն Չերչիլը պատեհ խոսել է Բողոքական Աստվածաշնչի Երաշխավորված Տարբերակի մասին, որը նույնպես հայտնի է որպես «Արքա Ջեյմսի Տարբերակ»:

«ԱՍՏՎԱԾԱՇՆՉԻ ԵՐԱՇԽԱՎՈՐՎԱԾ ՏԱՐԲԵՐԱԿԸ ՀՐԱՏԱՐԱԿՎԵԼ Է 1611 ԹՎԱԿԱՆԻՆ ՆՈՐԻՆ ՄԵԾՈՒԹՅՈՒՆ ԱՐՔԱԶԱՅՄՄԻ ԿԱՄՔՈՎ և ՀՐԱՄԱՆՈՎ, ԱՌԱԶԻՆԸ, ՈՒՄ ԱՆՈՒՆԸ ՄԻՆՉ ԱՅԺՄ ԿՐՈՒՄ Է»:

Հռոմեական Կաթոլիկները հնարավորինս հավատում են, որ Բողոքականները աղավաղել են Աստծո Գիրքը և նրանց աջակցում և դրոմ են «հանցագործության», հարազատ նորադարձներին ստիպելով ձեռք բերել Աստվածաշնչի Երաշխավորված Տարբերակը, որը միակ մատչելին է 1500 լեզուներով երրորդ աշխարհի ազգերի համար: Հռոմեական Կաթոլիկները կրթում են իրենց կովերը, սակայն սնուցումը մնում է Բողոքականներին: Քրիստոնյաների ճնշող մեծամասնությունը - և Կաթոլիկ և Բողոքական - կիրառում են Հեղինակային կամ այլընտրանքային անվամբ Արքա Ջեյմսի Տարբերակը:

ՓԱՅԼՈՒՆ ԱՐԱՐՔՆԵՐ

1611 թվականի առաջին հրատարակությունը, ինչպես ասել է Սըր Ուիսթոնը և այնուհետ 1881 թվականի վերանայված տարբերակը և 1952 թվականի կրկին վերանայված և բերված Վերանայված Տիպական Տարբերակը և 1971 թվականին կրկին վերանայված հակիրճ ՎՏՏ-ը: Եկեք տեսնենք, թե ինչ կարծիք ունի Քրիստոնեաբանությունը իր ամենից շատ վերանայված Աստվածաշնչի մասին,

1. *«ՀԱՎԱԳՈՒՅՆ ՏԱՐԲԵՐԱԿԸ, ՈՐԸ ՆԵՐԿԱՅԱՑՎԵԼ Է ՆԵՐԿԱՅԻՄ ԴԱՐՈՒՄ»:* – (Անգլիայի Եկեղեցու Մամուլ)

2.«ՀԵՂԻՆԱԿԱՅԻՆ ԳԻՏՆԱԿԱՆՆԵՐԻ ԿԱՏԱՐՅԱԼ ԹԱՐՄ ԹԱՐԳՄԱՆՈՒԹՅՈՒՆ»: (Թայմսի Գրական Հավելված)

3.«ԵՐԱՇԽԱՎՈՐՎԱԾ ՏԱՐԲԵՐԱԿԻ ՍԻՐԵԼԻ ԲՆՈՒԹԱԳԻՐԸ ՀԱՄԱԿՅՎՈՒՄ Է ՆՈՐ ՃՇԳՐԻՏ ԹԱՐԳՄԱՆՈՒԹՅԱՄԲ»: – (Կյանքը և Աշխատանքը)

4. «ԲՆՕՐԻՆԱԿԻ ԱՄԵՆԱՃՇԳՐԻՏ և ՄՈՏԻԿ ՄՍՏՈՒՅՈՒՄԸ»:- (Թայմս)

Հրատարակիչները, Քոլինգները, Աստվածաշնչի ավարտի 10-րդ էջի իրենց նշումների մեջ ասում են «Այս Աստվածաշունչը, Վերանայված Տիպական Տարբերակը, երեսուն երկու գիտնականների աշխատանքի արդյունք է, ում աջակցել են հիսուս համագործակցող աղանդների խորհուրդը»: Ու՛մ է պետք է նմանատիպ պարծանքը: Արդյո՞ք որպեսզի ստիպեն դյուրահավատ հասարակությանը գնել իրենց արտադրանքը: Այս բոլոր վկայությունները համոզում են գնորդին, որ նա ճիշտ ձի է սանձում, ի տարբերություն այլ գնորդի, ով մի փոքր կասկածներ ունի, որ նրան տանում են զբոսանքի:

«ԱՇԽԱՐՀԻ ԼԱՎԱԳՈՒՅՆ ՎԱՃԱՌՈՂԸ»

Սակայն ինչ կարծիքի եք Աստվածաշնչի Հեղինակային Տարբերակի մասին, որը հանդիսանում է «Աշխարհի Լավագույն Վաճառողը»: Այս, բոլորը վերանայողները հանդիսանում են լավագույն վաճառողները, ովքեր գեղեցիկ են խոսում: Ամեն դեպքում, Վերանայված Հեղինակային Տարբերակի իրենց Նախաբանի վեցերորդ հատվածի iii էջը ասում է.

«Արքա Ջեյմսի Տարբերակը այլընտրանքային նկարագրությամբ, լավ պատճառների շնորհիվ, ստացել է «Անգլիական արձակի լավագույն հուշարձան» անվանումը: Վերանայողները 1881 թվականին իրենց հիացմունքը արտահայտեցին կապված «իր Պարգույան, Արժանապատվության, Հզորության, արտահայտման գեղեցկության հետ... Նույնպես իր ռիթմի երաժշտության և օբյեկտիվության համար»: Այն մուտք գործեց ինչպես չի գործել ոչ մի այլ գիրք, որպեսզի կայացնի անգլիախոս մարդկանց անձնական և հասարակական հաստատության բնույթը: Մենք անգերագնահատելի կերպով պարտական ենք դրան»:

Հարգելի ընթերցող, արդյո՞ք դուք կարող եք պատկերացնել ավելի հիասքանչ տուրք, որը մատուցվել է «Գրքերի Գրքին» քան վերոհիշյալը: Ես չեմ կարող: Այժմ, թող հավատացյալ Քրիստոնյաները ամրապնդեն իրենց իսկ սիրելի Կրոնի Փաստաբանների ամբողջականությունը տիպիկ պայթյունով: Քանի որ միննույն ուժգնությամբ նրանք ասում են.

«Մինչդեռ Արքա Ջեյմսի Տարբերակի մեջ առկա են մեծ արատներ»: Եվ «Որ տվյալ արատները այնքան շատ են և այնքան լուրջ, որ չպետք է կոչվեն վերանայված...» Սա անմիջապես հասնում է ձիու բերանը այսինքն, ուղղափառ Քրիստոնյա գիտնականները «բարձր մեծությամբ»:

Այժմ պահանջ է ներկայացվում Աստվածայնության Դոկտորների մեկ այլ աստղաբույլին, ներկայացնել հանրագիտարան, որը կարող է բացատրել իրենց Սուրբ

Գրքի այդ Մեծ և Լուրջ Արատների պատճառը և
լուսաբանել դրանք:

PREFACE

THE Revised Standard Version of the Bible is an authorized revision of the American Standard Version, published in 1901, which was a revision of the King James Version, published in 1611.

The first English version of the Scriptures made by direct translation from the original Hebrew and Greek, and the first to be printed, was the work of William Tyndale. He met bitter opposition. He was accused of willfully perverting the meaning of the Scriptures, and his New Testaments were ordered to be burned as "untrue translations." He was finally betrayed into the hands of his enemies, and in October 1536, was publicly executed and burned at the stake.

Yet Tyndale's work became the foundation of subsequent English versions, notably those of Coverdale, 1535; Thomas Matthew (probably a pseudonym for John Rogers), 1537; the Great Bible, 1539; the Geneva Bible, 1560; and the Bishops' Bible, 1568. In 1582 a translation of the New Testament, made from the Latin Vulgate by Roman Catholic scholars, was published at Rheims.

The translators who made the King James Version took into account all of these preceding versions; and comparison shows that it owes something to each of them. It kept felicitous phrases and apt expressions, from whatever source, which had stood the test of public usage. It owed most, especially in the New Testament, to Tyndale.

The King James Version had to compete with the Geneva Bible in popular use; but in the end it prevailed, and for more than two and a half centuries no other authorized translation of the Bible into English was made. The King James Version became the "Authorized Version" of the English-speaking peoples.

The King James Version has with good reason been termed "the noblest monument of English prose." Its revisers in 1881 expressed admiration for "its simplicity, its dignity, its power, its happy turns of expression . . . the music of its cadences, and the felicities of its rhythm." It entered, as no other book has, into the making of the personal character and the public institutions of the English-speaking peoples. We owe to it an incalculable debt.

Yet the King James Version has grave defects. By the middle of the nineteenth century, the development of Biblical studies and the discovery of many manuscripts more ancient than those upon which the King James Version was based, made it manifest that these defects are so many and so serious as to call for revision of the English translation. The task was undertaken, by authority of the Church of England, in 1870. The English Revised Version of the Bible was published in 1881-1885; and the American Standard Version, its variant embodying the preferences of the American scholars associated in the work, was published in 1901.

Because of unhappy experience with unauthorized publications in the two decades between 1881 and 1901, which tampered with the text of the English Revised Version in the supposed interest of the American public, the American Standard Version was copyrighted, to protect the text from unauthorized changes. In 1928 this copyright was acquired by the International Council of Religious Education, and thus passed into the ownership of the churches of the United States and Canada which were associated in this Council through their boards of education and publication.

The Council appointed a committee of scholars to have charge of the text of the American Standard Version and to undertake inquiry as to whether

ՆԱԽԱԲԱՆ

Աստվածաշնչի Վերանայված Տիպական Տարբերակը հանդիսանում է Ամերիկյան Տիպական Տարբերակի երաշխավորված տեսակը, որը հրատարակվել է 1901 թվականին, որն էլ հանդիսանում է 1611 թվականին հրատարակված Արքա Ջեյմսի տարբերակը:

Գրի առաջին անգլերեն տարբերակը, որը թարգմանվել է անմիջապես Եբրայերեն և Հունարեն լեզուներից, որը հանդիսանում է առաջին տպագրությունը, Ուիլյամ Թինդեյլի աշխատանքն էր: Նա հանդիպեց խիստ հակամարտության: Նրան մեղադրեցին Գրերի իմաստը փոփոխելու մեջ և հրաման տրվեց այրել նրա Նոր Կտակարանները, որպես «սխալ թարգմանություններ»: Վերջիվերջո նրան հանձնեցին իր թշնամիների ձեռքը և 1536 թվականի Հոկտեմբերին նրան հրապարակավ մեղադրանք ներկայացրեցին և այրեցին:

Մինչդեռ Թինդայլի աշխատանքը դարձավ Անգլերեն տարբերակի հիմքը, որը նշվում է 1535 թվականի Քովերդեյլի, 1537 թվականի Թոմաս Մատթեոսի , որը միզուցե հանդիսանում է Ջոն Ռոջերի ծածկանունը, 1539 թվականի Մեծ Աստվածաշնչի, 1560 թվականի Ժնևի Աստվածաշնչի և 1568 թվականի Եպիսկոպոսի Աստվածաշնչի մեջ: 1582 թվականի Նոր Կտակարանի թարգմանությունը, որը կատարել են Լատինական Լիգայի Հռոմեական Կաթոլիկ գիտնականները , հրատարակվել է Ռեյմում:

Թարգմանիչը, ով իրագործել է Արքա Ջեյմսի Տարբերակը հաշվի է առել բոլոր նախորդող տարբերակները և համեմատությունը ցույց է տալիս, որ այն ներառում է յուրաքանչյուրից որևէ հատված: Այն պահպանում է յուրաքանչյուր աղբյուրի դարձվածքներ և արտահայտություններ, որը հանդիսանում է հրապարակային կիրառության փորձարկությունը: Ամենից շատ այն ներառում է Թայնդալի Նոր Կտակարանից:

Արքա Ջեյմսի Տարբերակը հայտնի լինելով կարող էր մրցակցել Ժնևի Աստվածաշնչի հետ, սակայն վերջնականապես այն հաղթեց և ավելի քան երկու և կես դար ոչ մի այլ անգլերեն թարգմանությամբ երաշխավորված Աստվածաշունչ չպատրաստվեց: Արքա Ջեյմսի Տարբերակը դարձավ անգլիախոս ազգերի "Երաշխավորված Տարբերակը»:

Արքա Ջեյմսի Տարբերակը լավ պատճառաբանություններով կոչվել է «Անգլիական արձակի ամենաառաքինի հուշարձանը»: Աշխատանքի վերանայողները 1881 թվականին հրճվանք արտահայտեցին «պարզության, արժանապատվության, հզորության, ուրախ արտահայտությունների ... երաժշտականության և ռիթմիկայի վերաբերյալ»: Այն, ինչպես ոչ մի այլ գիրք, դարձավ անգլախոս ազգերի անհատական և հասարակական հաստատության բնույթ: Մենք շատ պարտական ենք դրան:

Մինչդեռ, Արքա Ջեյմսի Տարբերակի մեջ առկա են մեծ արատներ: Տասնիններորդ դարի կեսերին, Աստվածաշնչի ուսումնասիրությունների զարգացումը և ավելի հին շատ

ձեռագրերի հայտնագործությունը, ավելի հին քան նրանք, որոնց վրա հիմնված է Արքա Ջեյմսի Տարբերակը, հայտնեց որ այդ արատները այնքան շատ են և այնքան լուրջ, որպեսզի կոչվեն Անգլերեն թարգմանության վերանայում: 1870 թվականին խնդիրը իր հսկողության տակ վերցրեց Անգլիայի Եկեղեցու հեղինակությունները: Աստվածաշնչի Անգլերեն Վերանայված Տարբերակը հրատարակվեց 1881-1885 թվականներին և Ամերիկյան Տիպական Տարբերակը, իր տեսակի մեջ մարմանվորելով Ամերիկյան գիտնականների նախաբանները հրատարակվեց 1901 թվականին:

Ի շնորհիվ 1881 և 1901 թվականների միջև ոչ հեղինակային հրապարակման դժբախտ փորձի, որը համեմատվեց Անգլերեն Վերանայված Տարբերակի հետ, այն հետաքրքրեց Ամերիկյան հասարակությանը, և ուստի գրառվեց Ամերիկյան Տիպական Տարբերակը, որպեսզի պաշտպանի տեքստը ոչ հեղինակային փոփոխություններից: 1928 թվականին Կրոնական Կրթության Միջազգային Խորհուրդը ներկայացրեց սովյալ աշխատությունը և ուստի անցավ ԱՄՆ-ի և Կանադայի եկեղեցիների հսկողության տակ, որը և ներկայացվեց սովյալ Խորհրդում իրենց կրթական և հրատարակման միջոցով:

Խորհուրդը նեղ գիտնականների խումբ, ովքեր պատասխանատու են Ամերիկյան Տիպական Տարբերակի և ներկայացման համար:

Սա հանդիսանում է 1971 թվականի Վերանայված
Տիպական Տարբերակի լուսանկարչական
վերարտադրությունը:

ՉՈՐՐՈՐԴ ԳԼՈՒԽ

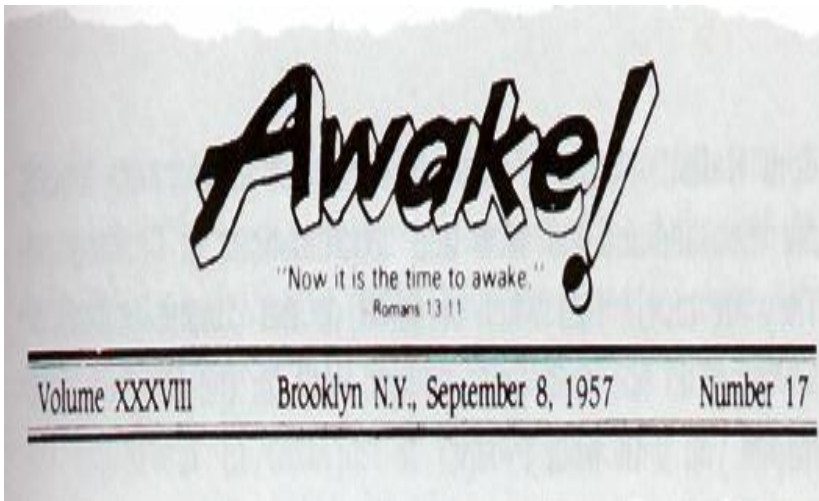
ՀԻՍՈՒՆ ՀԱԶԱՐ ՍԽԱԼ

Եհովայի Վկաները, 1957 թվականի Սեպտեմբերի 8-ի իրենց «Արթնացեք» ամսագրի մեջ, իրականացրել է այս զարմանալի խորագիրը – «50000 Սխալներ Աստվածաշնչի մեջ»: (Տես ստորև վերարտադրության համար)։

Մինչ ես դեռ կազմում էի տվյալ գրքույկի թեման, Կիրակի մի առավոտ ես լսեցի իմ դռան թակոցը: Ես բացեցի դուռը: Եվրոպական արտաքինով մի տղամարդ քմծիծաղը դեմքին կանգնած էր այնտեղ: «Բարի լույս» ասաց նա: «Բարի լույս» ես պատասխանեցի: Նա ինձ առաջարկեց իր «Արթնացիր» և «Պահադիտոց» ամսագրերը: Այո, Եհովայի վկան: Եթե մինչ այդ այլ մարդիկ թակեին ձեր դուռը, դուք անմիջապես կճանաչեիք նրանց: Ամենից ամբարտավան մարդիկ, ովքեր երբևէ թակել են մարդկանց դռները: Ես նրան ներս հրավիրեցի:

Այն բանից հետո, երբ նա նստեց, ես նրան ներկայացրեցի վերոհիշյալ բոլոր փաստարկները: Մատնանշելով էջի վերին հատվածի մենագրությունը, ես հարցրեցի. «Արդյո՞ք այն պատկանում է նրան»: Նա պատրաստակամորեն ճանաչեց այն: Ես ասացի. «Այն խոսում է Աստվածաշնչի մեջ առկա 50000 սխալների մասին, արդյո՞ք այդ ճիշտ է»: «Ինչ է դա» նա բացականչեց: Ես կրկնեցի. «Ես ասացի, որ այն խոսում է Աստվածաշնչի մեջ առկա 50000 սխալների մասին»: «Որտեղի՞ց էք այն ձեռք բերել»: Նա հացրեց: Այն տպագրվել էր, երբ նա միգուցե բարուրի մեջ էր, ես ասացի «թողեք դիմակահանդեսը, արդյո՞ք սա ձերը չէ» կրկին

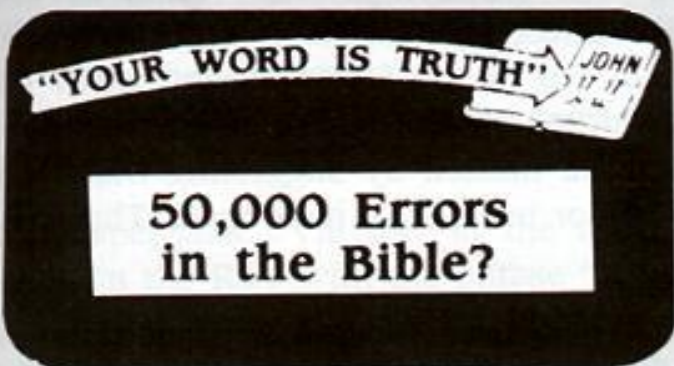
նշելով մենագրությունը –«Արթնացիր»: Նա ասաց. «Արդյո՞ք ես կարող եմ դիտել»: «Իհարկե» ես պատասխանեցի: Ես նրան հանձնեցի էջը: Նա սկսեց զննել: Նրանք, այսինքն Եհովայի Վկաները, վերապատրաստված էին: Նրանք շաբաթական հինգ անգամ այցելում էին դասընթացների, որոնք տեղի էին ունենում իրենց «Թագավորական սրահներում»: Բնականաբար, նրանք հանդիսանում էին հազարավորների մեջ գտնվող ամենապիտանի միսիոներները -և Քրիստոնեության - մեկ աղանդ - և-դավանանք: Նրանց ուսուցանում են, որ երբ հայտնվում եք անելանելի իրավիճակում մի խոսեք, լռեք: Սպասեք Սուրբ Հոգուն, որը ձեզ կոգեշնչի, թե ինչ ասել:

Արթնացիր

Այժմ ժամանակն է արթնանալ,

*Հատոր XXXVIII Բրուկլին, Սեպտեմբերի 8, 1957 թվական
Համար 17*

**50,000 Errors
in the Bible?**

RECENTLY a young man purchased a King James Version Bible thinking it was without error. One day when glancing through a back issue of *Look* magazine he came across an article entitled "The Truth About the Bible," which said that "as early as 1720, an English authority estimated that there were at least 20,000 errors in the two editions of the New Testament commonly read by Protestants and Catholics. Modern students say there are probabily 50,000 errors." The young man was shocked. His faith in the Bible's authenticity was shaken. "How can the Bible be reliable when it contains thousands of serious discrepancies and inaccuracies?" he asks.

... → SCHOLARS ?

«Զեր Խոսքը ճշմարտություն է»

Արդյո՞ք Աստվածաշնչի մեջ անկա է 50,000 սխալ:

Վերջերս, մի տղամարդ գնեց Աստվածաշնչի Արքա Ջեյմսի Տարբերակը, կարծելով, որ այն գուրկ է սխալներից: Մեկ օր, երբ նա թերթում էր «Հայացք» Ամսագիրը, նա հանդիպեց մի հոդվածի, որը ուներ «Ճշմարտությունը Աստվածաշնչի մասին խորագիրը, որը ասում էր», որ «այնքան վաղ, որքան 1720թվականն էր, անգլիական հեղինակությունը հաշվարկում էր, որ Նոր Կտակարանի երկու հրատարակությունների մեջ, որոնք սովորաբար ընթերցում են Բողոքականները և Կաթոլիկները, առկա են նվազագույնը 20.000 սխալ: Ժամանակակից ուսանողները ասում են, որ գոյություն ունի 50.000 սխալ»: Երիտասարդը ցնցված էր: Աստվածաշնչի վավերականության նրա հավատքը տատանվեց: «Ինչպե՞ս կարող է Աստվածաշունչը լինել վստահելի, երբ այն ներառում է հազարավոր լուրջ անճշտություններ և աղավաղումներ» հարցրեց նա:

Ես լուռ դիտում էի, մինչ նա թերթում էր էջը: Հանկարծակի նա վեր նայեց: Նա գտավ այն: «Սուրբ Հոգին» դիպչեց նրան: Նա սկսեց. «Հոդվածը տեղեկացնում է», որ «այդ սխալների մեծամասնությունը վերացվել են»: Ես հարցրեցի. «Եթե մեծամասնությունը վերացվել է, ապա որքա՞ն է մնացել 50000 միջից, 5000, 500, թե 50: Նույնիսկ, եթե մնար 50 սխալ, ապա արդյո՞ք դու վերագրում ես այդ սխալները Աստծուն: Նա անխոս էր: Նա հեռացավ հուսալով վերադառնալ Եկեղեցու մեկ այլ ավագ անդամի հետ: Ահա դա օր կլինի:

Եթե իմ այս գրքույկը պատրաստ լիներ, ես այն կառաջարկեի ասելով.- «Ես կցանկանայի ձեզ բարիք

գործել, ինձ տվեք ձեր անունը, հասցեն և հեռախոսի համարը: Ես կտամ ձեզ այս գրքույկը – «Արդյո՞ք Աստվածաշունչը Աստծո Խոսքն է»: 90 օր: Ես ցանկություն ունեմ գրավոր պատասխանի»: Եթե դուք այդպես վարվեք, ապա նման կերպ կվարվեն նաև այլ մի քանի Մահմեդականներ: Նրանք և այլ միսիոներներ, երբեք կրկին չեն մոտենա ձեր դռները: Ես հավատում եմ, որ այս հրատարակությունը ապացույց կհանդիսանա առավել արդյունավետ թալիսմանի: Տա Աստված:

Եհովայի Վկաների այս «պաշտանմունքը», որը այնքան ամուր է իր ուղղափառ Երրորդության մեղադրանքներով, «Աստծո Խոսք» խաղալու համար ինքնին խաղում է նույն իմաստային մարմնամարզությունը: Ի վերանայում հոդվածի – «50000 սխալներ Աստվածաշնչի մեջ» – նրանք ասում են «միգուցե առկա են 50 000 սխալ... սխալներ, որոնք սողոսկել են Աստվածաշնչի տեքստի մեջ ... 50000 նմանատիպ լուրջ սխալներ ... այդ այսպես կոչված սխալների մեծամասնությունը ... քանի որ, որպես ամբողջականություն, Աստվածաշունչը ճշգրիտ է»:

Մենք ժամանակ չունենք, որպեսզի անցնեք տաս կամ հազարավոր մեծ և փոքր արատների միջով, որոնք փորձել են վերանայել Վերանայված Տիպական Տարբերակի հեղինակները: Այդ առավելությունը մենք թողնում ենք Աստվածաշնչի Քրիստոնյա գիտնականներին: Այստեղ, ես կփորձեմ մի թռուցիկ հայացք գցել «կես տասնյակ» կամ այդ «փոքր» փոփոխությունների վրա:

1. «Ուստի Տերը ինքը, ձեզ նշան կտա. Զգուշացեք, Կույսը պետք է հղիանա և կրի որդի և անվանի նրան Էմանուիլ»: (Եսայի 7:14)

Վերոհիշյալ տարբերակի մեջ նշված անփոխարինելի «Կույսը» Վերանայված Տիպական Տարբերակի մեջ փոխարինվել է «երիտասարդ կնոջ» անվամբ, որը հանդիսանում է եբրայերեն «ավմահ» բառի ճիշտ թարգմանությունը: «Ալմահը» խոսք է, որը գոյություն է ունեցել Եբրայերեն տեքստի մեջ և ոչ թե «Բերուլահ» խոսքը, որը նշանակում է Կույս: Այս ուղղումը կարելի է գտնել միայն Անգլերեն լեզվի թարգմանության մեջ, քանի որ Վերանայված Տիպական Տարբերակը հրատարակվել է այս լեզվով: Աֆրիկյան և արաբերեն և Զուլու լեզուներով, փաստացի աշխարհի 1500 այլ լեզուներով, Քրիստոնյաները շարունակում են կուլ տալ «Կույսի» խայծը:

ԾՆՎԱԾ, ՈՉ ԱՐԱՐՎԱԾ

«Հիսուսը հանդիսանում է Աստծո միածին որդին, ծնված ոչ թե արարված», որը առընթեր է ուղղափառ վարդապետությանը, հիմնվելով հետևյալ աջակցությանը.

2. «Քանի որ Աստված այնքան սիրեց աշխարհը, որ նա տվեց իր միածին որդուն, որպեսզի նա, ով հավատք ընծայի, չկործանվի, սակայն ունենա հավերժ կյանք»: (Հովհաննես 3:16)

Ոչ մի քահանա, ով արժանի է իր հագուստին, չի ձախողի մեջբերելու «Հոր միածինը», երբ քարոզում է հեռանկարային նորադարձին: Սակայն այս կեղծիքը – «Միածին» – այժմ առանց որևէ ձևականությունների և ներողամտության, հեռացրել են Աստվածաշնչի Վերանայողները: Նրանք այնքան լուռ են, որքան եկեղեցական մկները և ընթերցողի ուշադրությունից շեղում են իրենց գաղտնի հեռացումը: Այս սրբապիղծ «Միածին» բառը հանդիսանում է «Սուրբ Աստվածաշնչի» մեկ այլ նմանատիպ շատ միջարկություններից մեկը: Ամենաբարձրյալ Աստվածը խստագույնս դատապարտում է այս սրբապղծությունը, իր նորարարությունից անմիջապես հետո: Նա չի սպասել 2000 տարի, որպեսզի Աստվածաշնչի գիտնականների բացահայտեն կեղծիքը:

AND THEY SAY:

**“(GOD) MOST GRACIOUS
HAS BEGOTTEN A SON!”**

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ۗ

**INDEED YE HAVE PUT FORTH
A THING MOST MONSTROUS!**

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ۗ

**AT IT THE SKIES
ARE READY TO BURST,**

تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَنْفَطِرُنَ مِنْهُ

AND THE EARTH TO SPLIT ASUNDER,

وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ

**AND THE MOUNTAINS
TO FALL DOWN IN UTTER RUIN,**

وَتَخْرُجُ الْجِبَالُ هَادًّا ۗ

**THAT THEY SHOULD INVOKE
A SON FOR (GOD) MOST GRACIOUS.**

أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ۗ

**FOR IT IS NOT CONSONANT
WITH THE MAJESTY OF (GOD)
MOST GRACIOUS**

وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ

THAT HE SHOULD BEGET A SON.

أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ۗ

(SÚRA MARYAM) Holy Qur'an 19:88-92

Եվ նրանք ասում են

«Աստվածը, Ամենափառասեղը ունի Միածին որդի»:

Իրոք, դուք առաջ եք քաշել մի բան, որը հրեշավոր է:

Ըստ այդմ երկինքները պատրաստ են որոտալ

Եվ երկիրը ճեղքվի

Եվ լեռները ընկնեն ուժգին ավիրվածությամբ

Որ նրանք որդի են բերում Աստծո, Ամենափառասեղի համար

Քանի որ վայել չէ ամենափառասեղ Աստծո մեծությանը

Որ նա որդի ծնի

(Ղուրան Սուրա Մարիամ 19:88-92)

Մահմեդական աշխարհը պետք է շնորհավորանք հղի Քրիստոնեության «Հիսուն համագործակցող աղանդներին» և իրենց Ուղեղներին, վստահելու «Բարձրաստիճան երեսուներկու գիտնականներին» Սուրբ Աստվածաշունչը Ղուրանական ճշմարտության աստիճանի հասցնելու համար:

HE (God Almighty) BEGETS NOT
NOR IS HE BEGOTTEN

لَمْ يَلِدْ
وَلَمْ يُولَدْ

(SŪRA IKHLĀS) Holy Qur'an 112:3

Նա, Ամենաբարձրայլ Աստվածը չի ծնում

Ոչ էլ ծնվում է

(Ղուրան Սուրա Իխլաս 112:3)

«ՔՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆ ԽԱՌՆԱՇՓՈԹ ՄԱԹԵՄԱՏԻԿԱ»

3.«Քանի որ գոյություն ունեն երեքը, ովքեր վկայում են երկնքում, Հայրը, Խոսքը և Սուրբ Հոգին. և այս երեքը մեկն են»:

Հովհաննեսի առաջ Գիրքը 5:7

Այս տարբերակը ամենամոտ մոտեցումն է, ինչ Քրիստոնյաները կոչում են Իրենց Սուրբ Երրորդություն հանրագիտարանի մեջ Աստվածաշունչ: Քրիստոնեության հավատքի այս հիմնաքարը նույնպես հեռացվել է Վերանայված Տիպական Տարբերակի միջից, առանց որևէ առերևույթ բացատրության: Այն հանդիսացել է ամբողջությամբ կրոնապաշտ խարդախություն և արժանի կերպով հեռացվել է Վերանայված Տիպական Տարբերակից, անգլիախոս ազգերի համար: Սակայն մնացած 1499 աշխարհի լեզվախմբերի համար, ովքեր ընթերցում են Քրիստոնեական խառնուրդը իրենց մայրենի լեզվով, խարդախությունը մնում է: Այս մարդիկ, մինչ Դատաստանի Օրը չեն գիտակցի ճշմարտությունը: Ամեն դեպքում, մենք, Մահմեդականներս պետք է կրկին երախտապարտ լինենք Դոկտորների աստղաբույլին, ովքեր բավական ազնիվ են եղել լուսաբանելու Անգլերեն Աստվածաշունչի մեկ այլ սուտը, ուստի դրանով իրենց Սուրբ Գիրքը մեկ այլ քայլ մոտեցրել են Իսլամի ուսմունքներին: Քանի որ Ղուրանը ասում է.

... AND DON'T SAY 'TRINITY':

DESIST: IT WILL BE BETTER FOR YOU:

FOR ALLAH IS ONE GOD: * ...

وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةً
إِنَّهُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ
إِنَّمَا اللَّهُ وَاحِدٌ

(SÚRA NISÁA) Holy Qur'an 4:171

Եվ մի ասեք Երրորդություն

Դադարեցրեք, ավելի լավ կլինի ձեզ համար

Քանի որ Ալլահը մեկ Աստված է ¹⁴

(Ղուրան Սուրա Նիսաա 4:171)

ՀԱՄԲԱՐՁՈՒՄ

Այս «Մեծ արատներից» ամենալուրջը, որը փորձել են շտկել Վերանայված Տիպական Տարբերակի հեղինակները, վերաբերվում է Քրիստոսի Համբարձմանը: Գոյություն են ունեցել միայն երկու հղումներ Կանոնական Մատթեոսի, Մարկոսի, Ղուկասի և Հովհաննեսի Կտակարանների մեջ, որը կապված է Քրիստոնեության ամենազարմանալի իրադարձության Հիսուսի Երկինք Համբարձվելու հետ: Այս երկու հղումները կիրառվել են յուրաքանչյուր լեզվի Աստվածաշնչի մեջ, մինչ 1952 թվականը, երբ առաջին անգամ հայտնվեց Վերանայված Տիպական Տարբերակը: Դրանք են.

¹⁴ Ոչ թե մեկը Երրորդության մեջ.

3. ա.«Այսպիսով, այնուհետ Տեր Հիսուսը, նրանց հետ գրուցելուց հետո, Համբարձվեց Երկինք և նստեց Աստծո աջ ձեռքի կողքին»: (Մարկոս 16:19)
4. բ.«Նրանց օրհնելուց հետո, նա հեռացավ նրանցից և Համբարձվեց Երկինք»: (Ղուկաս 24:51)

Այժմ, խնդրում եմ դիտեք ստորև զետեղված պատկերը, որը հանդիսանում է կրկնօրինակ, որտեղ 4ա-ի մեջբերումը պետք է պարզ լինի: Դուք զարմանք կապրեք նկատելով, որ Մարկոս 16-ը ավարտվում է տարբերակ 8-ով, որին հետևում է շփոթեցնող դատարկ տարածությունը, և կորած տարբերակները որպես ծանոթագրություն հայտնվել են «փոքր տպագրով» ստորին էջի վրա: Եթե դուք ձեր ձեռքը վերցնեք Վերանայված Տիպական Տարբերակը, որը հրատարակվել է 1952 թվականին, դուք կարող եք գտնել 4բ վերջին վեց խոսքերի մեջ հետևյալը, այսինքն. «Եվ Համբարձվեց Երկինք» փոխարինվել է «ա» տարբերակով, որը ձեզ ասում է տեսնել նշումը, եթե դուք ցանկություն հայտնեք, որտեղ և դուք կարող եք գտնել այս բաց թողնված բառերը: Յուրաքանչյուր ազնիվ Քրիստոնյա պետք է խոստովանի, որ նա, որպես Աստծո Խոսք, ցանկացած Աստվածաշնչի մեջ որևէ տողատակ չի համարում: Ինչու՞ պետք է Քրիստոնեության վճարված ծառաները զուտ ծառթագրության հանձնեն իրենց կրոնի ամենահզոր հրաշքը:

MARK 16

saw a young man sitting on the right side, dressed in a white robe; and they were amazed. ⁶And he said to them, "Do not be amazed; you seek Jesus of Nazareth, who was crucified. He has risen, he is not here; see the place where they laid him. ⁷But go, tell his disci-

52

"He has risen"

ples and Peter that he is going before you to Galilee; there you will see him, as he told you." ⁸And they went out and fled from the tomb; for trembling and astonishment had come upon them; and they said nothing to any one, for they were afraid.^k

NOTE MARK 16 ENDS AT VERSE 8

NOTE THE HUGE EXPANSE BETWEEN THE TEXT AND THE FOOTNOTE

MARK 16:9-20 RELEGATED TO FOOTNOTE

^kOther texts and versions add as Mk. 16:9-20 the following **PARAGRAPH**:

⁹ Now when he was risen, he appeared first to Mary Magdalene, from whom he had cast out seven devils. ¹⁰ And she went and told those who were with her, but they would not believe it. ¹¹ But when they heard that he was alive and had been seen by her, they would not believe it.

¹² After this he appeared in another form to two of them, as they were walking into the country. ¹³ And they went back and told the rest, but they did not believe them.

¹⁴ Afterward he appeared to them all together and rebuked them for their unbelief and hardness of heart, because they had not believed those who saw him after he had risen. ¹⁵ And he said to them, "Go into all the world and preach the gospel to the whole creation. ¹⁶ He who believes and is baptized will be saved, but he who does not believe will be condemned. ¹⁷ And whoever does not receive these signs will not be able to do them: they will lay their hands on the sick, and they will recover."

¹⁸ So then the Lord Jesus himself sent out by means of them, from east to west, the sacred and imperishable proclamation of eternal life. ¹⁹ And he was with them and confirmed the message by the signs that attended it. Amen.

Other ancient authorities add after verse 8 the following: "But they reported briefly to Peter and those with him all that they had been told. And after this, Jesus himself sent out by means of them, from east to west, the sacred and imperishable proclamation of eternal life." **AND REVISÉ A. D. 1952**

16:7; Mk. 14:28. In 21:1-23; Mt. 28:7.

Revised Standard Version

TRANSLATED FROM THE ORIGINAL GREEK

BEING THE VERSION SET FORTH A. D. 1611

REVISED A. D. 1881-1884 AND A. D. 1901

COMPARED WITH THE MOST ANCIENT AUTHORITIES

Մարկոս 16 «Նա համբարձվել է» ...Տեսավ մի երիտասարդ, ով նստած էր աջ կողմի վրա, կրելով ճերմակ հանդերձ և նրանք զարմանք ապրեցին: Եվ նա ասաց նրանց, «Մի զարմացեք, դուք փնտրում եք Նազովրեցի Հիսուսին, ով իսաչվել է: Նա համբարձվել է, նա այստեղ չէ: տեսեք վայրը, որտեղ նրանք թողել են նրան: Սակայն, գնացեք, ասացեք աշակերտներին և Պողոսին, որ գնում է, մինչ դուք գնաք Գալիլեա, այնտեղ դուք կտեսնեք նրան, ինչպես նա ասաց ձեզ: Եվ նրանք դուրս եկան և հեռացան շիրիմից, քանի որ դող և զարմանք պատեց նրանց և ոչ ոքի ոչինչ չասացին, քանի որ նրանք սարսափած էին:

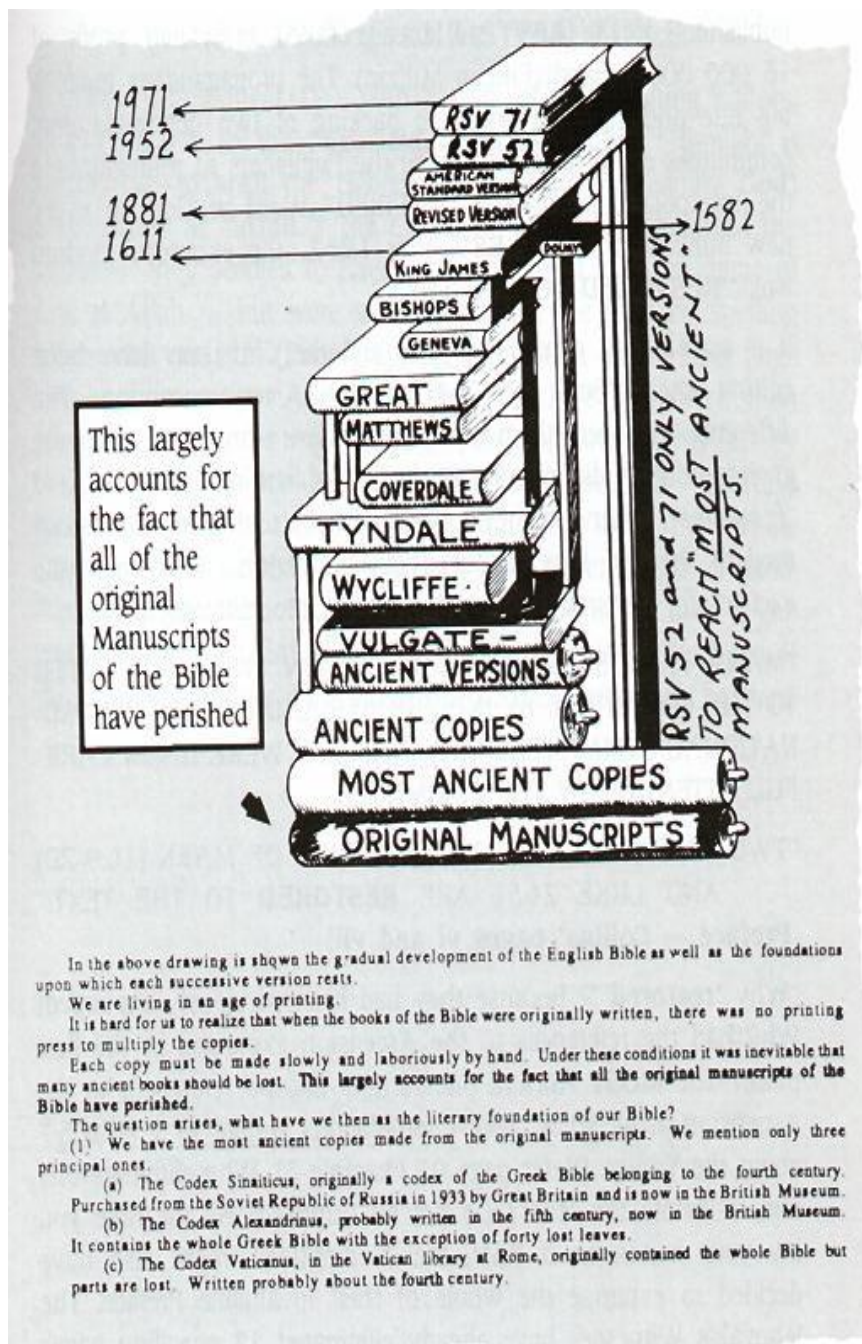
Տեսեք, որ Մարկոս 16 ավարտվում է Տարբերակ 8-ով

Ուշադրություն դարձրեք տեքստի և ծանոթագրության միջև գոյություն ունեցող մեծ տարածությանը:

Մարկոս 16:9-20 դրվել է ծանոթագրության մեջ

Աղյուսակից – «Անգլերեն Աստվածաշնչի Ծագումը և Աճը»- որը ստորև հանդես է գալիս, դուք կարող եք նկատել, որ Աստվածաշնչյան «Տարբերակները» մինչ 1881 թվականի Վերաբայված Տարբերակը , կախում ունեն Հնագույն Կրկնօրինակներից- որոնց ժամանակաշրջանը հինգ կամ վեց դար հաջորդում է Հիսուսին: 1952 թվականի Վերանայված Տիպական Տարբերակի վերանայողները, առաջին Աստվածաշնչյան գիտնականներն են, ովքեր ի վիճակի էին ամբողջությամբ դիմել «Ամենահնագույն Կրկնօրինակներին», որի ժամանակաշրջանը հաջորդում է Հիսուսին երեք կամ չորս դար: Մենք համամիտ ենք, որ

աղբյուրին ավելի մոտ է ամենավավերական փաստաթուղթը: Բնականաբար, «ամենահին» հնագույնը, արժանի է վստահության ավելի քան զուտ «Հնագույն»: Սակայն չգտնելով «համբարձված» կամ «բարձրացված» երկինք խոսքը Հիսուսի մասին ամենահին ձեռագրի մեջ, Քրիստոնյա հայրերը հեռացրել են այս հղումները Վերանայված Տիպական Տարբերակի միջից 1952 թվականին:

Վերանայված Տիպական Տարբերակ 71

Վերանայված Տիպական Տարբերակ 52

Ամերիկյան Տիպական Տարբերակ

Վերանայված Տարբերակ 1881

Արքա Ջեյմսի Տարբերակ 1611 Դոլմի 1582

Եպիսկոպոսներ

Ժնն

Մեծն Մատթեոս

Քովերդեյլ

Թինդալ

Ուիքլիֆ

Վուլգեյթ

Հնագույն Տարբերակներ

Հնագույն Օրինակներ

Ամենահին Օրինակներ

Բնօրինակ Ձեռագրեր

Վերանայված Տիպական Տարբերակ 52 և 71 հանդիսանում են միակ տարբերակները , որոնք հասնում են «Ամենահնագույն Ձեռագրերին»:

Այս մեծ քանակությունը փաստարկում է, որ Աստվածաշնչի բոլոր բնօրինակ ձեռագրերը անհայտացել են:

Վերոհիշյալ պատկերը ցույց է տալիս Անգլիական Աստվածաշնչի հսկա զարգացումը, ինչպես նաև հիմքը, ըստ որի առաջացել է յուրաքանչյուր հաջողակ տարբերակը:

Մենք ապրում ենք տպագրության դարում:

Մեզ համար դժվար է գիտակցել, որ երբ Աստվածաշնչի գրքերը գրվել են բնօրինակով, գոյություն չունեի ոչ մի տպագրական մամուլ, որը կարող էր բազմացնել օրինակները:

Յուրաքանչյուր օրինակ պետք է պատրաստել դանդաղ և ջանասիրաբար: Այս պայմաններով հավանական է, որ հնագույն գրքերը կարող են կորել: Այս հսկայական քանակը փաստարկում է, որ Աստվածաշնչի բոլոր բնօրինակ ձեռագրերը կարող են անհայտանալ:

Այստեղից էլ հարց է ծագում, թե ո՞րն է մեր Աստվածաշնչի գրական հիմքը:

1. Մենք ունենք ամենահնագույն օրինակները, որոնք պատրաստվել են բնօրինակից: Մենք նշեցինք միայն հիմնական երեքը:

Ա. Սինաիկուսի Կողեքսը, որը հանդիսանում է Հունական Աստվածաշնչի բնօրինակը, որը ծագում է չորրորդ դարից: Այն Մեծ Բրիտանիան գնել է 1933

թվականին Սովետական Ռուսաստանից, որը այժմ գտնվում է Բրիտանական Թանգարանում:

Բ. Ալեքսանդրիուսի Կողեքսը, միգուցե գրվել է հինգերորդ դարում: Այն գտնվում է Բրիտանական Թանգարանում: Այն ներառում է ամբողջ Հունական Աստվածաշունչը, բացառությամբ քառասուն կորած մասերի:

Գ. Վատիկանուսի Կողեքսը, որը գտնվում է Վատիկանում, Հռոմում, որը և ներառում է ամբողջ Աստվածաշունչը ,սակայն հատվածները կորել են: Գրված է չորրորդ դարում:

ԱՎԱՆԱԿՆԵՐԻ ԿՐԿԵՍԸ

Վերոհիշյալ փաստերը հանդիսանում են Քրիստոնեության ապշեցնող խոստովանությունն նրա, որ Կանոնական Ավետարանի «ոգեշնչված» հեղինակները ոչ մի բառ չեն արձանագրել Հիսուսի Համբարձման մասին: Մակայն այս «ոգեշնչված» հեղինակները անհայտ էին, որպեսզի արձանագրեն, որ իրենց Տերը և Փրկիչը ավանակի վրա անցել է Երուսաղեմ, երբ նրա առաքելությունը մոտ էր ավարտին:

«...Եվ նրանք նստեցին նրան այնտեղ»: (Ավանակին) (Մատթեոս 21:7)	«...Եվ նա նստեց նրան»: (Ավանակ) (Մարկոս 11:7)
«...Եվ նրանք Հիսուսին նստեցրեցին»:	«...Հիսուսը նստեց այնտեղ.» (Ավանակին)

(Ավանակին) 19:35)	(Ղուկաս	(Հովհաննես 12:14)
----------------------	---------	-------------------

Արդյո՞ք Աստված կարող էր հանդիսանալ այս անհեթեթ իրավիճակի հեղինակը – անցնում են Նրա Ուղղին, տեսնելու, որ Ավետարանների բոլոր հեղինակները չեն վրիպում իրենց նշումների մեջ, արձանագրելով Նրա «որդու» ավանակի ճանապարհը Սուրբ Քաղաք - և դեռ «ոգեշնչում են» նրանց անհասանելի դարձնել հրեշտակների թներով Իր «որդու» երկնային թռիչքի մասին լուրը:

Ոչ ԵՐԿԱՐ

Եռանդուն ավետարանականները և Աստվածաշնչի ներկայացուցիչները դանդաղում էին ընդունել կատակը: Մինչ նրանք գիտակցեցին, որ քարոզի հիմնաքար հանդիսացող Հիսուսի Համբարձումը լինելով քայքայված կարդացվածության Քրիստոնյա Աստվածաշնչյան արդյունք, Վերանայված Տիպական Տարբերակի հրատարակիչները արդեն ստացել էին տասնհինգ միլիոնի շահույթ: Քարոզիչները մեծ աղմուկ և աղաղակ բարձրացրեցին և հիսուն աղանդավորական հանձնաժողովներից երկուսը ստիպեցին Հրատարակիչներին կրկին ընդգրկել «Ոգեշնչված» Աստծո Խոսք միջարկությունները 1952 թվականին հաջորդող Վերանայված Տիպական Տարբերակի յուրաքանչյուր նոր հրատարակության մեջ, ուստի հեռացված հատվածը «Վերականգնվեց Տեքստին»:

Այդ հին, հին խաղ է: Հրեաները և Քրիստոնյաները խմբագրել են իրենց «Աստծո Գիրքը» ստեղծման պահից սկսած: Տարբերությունը նրանց և հնագույն կեղծարարների միջև այն է, որ հնագույն կեղծարարները տեղյակ չէին «նախաբանի» և «միջարկությունների» գրավոր արվեստին, հակառակ դեպքում, նրանք նույնպես պետք է մեզ պարզորոշ ասեին այն, ինչպես մեր ժամանակակից հերոսները ունեին իրենց կեղծարարությունը և իրենց ճարտարախոս արդարացումները փոխարկելու փայլփլող ոսկու կեղծ արժույթներով:

«Ֆիզիկական անձիք և երկու աղանդավորական հանձնաժողովներ շատ առաջարկներ են ներկայացրել այդ հանձնաժողովի ձևափոխման գործընթացին, որը և արժանացավ հանձնաժողովի ուշադրությանը»:

«Երկու հատվածներ, Մարկոս 16:9-20 երկար ավարտը... և Ղուկասի 24:51 վերականգնվել են տեքստին»: (Նախաբան – Քոլինզի էջեր vi , vii)

«Ինչու՞ են վերականգնվել»: Որովհետև մինչ այդ դրանք հեռացրել են: Ինչու՞ են առաջինը հեռացրել Համբարձման նախաբանները: Հնագույն ձեռագրերի մեծամասնությունը ոչ մի հղում չունեն, որը կապված էր Համբարձման հետ: Նրանք նման էին Հովհաննես Ա 5:7 միջարկություններին, որոնք կապված էին Երրորդության հետ: (Վերաբերվում է վաղ հիշատակված օրինակ 3-ին): Ինչու՞ վերացնել մեկը և վերականգնել մյուսը: Մի գարնացեք: Մինչ դուք ձեր ձեռքը դնում եք Վերանայված Տիպական Տարբերակի վրա, «Հանձնաժողովը» կարող է նույնպես որոշում կայացնել հեռացնել իրենց անգնահատելի ամբողջ նախաբանը:

Եհովայի Վկաները արդեն հեռացրել են իրենց «Նոր Աշխարհի Թարգմանություն Քրիստոնյա Հունական Ձեռագրերի» 27 հայտնված էջերը ,որը հանդիսանում է նույն Նոր Կտակարանը :

ԱԼԼԱՀԸ ՔՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆ ԱՍՏՎԱԾԱՇՆՉԻ ՄԵՋ

Վերանայված Տարբերակի Դոկ. Սքոֆիլդը իր 8 խորհրդատու խմբագիրների հետ միասին, որոնք նույնպես ունեին դոկտորի կոչում, «Սքոֆիլդի Նախաբանի Աստվածաշնչի» մեջ կարծեցին, որ ավելի նպատակահարմար է արտաբերել Եբրայերեն "Իլահ" բառը, որը նշանակում է Աստված, «Ալահ»: Ուստի, Քրիստոնյաները ընդունեցին դա, և թվում է, թե նրանք վերջիվերջո ընդունել են, որ Աստծո անունը Ալլահ է-սակայն մենք մինչ այժմ Ալլահ բառը գրում ենք մեկ Լ տառով: Այս գրքույկի հեղինակը իր հասարակական դասախոսությունների ընթացքում անդրադարձել է այս խնդրին: Հավատացեք, հետագա «Սքոֆիլդ Նախաբանի Աստվածաշունչը» բառ առ բառ պահպանել է Ծննդոց 1:1-ի ամբողջ մեկնաբանությունը, սակայն թեթև ձեռքով, թանաքոտել է «Ալահ» բառը: Գոյություն չունի ոչ մի անջրպետ, որտեղ կիրառվում է «Ալահ» բառը:¹⁵ Սա հանդիսանում է ուղղափառների Աստվածաշունչը: Դժվար է պահպանել իրենց աճպարարությունը:

¹⁵ Տես «Ի՞նչ է նրա անունը» լրացուցիչ տեղեկությունների համար, այս Աստվածաշնչի մեջ գտնվող Ալլահի բառի հեռացումը: Որը համապատասխանում է հատվածին «Այժմ դու տեսնում ես այն, այժմ ոչ»:

THE FIRST BOOK OF MOSES
CALLED

[1]

GENESIS.

[14

GENESIS is the book of beginnings. It records not only the beginning of the heavens and earth, and of plant, animal, and human life, but also of all human institutions, and of the birth of the Messiah. It is the book of the new birth, the institution, which will have the same effect upon the world as the new birth of Christ.

What are the names of Deity? The three primary names of Deity, Elohim, Jehovah, and Adonai, and the five most important of the compound names, occur in Genesis; and that in an ordered progression which should not be changed without confusion.

The system of signs and symbols, common in the eastern nations, relating to the divine names, of that system, are in essence the same as the great system, which constitutes our modern mode of divine redemption, by the Mosaic, Noamic, and Abrahamic Covenants, are in the book, and they are the fundamental covenants to which the other four, the Mosaic, Palestinian, Messianic, and New Covenants, are treated chiefly as adding detail or development.

The origin of the names of the New Testament, which it is quoted above, is in the contents of the book. In a prophetic sense, therefore, the roots of all subsequent Christian history, as well as of all the world, and whoever would truly comprehend the Christian religion, should study the book of Genesis.

The inspiration of Genesis, and its character as a divine revelation are authenticated by the testimony of history, and by the testimony of Christ (Mt. 19. 4-6; 24. 37-40; Mk. 10. 4-9; Lk. 11. 49-51; 17. 26-29; 32; John. 1. 5; 7. 21-23; 8. 44. 56).

Genesis is in five chief divisions, I. Creation (1. 1-2; 25). II. The Fall and Redemption (3. 1-4; 21). III. The Diverse Seeds, Cain and Seth, to the Flood (4. 1-7; 21). IV. The Flood to Babel (8. 1-11; 9). V. From the call of Abram to the death of Joseph (11. 1-32; 26).

The English version of a part of 25 (5 years after)

CHAPTER 1.	B.C.	
<i>The original creation</i>	John 1. 1.	And the "Spirit of God moved upon the face of the waters.
IN THE "beginning" God created the heaven and the earth.	Gen. 1. 1.	<i>The new beginning—the first day; light diffused.</i>
<i>Earth made waste and empty, by judgment</i> (Jer. 4. 23)	Mal. 3. 18.	
	Holy Spirit	
	Gen. 6. 3.	
	Gen. 1. 25	and no man shall let him be
2. And the Spirit of God was hovering over the face of the waters.	Gen. 1. 13	And the Spirit of God was hovering over the face of the waters.
	Gen. 1. 13	
	Gen. 1. 30	And the Spirit of God was hovering over the face of the waters.

Elohim (sometimes *El* or *Elah*). English form "God," the first of the three primary names of Deity, is a uni-plural noun formed from *El* = strength, or the strong one, and *Alah*, to swear, to bind oneself by an oath, so implying faithfulness. This uniplurality implied in the name is directly a result of the plural (26 (plurality), 27 (uniplurality) also Gen. 3. 22). The first chapter of Genesis is the first chapter of Genesis.

The first chapter of Genesis is the first chapter of Genesis. The first chapter of Genesis is the first chapter of Genesis. The first chapter of Genesis is the first chapter of Genesis.

O. T. about 2500 times. See also Gen. 2. 4, note; 2. 4, note; 2. 4, note; 2. 4, note; 17. 1, note; 21. 35, note; 1 Sam. 2. 2, note; 1 Sam. 2. 2, note; 1 Sam. 2. 2, note; 1 Sam. 2. 2, note.

But three creations are recorded in the Bible: (1) the heavens and the earth, (2) the sun, moon, and stars, and (3) human life, vs. 26, 27. The first creative act is recorded in the first chapter of Genesis, and gives scope for all the subsequent acts.

Gen. 1. 1-2, vs. 24, 25, and 45. The first creative act, that the earth had undergone a cataclysmic change as the result of a divine judgment, is first of all, the fact that it bears everywhere the marks of such a catastrophe, and that it is not wanting intimations which connect it with the test of the fall of angels. See Erk. 28. 12-15 and Isa. 1. 10, which is the first beyond the kings of Tyre and Babylon.

There are no more in verses 14-18 in the original text, as implied. A different word is used. The word *made* is made visible. The sun and moon were created "in the beginning" of the "light" of course came from the sun, but the vapour diffused the light. Later the sun appeared in an unclouded sky.

There are no more in verses 14-18 in the original text, as implied. A different word is used. The word *made* is made visible. The sun and moon were created "in the beginning" of the "light" of course came from the sun, but the vapour diffused the light. Later the sun appeared in an unclouded sky.

There are no more in verses 14-18 in the original text, as implied. A different word is used. The word *made* is made visible. The sun and moon were created "in the beginning" of the "light" of course came from the sun, but the vapour diffused the light. Later the sun appeared in an unclouded sky.

There are no more in verses 14-18 in the original text, as implied. A different word is used. The word *made* is made visible. The sun and moon were created "in the beginning" of the "light" of course came from the sun, but the vapour diffused the light. Later the sun appeared in an unclouded sky.

There are no more in verses 14-18 in the original text, as implied. A different word is used. The word *made* is made visible. The sun and moon were created "in the beginning" of the "light" of course came from the sun, but the vapour diffused the light. Later the sun appeared in an unclouded sky.

There are no more in verses 14-18 in the original text, as implied. A different word is used. The word *made* is made visible. The sun and moon were created "in the beginning" of the "light" of course came from the sun, but the vapour diffused the light. Later the sun appeared in an unclouded sky.

There are no more in verses 14-18 in the original text, as implied. A different word is used. The word *made* is made visible. The sun and moon were created "in the beginning" of the "light" of course came from the sun, but the vapour diffused the light. Later the sun appeared in an unclouded sky.

There are no more in verses 14-18 in the original text, as implied. A different word is used. The word *made* is made visible. The sun and moon were created "in the beginning" of the "light" of course came from the sun, but the vapour diffused the light. Later the sun appeared in an unclouded sky.

There are no more in verses 14-18 in the original text, as implied. A different word is used. The word *made* is made visible. The sun and moon were created "in the beginning" of the "light" of course came from the sun, but the vapour diffused the light. Later the sun appeared in an unclouded sky.

Names of Deity and Allah, in the Christian Bible

The word Allah

IN THE LATEST SCOFIELD VERSION, THE WORD 'ALLAH' IS NOW OMITTED

ԳԼՈՒԽ ՀԻՆԳԵՐՐՈՐԴ

ՊԱՆԱՐԱԿՈՂ ԽՈՍՏՈՎԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ

Տիկին Էլեն Ջ. Ուայթը, Յոթ Օր Աղվենտիստական Եկեղեցու «մարգարեն», իր Աստվածաշնչի մեկնաբանության մեջ հատոր 1, էջ.14, խոստովանում է «Սուրբ Աստվածաշնչի» սխալ լինելը:

«Աստվածաշունչը, որը մենք այսօր ընթերցում ենք, շատ դպիրների աշխատանքն է, ովքեր ամեն առումով իրենց աշխատանքը կատարել են հոյակապ մանրամասնությամբ, սակայն չեն խուսափել սխալներից և Աստված ակնհայտ կերպով հարմար չի գտել ներկայացնել դրանք միասին տառադարձման սխալից»:

Այնուհետ, մեկնաբանության հետևյալ էջերի մեջ, տիկին Ուայթը վկայում է. «Ես տեսա, որ Աստված յուրահատուկ կերպով հսկել է Աստվածաշունչը»: Հարց է ծագում, ինչի՞ց: «Սակայն, երբ դրանց կրկնօրինակները քիչ էին, ուսյալ մարդիկ որոշ դեպքերում փոխում էին խոսքերը, կարծելով, որ նրանք դարձնում էին այն պարզ, երբ իրականում նրանք էին զարմանում, թե որն է հանդիսանում պարզ, որը պատճառ էր հանդիսանում իրենց հաստատուն տեսակետի, որը կառավարում էր ավանդույթը»:

ԶԱՐԳԱՑԱԾ ՀԻՎԱՆԴՈՒԹՅՈՒՆ

IN THEIR HEARTS IS A DISEASE;

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ

**AND ALLAH HAS INCREASED
THEIR DISEASE:**

فَزَادَهُمْ اللهُ مَرَضًا

**AND GRIEVOUS IS THE PENALTY
THEY (INCUR),**

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

**BECAUSE THEY ARE FALSE
(TO THEMSELVES).**

بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ

(SŪRA BAQARA) Holy Qur'an 2:10

Իրենց սրտերում առկա է հիվանդությունը

Եվ Ալլահը ավելացնում է նրանց հիվանդությունը

Եվ մեծ է պատիժը նրանց

Որովհետև նրանք կեղծ են իրենց իսկ հետ

(Սուրբ Ղուրան, Սուրա Բակարա 2:10)

Հոգեկան հիվանդությունը զարգացում է ապրում: Հեղինակը և նրա հետևորդները կարող են տանիքներից շեփորահարել, որ «Իրոք, Աստվածաշունչը հանդիսանում է Աստծո անսխալ Խոսքը»: «Այո, այն ապականել են, սակայն անարատ է»: «Այն հանդիսանում է մարդկային, սակայն աստվածային»: Արդյո՞ք խոսքերը իրենց լեզվի մեջ ունեն իմաստ: Այո, ունեն իրենց դատարաններում, սակայն ոչ աստվածաբանության մեջ: Նրանք իրենց քարոզների մեջ կրում են «պոետիկ երաշխավորագիր»:

ՎԿԱՆԵՐԸ

Աստվածաշնչի քարոզիչների ամենաբարձրակոչերը հանդիսանում են Եհովայի Վկաները: Իրենց նախաբանի մեջ, որը նշվել է 5-րդ էջում, նրանք խոստովանում են:

«Պատճենելով ոգեշնչված բնօրինակները ձեռքով, ազդեցություն են գործել մարդկային թուլության տարրերը և այսպիսով, հազարավոր կրկնօրինակներից ոչ մեկը, որոնք պահպանվել են մինչ այժմ բնօրինակ լեզվով, չեն հանդիսանում կատարյալ կրկնօրինակներ: Արդյունքում, ոչ մի երկու կրկնօրինակներ նման չեն միմյանց»: Այժմ դուք տեսնում եք, թե ինչու 27-րդ էջում զետեղված ամբողջ «նախաբանը» հեռացվել է բոլոր Գրքերից: Ալլահի պարտադրանքով նրանց մատնում է իրենց իսկ կարդացած լինելը:

ՄԱՏՉԵԼԻ ՃԱԿԱՏԱԳԻՐ

Քրիստոնյաների հպարտություն ծառայող ավելի քան չորս հազար տարբեր ձեռագրերի միջից, Եկեղեցական հայրերը ուղղակի ընտրել են չորսը, որոնք համընկնում են իրենց նախապաշարմունքներին և անվանել են Մատթեոսի, Մարկոսի, Ղուկասի և Հովհաննեսի Ավետարաններ: Մենք կգրադվենք յուրաքանչյուր Ավետարանի մեջ զետեղված համապատասխան հատվածով: Եկեք տեսնենք Եհովայի Վկաների ուսումնասիրությունների եզրահանգումը, ինչպես որ այն գրառել են այժմ գոյություն չունեցող նախաբանի մեջ.

«Ուստի, վկայությունը այն է, որ Քրիստոնեական Հունական Ձեռագրերի բնօրինակ տեքստերը¹⁶ կեղծ են,

¹⁶ Նոր Կտակարան

նմանապես ինչպես LXX տեքստերը, նույնանման ինչպես LXX¹⁷ ձեռագրերն էին»:

Սակայն, անուղղելի պաշտամունքը անամոթաբար հրատարակել է 9000 000, Ինը միլիոն, կրկնօրինակ որպես 192 էջանոց հրատարակություն, որի վերնագիրն է «Արդյո՞ք Աստվածաշունչը Իրոք հանդիսանում է Աստծո Խոսքը»: Այստեղ մենք գործ ունենք հիվանդ մտածելակերպի հետ, քանի որ ոչ մի քանակության գումար, ինչպես նրանք ասում են, «Չի ենթադրում Աստվածաշնչի վավերականության ազդեցությունը: Սա հանդիսանում է Քրիստոնեական տրամաբանությունը:

ՀԱՄԲԵՐԱՏԱՐ ԼՍԵԼՈՒ ՈՒՆԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

Դոկ. Գրահամ Սքրոջջին իր վերոհիշյալ գրքի 29 էջի մեջ, պաշտպանում է Աստվածաշունչը.

«Եվ թող մենք լինենք կատարյալ արդար, երբ մենք հետևում ենք նյութին, թե արդյո՞ք Աստվածաշունչը հանդիսանում է Աստծո Խոսքը: Հաշվի առնելով, որ մենք պետք է լսենք, թե ինչ է իր մասին ասում Աստվածաշունչը: Օրենքի Դատաստանի ժամանակ, մենք ենթադրում ենք, որ վկան պետք է ասի ճշմարտությունը և ընդունում ենք նրա ասածները, մինչ այն պահը, երբ հիմք ենք ունենում կասկածանքի, կամ կարող ենք ապացուցել նրա ստախոս լինելը: Անկասկած, Աստվածաշունչը ունի նմանատիպ

¹⁷ LXX նշանակում է Յոթանասուն, որը հանդիսանում է Նոր Կտակարանի այլընտրանքային անվանումը: Մի զարմացեք, նրանք սովորություն ունեին կիրառել պարզ չորս տառերը "թեթրագրամմաթոն", որը նշանակում է Յոթանասուն:

հնարավորության իրավունք, որպեսզի այն լինի լսելի և պետք է համբերատար լսենք»:

Ինդրանքը արդար և խելամիտ է: Մենք նմանատիպ կվարվենք և թող Աստվածաշունչը խոսի իր փոխարեն:

Աստվածաշնչի հինգ գրքերի Ծննդոց, Ելք, Ղևիտացիներ, Թվեր և Երկրորդ Օրենք մեջ, առկա են ավելի քան 700 հայտարարություններ, որոնք ապացուցում են, որ ոչ միայն Աստված չի հանդիսանում է տվյալ գրքերի հեղինակը, այլ նույնիսկ Մովսեսը կապ չունի դրանց հետ: Պատահականորեն բացեք այս գրքերը և դուք կարող եք տեսնել.

. «Եվ Տերը ասաց նրան, Հեռու, իջիր...»

. «Եվ Մովսեսը ասաց Տիրոջը, մարդիկ չեն կարող գալ...»

. «Եվ Տերը ասաց Մովսեսին, գնա մարդկանց առջևից...»

. «Եվ Տերը խոսեց Մովսեսի հետ ասելով...»

. «Եվ Տերը ասաց Մովսեսին, իջիր , գանձիր...»

Սա հայտարարում և դրսևորում է, որ այս ամենը չեն հանդիսանում ոչ Աստծո ,ոչ էլ Մովսեսի Խոսքը: Դրանք նշում են երրորդ անձի ձայնը, ով ունկնդրելով գրառել է:

ԱՐԴՅՈ՞Ք ՄՈՎՍԵՍԸ Է ԳՐԵԼ ԻՐ ՄԱՀԱԽՈՍԱԿԱՆԸ

Հնարավո՞ր էր արդյոք, որ Մովսեսը աջակցեր իր իսկ մահախոսականին մինչ իր մահը: Արդյո՞ք հրեաները գրառում էին իրենց մահախոսականները: «Այսպիսով Մովսեսը ...կնքեց մահկանացուն... Եվ Նա,

Ամենաբարձրյալ Աստվածը հուղարկավորեց նրան, Մովսեսին ... նա 120 տարեկան էր,երբ կնքեց մահկանացուն ... Եվ այլևս ոչ մի մարգարե չբարձրացավ Իսրայելում, Մովսեսի պես...» (Երկրորդ Օրենք 34:5-10)
Մենք այս տեսանկյունից կվերլուծենք Հին Կտակարանի մնացյալ հատվածները:

ԳԼՈՒԽ ՎԵՑ

Գիրքը Կնքեցին «Նոր Կտակարան»

Ինչու՞ «Ըստ»

Ի՞նչ կարծիք ունեք այսպես կոչված Նոր Կտակարանի¹⁸ մասին: Ինչու՞ յուրաքանչյուր Ավետարան սկսվում է Ըստ... Ըստ ... ներածությամբ: Ինչու՞ «ըստ»: Որովհետև չորս հազար պանծալի կրկնօրինակներից ոչ մեկը պահպանված չի կրում իր հեղինակի ստորագրությունը: Այլ, «ըստ» ենթադրությունը: Նույնիսկ ներքին վկայությունը ապացուցում է, որ Մատթեոսը չի հանդիսանում առաջին Ավետարանի հեղինակը, որը կրում է նրա անունը:

«Եվ, երբ Հիսուսը հեռանում էր հետևաբար, Նա (Հիսուսը) տեսավ մի տղամարդ, ում անունն էր Մատթեոս, ով նստած էր հարկատանը և Նա, (Հիսուսը) ասաց Նրան, (Մատթեոսին), հետևիր Ինձ, (Հիսուսին) և Նա, (Մատթեոսը) ոտքի կանգնեց և հետևեց նրան, (Հիսուսին)»: (Մատթեոս 9:9)

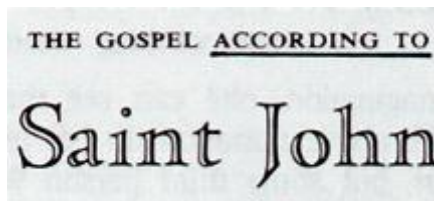
Առանց երևակայության որևէ նշույլի, կարելի է տեսնել, որ «Նա» և «Նրան» վերոհիշյալ դերանունները չեն վերաբերվում Հիսուսին կամ Մատթեոսին, որպես հեղինակի, այլ որևէ երրորդ անձի, ով գրառում է իր տեսածը և լսածը – լուրերը: Եթե մենք չենք կարող

¹⁸ Այսպես կոչված, որովհետև ոչ մի հատվածում «Նոր Կտակարանը» իրեն չի կոչել Նոր Կտակարան, և ոչ մի հատվածում Հին կտակարանը չի կոչել իրենց Հին Կտակարան: Նմանապես, «Աստվածաշունչ» խոսքը անհայտ է Աստվածաշնչի էջերի մեջ: Աստված մոռացել է վերնագրել «Իր» գրքերը:

վերագրել այս «երագների գիրքը» աշակերտ Մատթեոսին, ապա ինչպե՞ս ենք մենք կարող ընդունել այդ որպես Աստծո Խոսք:

<p>Ավետարան ըստ Սուրբ Մատթեոսի</p>	<p>Ավետարան ըստ Սուրբ Դուկասի</p>
<p>THE GOSPEL <u>ACCORDING TO</u> Saint Matthew</p> <p>Սուրբ Մատթեոս 9 Մատթեոս 9</p> <p>Եվ, երբ Հիսուսը անցնում էր այնտեղից, <i>նա</i> տեսավ մի մարդ, ում կոչում էին Մատթեոս, ով նստած էր հարկատանը և <i>նա</i> ասաց նրան հետևիր ինձ: Եվ <i>նա</i> ոտքի կանգնեց և հետևեց <i>նրան</i>: «<i>Նա</i> » և «<i>Նրան</i>» Մատթեոսը չէ:</p>	<p>THE GOSPEL <u>ACCORDING TO</u> Saint Luke</p> <p>FORASMUCH as many have taken in hand to set forth in order a declaration of those things which are most surely believed among us, 2 Even as they delivered them unto us, which from the beginning were eyewitnesses, and ministers of the word; 3 <u>It seemed good to me also, having had perfect understanding of all things from the very first, to write unto thee in order, most excellent Theophilus,</u> 4 That thou mightest know the certainty of those things, wherein thou hast been instructed.</p> <p>1.Քանի շատերին վերցրել են ձեռքերից, առաջնորդելու, որպեսզի նրանք , հայտարարեն այն բաները , որոնց ամենահավանական կերպով հավատում ենք</p>

	<p>մենք:</p> <p>2. Նույնիսկ, երբ նրանք բաժանեցին նրանց մեր մեջ, ովքեր սկզբից հանդիսանում էին վկաներ և խոսքի դեսպաններ:</p> <p>3.Ինձ թվում է լավ նույնպես, ունենալ կատարյալ հասկացություն ամենի սկզբից, գրել քեզ համար կանոնակարգված, ամենաբարձրյալ Թեոֆիլիուս:</p> <p>4.Քանի որ քո հզորությունը իրապես տեղյակ է այն բաներից, որոնք դու հրահանգել ես:</p>
--	--

Ավետարան ըստ Սուրբ Հովհաննեսի

«Նա» և «Նրան» դերանունները չեն վերաբերվում Հովհաննեսին:

Սուրբ Հովհաննես 19

35. Եվ նա, որ տեսավ, որ կրում է վկայություն և նրա վկայությունը ճշմարիտ է և նա գիտեր, որ նա ասում է ճշմարտությունը, որ դուք հավատաք:

ԱՎԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՍՈՒՐԲ ՄԱՐԿՈՍԻ

Սուրբ Հովհաննես 21

24. Սա աշակերտն է, ով վկայում է այս ամենը և գրառում է այս բաները, և մենք գիտենք, որ նրա վկայությունը ճշմարիտ է:

Եզրակացություն

25. Եվ առկա են նույնպես շատ այլ բաներ, որոնք արել է Հիսուսը, որոնք, եթե գրառված լինեին ամեն օր, ես ենթադրում եմ, որ, եթե նույնիսկ աշխարհը ինքնին չպարունակեր գրքեր, որոնք պետք է գրվեին: Ամեն:

Մենք միայնակ չենք հայտաբերում, որ Մատթեոսը չի գրել «Ավետարան ըստ Մատթեոսի» և որ այն գրառել է անհայտ անձը, Դոկ, Ջ. Բ. Ֆիլիփսը համամիտ է մեր բացահայտման հետ: Նա հանդիսանում է Անգլիկան Եկեղեցու ծառան էր, Անգլիայի, Չիչեսթեր Մայր Տաճարի հոգևորականը: Նա պատճառ չուներ ստելու կամ դավաճանելու ի վնաս իր

Եկեղեցու պաշտոնական տեսակետի: Կապված «Ավետարան ըստ Մատթեոսի» իր ներածականի հետ, Ֆիլիփսը ասում է հետևյալը հեղինակության մասին.

«Վաղ ավանդությունները վերագրում են այս Ավետարանը Մատթեոս Առաքյալին, սակայն ժամանակակից համարյա բոլոր գիտնականները, ժխտում են այս տեսակետը»: Այլ կերպ, Սուրբ Մատթեոսը չի գրառել Ավետարանը, որը կրում է նրա անունը: Այն հանդիսանում է բարձրաստիճան քրիստոնյա գիտնականների հայտնագործությունը, ոչ թե Հինդուսների, Մահմեդականների և Հրեաների, ում կարող են մեղադրել անաչառության մեջ: Թող Անգլիկան եկեղեցուն հարող մեր ընկերը շարունակի. «Հեղինակը, ում մենք մինչ այժմ կարող ենք վարպետորեն կոչել Մատթեոս» «Վարպետորեն», որովհետև այլ կերպ ամեն անգամ մենք հղում ենք կատարում առ «Մատթեոսը» մենք ասում ենք – «Նոր Կտակարանի Առաջին Գիրքը», այս կամ այն գլուխը, այս կամ այն տարբերակը: Եվ կրկին ու կրկին «Առաջին գիրք...» և այլն: Ուստի, ըստ Ջ.Բ Ֆիլիփսի, ավելի նպատակահարմար է գրքին տալ այլ անուն: Այդ դեպքում, ինչու՞ ոչ Մատթեոս: Ենթադրաբար այն հանդիսանում է այնքան լավ անուն, որքան մեկ ուրիշը: Ֆիլիփսը շարունակում է. «Հեղինակը պարզորոշ գծագրել է առեղծվածային «Q», որը կարող է հանդիսանալ բանավոր ավանդությունների մի հավաքածու»: Ի՞նչ է նշանակում «առեղծվածային» «Q»: Այն գերմաներեն «quella» բառի հապավումն է, որը թարգմանաբար նշանակում է «աղբյուրներ»: Ենթադրաբար առկա է մեկ այլ փաստաթուղթ- ընդհանուր աղբյուր- որոնք ներառել են մեր ժամանակակից Մատթեոսին, Մարկոսին և Լուկասին:

Անկախ նրանց ով լինելը, այս երեք հեղինակները միննույն ժամանակ ունեն նյութի ընդհանուր տեսակետ: Նրանք գրառում էին կարծես «մեկ» աչքով էին դիտում: Եվ, որովհետև նրանք տեսնում էին դեմ առ դեմ, առաջին երեք «Ավետարանները» հայտնի դարձան որպես Սինոպտիկ Ավետարաններ:

THE GOSPELS

translated
into Modern English

by

J. B. PHILLIPS

THE GOSPEL OF
MATTHEW

The Master taught the disciples not to steal but here Matthew stole wholesale from Mark!

Early tradition ascribed this Gospel to the apostle Matthew, but scholars nowadays almost all reject this view.

The author, whom we still can conveniently call Matthew, has plainly drawn on the mysterious "Q", which may have been a collection of oral traditions. He has used Mark's Gospel freely, though he has rearranged the order of events and has in several instances used different words for what is plainly the same story. The style is lucid, calm and "tidy". Matthew writes with a certain judiciousness as though he himself had carefully digested his material and is convinced not only of its truth but of the divine pattern that lies behind the historic facts.

If Matthew wrote, as is now generally supposed, somewhere between 85 and 90, this Gospel's value as a Christian document is enormous. It is, so to speak, a second generation view of Jesus Christ the Son of God and the Son of Man. It is being written at that distance in time from the great Event where sober reflection and sturdy conviction can perhaps give a better balanced portrait of God's unique revelation of Himself than could be given by those who were so close to the Light that they were partly dazzled by it.

LONDON

GEOFFREY BLES

ԱՎԵՏԱՐԱՆՆԵՐ

Թարգմնաությունը Ժամանակակից Անգլերենի

Ջ.Բ Ֆիլիփս

ԱՎԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՄԱՏԹԵՈՍԻ

Տերը ուսուցանեց աշակերտներին գողություն չանել, սակայն այստեղ Մատթեոսը մեծ քանակություն գողացավ Մարկոսից:

Վաղ ավանդույթները վերագրեցին այս Ավետարանը Մատթեոս առաքյալին, սակայն ժամանակակից համարյա բոլոր գիտնականները ժխտում են այս տեսակետը: Հեղինակը, ում մենք վարպետորեն կարող ենք կոչել Մատթեոս, պարզորոշ գծագրել է առեղծվածային «Չ», որը կարող է հանդիսանալ բանավոր ավանդույթի հավաքածու: Նա ազատ կերպով կիրառել է Մարկոսի Ավետարանը, չնայած նա վերադասավորել է իրադարձությունների դասավորվածությունը և որոշ դեպքերում կիրառել է տարբեր խոսքեր, որը պարզորոշ հանդիսանում է միևնույն պատմությունը: Ոճը պարզ, հանգիստ և «ջինջ» է: Մատթեոսը գրառում է որոշակի խելամտությամբ, կարծես նա ինքն է զգուշորեն մարսել իր նյութը և համոզված է ոչ միայն ճշմարտության մեջ, այլև աստվածային նմուշի, որոնք ընկած են պատմական փաստերի ետևում :

Եթե գրառումները կատարեր Մատթեոսը, ինչպես ընդհանուր առմամբ կարծում են, 85 և 90 թվականների միջև ընկած ժամանակահատվածում, ապա որպես Քրիստոնեական փաստաթուղթ, այս Ավետարանի արժեքը

կարող է հսկայական լինել: Այն հանդիսանում է այսպես կոչված, երկրորդ սերնդի տեսակետը Հիսուս Քրիստոսի, Աստծո Որդու և Մարդու Որդու մասին: Այն գրառվել է, այդ հեռավոր ժամանակաշրջանում, մեծ Դեպքից, որտեղ չափավոր արտացոլումը և ամուր համոզմունքը, միգուցե կարող է տալ ավելի լավ Աստծո պատկերի իր իսկ եզակի հայտնության հավասարակշռություն, քան կարող էին տալ նրանք, ովքեր մոտ էին Լույսին, որից նրանք մասամբ ապշել են:

Լոնդոն

Ջեֆրի Բլես

ՄԵԾԱԾԱԽ ԹԱՐԳՄԱՆՈՒԹՅՈՒՆ, ՇՏԵՄԱՐԱՆ

Սակայն, ինչ կասեք «ոգեշնչող» բիզնեսի մասին: Անգլիական պատվելի Կանոնը անմիջապես գլխի մեջ սեպ է խրել: Նա, ավելի քան մեկ ուրիշը, իրավասու է անելու այդ: Եկեղեցու վարձու ծառան, ուղղափառ ավետարանական Քրիստոնյան, Աստվածաշնչի համբավի գիտնականը, ունենալով ուղիղ մուտք դեպի Հունական «բնօրինակ» ձեռագիրը, թող հանդգնի մեզ համար: Նկատի ունեցեք, թե որքան մեղմ է նա արտաբերում դա: «Նա, Մատթեոսը, ազատ կերպով կիրառել է Մարկոսի Ավետարանը» որը ըստ դպրոցական ուսուցչի լեզվի – «մեծածախ կերպով կրկնօրինակել է Մարկոսին»: Սակայն, արդյո՞ք Քրիստոնյաները այս կոչում են Աստծո Խոսքի մեծածախ գրագողություն:

Արդյո՞ք զարմանալի չէ, որ Հիսուսի ուսմունքի ականատեսը և ունկընդիիրը, ով ենթադրաբար պետք է լինի

Մատթեոսը, իր իսկ ձեռքի տպավորությամբ «իր Տիրոջ» խոսքերը գրառելու փոխարեն, կարող է գնալ և գողանալ երիտասարդի Մարկոսի գրառումները, ով տաս տարեկան էր, երբ Հիսուսը նախատում էր իր ժողովրդին: Ինչու՞ պետք է ականատեսը և ունկընդիրը պատճեններ մի երիտասարդի, ով ինքը գրառում էր խոսք ու գրույցներից: Մատթեոս աշակերտը չէր կարող այսպիսի հիմար բան անել: Քանի որ, Մատթեոսի արդար անվան տակ կիրառության մեջ է դրվել անհայտ փաստաթուղթ:

ԳՐԱԳՈՂՈՒԹՅՈՒՆ ԿԱՄ ԳՐԱԿԱՆ ԱՌԵԱՆԳՈՒՄ

Գրագողությունն նշանակում է գրական գողություն: Որևէ անհատ բառ առ բառ կրկնօրինակում է մեկ այլ անձի գրառումները և ներկայացնում է որպես իր սեփական, որը հայտնի է որպես գրագողություն: Սա հանդիսանում է Աստվածաշնչի գրքերի անանուն ավելի քան 40 հեղինակների ընդհանուր զիծը: Քրիստոնյաները հպարտություն են ապրում տվյալ ենթադրյալ զծի համար, որը գոյություն ունի 66 Բողոքական գրքույկների հեղինակների և 73 Հռոմեական Կաթոլիկ գրքույկների մեջ, որոնք կոչվում են «Սուրբ Աստվածաշունչ»: Առկա է որոշակի ընդհանրություն Մատթեոսի և Ղուկասի միջև, ովքեր էլ որ նրանք լինեն: Այն հանդիսանում է բառացի գրագողություն Մարկոսից: Ամենաբարձրյալ Աստվածը չէր թելադրել նույն խոսքերը սինոպտիկներին: Քրիստոնյաները իրենք են ընդունել սա, որովհետև նրանք

չեն հավատում բանավոր ոգեշնչմանը, այնպես, ինչպես մահմեդականները Սուրբ Ղուրանին:¹⁹

Ղուկասի և Մատթեոսի այս գրագողության 85 % չնչին է ի համեմատություն Հին Կտակարանի հեղինակների գրական առևանգման, որտեղ տեղի է ունենում հարյուր տոկոս գողություն, այսպես կոչված Աստծո Գրքի մեջ: Եպիսկոպոս Քեննեթ Քրագգի մտավոր կարողությանը համապատասխանող Քրիստոնյա գիտնականները մեղմ ասած կոչում են տվյալ գողությունը «վերարտադրություն»²⁰ և հպարտանում են դրանով:

ԽԵՂՎԱԾ ՉԱՓԱՆԻՇՆԵՐ

Դոկ. Սքրուջին, իր Սքրուջիի գրքի²¹ մեջ մեծ խանդավառությամբ մեջբերեց դոկ. Ջոզեֆ Փարքերին, Աստվածաշնչի իր եզակի գովեստի համար:

«Ինչպիսին է Աստվածաշունչը իր բազմակի բովանդակությամբ...: Բոլոր էջերը ունեն անհասկանալի անուններ և այն ավելի շատ խոսում է ծագումնաբանության, քան Դատաստանի օրվա մասին: Պատմությունները կիսատ են և իջնում է խավարը, մինչ մենք կարող ենք ասել, թե որտեղ է լինելու հաղթանակը: Որտեղ առկա է որևէ բան»: (Աշխարհի կրոնական պատմության մեջ) «Արդյո՞ք այն համապատասխանում է սրան»: Անշուշտ դրանք կազմում են խոսքերի և

¹⁹ Տես «Ալ-Ղուրան- Հրաշքների Հրաշքը»

²⁰ Տես գլխի սկիզբը, լիարժեք մեջբերման համար:

²¹ «Արդյո՞ք Աստվածաշունչը հանդիսանում է Աստծո Խոսք»: Մուդի Մամուլ,

դարձվածքների գեղեցիկ վզնոց: Դա աղմուկ է ոչնչից և Ամենաբարձրյալ Աստծո դեմ անարգանքի աստիճան, որպեսզի թույլատրելի լինի նմանատիպ ամոթալի կերակուրը: Սակայն Քրիստոնյաները չարախնդում են իրենց գրքի թերությունների վրա, ինչպես Հռոմեացիները Ջուլիետի շրթունքի խալի:

ՈՉ ՊԱԿԱՍ ՔԱՆ 100%

Ներկայացնելու համար «ոգեշնչված» Աստվածաշնչյան հեղինակների գրագողության աստիճանը, «Արդյո՞ք Աստվածաշունչը հանդիսանում է Աստծո Խոսքը» խորագրով Քեյփթաունի համալսարանում իմ և Աստվածաբանության Բաժանմունքի պրոֆեսոր Քոմսթի միջև տեղի ունեցող սիմպոզիումի ընթացքում, ես խնդրեցի ունկնդիրներին բացել Աստվածաշնչի գրքերը: Որոշ Քրիստոնյաներ սիրում են կրել իրենց Աստվածաշնչի գրքերը, երբ այցելում են կրոնական քննարկումներ կամ բանավեճեր: Թվում է, թե նրանք կատարյալ անօգնական են առանց տվյալ գրքի: Իմ առաջարկով որոշ ունկնդիրներ սկսեցին թերթել էջերը: Ես նրանց խնդրեցի բացել «Եսայի Գրքի» 37-րդ գլուխը: Երբ ունկնդիրները պատրաստ էին, ես նրանց խնդրեցի համեմատել «Եսայի 37» իմ և նրանցը գիրքը, ես սկսեցի ընթերցել տեսնելու թե արդյոք դրանք նմանություն ունեն: Ես սկսեցի դանդաղ ընթերցել Տարբերակներ 1,2,4,10,15 և այլն, մինչ գլխի ավարտը: Յուրաքանչյուր տարբերակից հետո, ես հարցնում էի, արդյոք իմ ընթերցածը համընկնում էր իրենց Աստվածաշնչի տարբերակների հետ: Կրկին և կրկին նրանք բղավում էին – «Այո», «Այո»: Գլխի ավարտին, իմ

ձեռքում գտնվող Աստվածաշնչի այն հատվածում, որը ես ընթերցում էին, ես խնդրեցի նախագահին ցույց տալ ունկնդրին, որ ես բոլորովին չեմ ընթերցում Եսայի 37-ից, այլ Թագավորաց Բ 19: Ունկնդիրը սարսափելի կերպով զարհուրել էր: Ուստի, ես հաստատեցի 100 % գրագողություն «Սուրբ Աստվածաշնչի» մեջ: (Տես ստորև)

Այլ կերպ, Եսայի 37 և Թագավորաց Բ 19 բառ առ բառ նման են: Սակայն դրանք վերագրում են երկու տարբեր հեղինակների, դարերի տարբերության, որոնք ըստ Քրիստոնյաների, Աստծո հայտնությունն են:

Ո՞վ է ում կրկնօրինակում: Ո՞վ է ումից գողություն կատարում: 32-րդ Վերանայված Աստվածաշնչի գիտնականները ասում են, որ Թագավորաց Գրքի հեղինակը «Անհայտ է»: Տես, հետագայում վերարտադրված «Քոլինգների» կողմից: Աստվածաշնչի այս նշումները պատրաստել և խմբագրել են Դեյվիդ Ջ Ֆանթը, Լիթ. Դ, Նյու Յորքի Հասարակության Գլխավոր Քարտուղարը: Բնականաբար, եթե Քրիստոնեության առավել հայտնի քահանաները ունենային անգամ մեկ կաթիլ հավատք Աստվածաշնչի Աստծո Խոսք լինելուն, նրանք կասեին դա, սակայն նրանք ազնվորեն խոստովանում են, որ «Հեղինակը անհայտ է»: Նրանք պատրաստ են ծառայել Գրերին, որոնք կարող են գրել Թումը, Դիքը կամ Հարրին և սպասել, որ ցանկացածը կարող է դրանք համարել Աստծո Խոսք—Քավ լիցի:

100 % ԳՐԱԳՈՂՈՒԹՅՈՒՆ

Թագավորաց Բ 19

Եսայի 37

Եվ, եղավ, երբ արքա Եզեքիան լսեց այդ, որ նա պարտք է տվել իր հանդերձը և ծածկել է իրեն քուղձով և մտել տիրոջ տունը:

2. Եվ նա ուղարկեց Ալիաքիմին, ով առավել կենցաղային էր և Շեբնա դպիրին և քահանաներից մեծամեծներին, ծածկված քուղձով, Եսայի մարգարեի, Ամոսի որդու մոտ:

3. Եվ նրանք ասացին: Ուստի ասաց Հեզեքիան, Այս օրը դժբախտության օր է և հանդիմանության և անարգանքի, քանի որ ծնվում են երեխաներ և չկա ուժ ծնելու:

5. Այսպիսով Եզեքիայի արքայի ծառաները եկան Եսայու մոտ:

10. Ուստի դու խոսիր Եզեքիայի Հուդայի արքայի հետ ասելով. Թող քո Աստվածը ում դու

Եվ եղավ, երբ արքա Եզեքիան լսեց դա, որ նա պարտք է տվել իր հանդերձը և ծածկել է իրեն քուղձով և մտել տիրոջ տունը:

2. Եվ նա ուղարկեց Ալիաքիմին, ով կենցաղից դուրս էր և Շեբնա դպիրին և քահանաներից մեծերին, ովքեր ծածկված էին քուղձով, Եսայի մարգարեի, Ամոսի որդու մոտ:

3. Եվ նրանք ասացին նրան: Ուստի ասաց Հեզեքիան, այս օրը դժբախտության օր է և հանդիմանության և անարգանքի, քանի որ երեխաներ են ծնվելու և չկա ուժ ծնելու:

5. Այսպիսով, արքա Եզեքիայի ծառաները եկան Եսայու մոտ:

10 Ուստի, դու խոսիր Եզեքիայի Հուդայի արքայի հետ ասելով. Թող քո Աստվածը, որին դու

հավատում ես չխաբի քեզ
ասելով: Երուսաղեմը չի
բաժանվի Ասորեստանի
արքայի ձեռքը:

11. Զգուշացեք, դուք լսել եք
թե ինչ են արել
Ասորեստանի արքաները
բոլոր երկրներին
կործանելով ամբողջովին և
արդյո՞ք դուք չեք բաժանվի:

12. Արդյո՞ք ազգերի
աստվածները բաժանել է
նրանց , ինչ իմ հայրերը
կործանել են, ինչպես
Գոգանը և Հաարան և
Ռեգեֆը և Եդեմի
գավակները, ովքեր
Թելաասարում էին
գտնվում:

14. Եվ Եզեքիան ստացավ
նամակը մարգարեների
ձեռքից և ընթերցեց այն և
Եզեքիան բարձրացավ
տիրոջ տուն և տարածեց
այն տիրոջ առջև

15. Եվ Եզեքիան աղոթեց
տիրոջ առջև և ասաց. Օվ

հավատում ես չխաբի քեզ,
ասելով Երուսաղեմը չի
տրվի Ասորեստանի արքայի
ձեռքը:

11. Զգուշացեք դուք լսել եք,
թե ինչ են արել
Ասորեստանի արքաները
բոլոր երկրներին
կործանելով ամբողջովին և
արդյո՞ք դուք չեք բաժանվի:

12. Արդյո՞ք ազգերի
աստվածները բաժանել է
նրանց , ինչ իմ հայրերը
կործանել են, ինչպես
Գոգանը և Հաարան և
Ռեգեֆը և Եդեմի
գավակները, ովքեր
Թելաասարում էին
գտնվում:

14. Եվ Եզեքիան ստացավ
նամակը մարգարեների
ձեռքից և ընթերցեց այն և
Եզեքիան բարձրացավ
տիրոջ տուն և տարածեց
այն տիրոջ առջև:

15. Եվ Եզեքիան աղոթեց
տիրոջը ասելով

տեր, Իսրայելի Աստված, ով բնակվում է չերուբինների միջև, դու ես Աստվածը: Չնայած դու միայնակ ես, երկրի բոլոր թագավորությունների մեջ, դու արարել ես երկինքը և երկիրը:

36. Այսպիսով, Սենեքերիմը, Ասորեստանի արքան հեռացավ և գնաց և վերադարձավ և բնակություն հաստատեց Նինվեյում:

37. Եվ եղավ որ նա Նիսրոշի տանը երկրպագում էր իր աստծուն, այնպես որ Ադրամմեյեքը և Շարիգերը նրա որդիները նրան զարկեցին սրով, և նրանք փախան

Արմենիայի, Հայաստանի հողերը: Եվ Եսարհադոնը, նրա որդին թագավորեց նրա փոխարեն:

16. Օվ ամենակալ տեր, Իսրայելի Աստված, ով բնակվում է չերուբինների միջև, դու ես Աստվածը, նույնիսկ միայնակ, երկրի բոլոր թագավորությունների միջև, դու արարել ես երկինքը և երկիրը:

37. Այսպիսով, Սենեքերիմը, Ասորեստանի արքան հեռացավ և գնաց և վերադարձավ և բնակություն հաստատեց Նինվեյում:

38. Եվ եղավ որ նա Նիսրոշի տանը երկրպագում էր իր աստծուն, այնպես որ Ադրամմեյեքը և Շարիգերը նրա որդիները նրան զարկեցին սրով, և նրանք փախան

Արմենիայի, Հայաստանի հողերը: Եվ Եսարհադոնը, նրա որդին թագավորեց նրա փոխարեն

Հետևյալ տարբերակները հանդիսանում են Երաշխավորված Տարբերակի ընտրանին, սակայն յուրաքանչյուր Տարբերակի մեջ դուք կարող եք գտնել նույնը:

ԲԱՆԱՎՈՐ ՈՉ ՄԻ ՈԳԵՇՆՉՈՒՄ

Աստվածաշնչի լիարժեք գրքերի ցուցակի և նրանց հեղինակների համար օգտվեք «Քոլինգ» Վերանայված Տարբերակից, իր ծանոթագրությամբ: Իսկ, ի՞նչ կասեն Քրիստոնյա գիտնականները «Եսայու Գրքի» մասին: Նրանք ասում են. «Հիմնականում հաշվեգրվում է Եսայուն, այսինքն Հատվածները կարող են այլոք գրառել»: Հաշվի առնելով Աստվածաշնչի գիտնականների խոստովանությունը, մենք չենք կարող վերցնել խեղճ Եսայու խնդիրը: Արդյո՞ք մենք կարող ենք գամել տվյալ գրագողությունը Աստծո դռանը: Ինչպիսի անարգանք: Միմպոզիումի ավարտին, պրոֆեսոր Քոմփթսին հաստատեց, որ «Քրիստոնյաները չեն հավատում Աստվածաշնչի բանավոր ոգեշնչմանը»: Այսպիսով, մտացրիվ Ամենաբարձրյալ Աստվածը երկու անգամ չի թելադրել միևնույն պատմությունը: Մարդու ձեռքերը, չափազանց մարդկային, կործանարար խաղացել են այսպես կոչված Աստծո Խոսքով, Աստվածաշնչով: Սակայն Աստվածաշնչի կողմնակիցները հաստատում են, որ «Աստվածաշնչի յուրաքանչյուր բառը, ստորակետը և վերջակետը հանդիսանում է Աստծո Խոսքը»:

ԳԼՈՒԽ 3ՈԹ

ԵԶՐԱՀԱՆԳՈՂ ՓՈՐՉԱՐԿՈՒՄ

Ինչպե՞ս մենք կարող ենք տեղեկանալ, որ այն գիրքը, որը հայտարարում են որպես Աստծո, իրականում հանդիսանում է Աստծո Գիրքը: Բազմապիսի շատ թեստերից մեկը այն է, որ Ուղերձը, որը բխում է Ամենագետից, պետք է ինքնին համահունչ լինի: Այն պետք է գերծ լինի ամեն աղավաղումներից և հակասություններից: Մա ճշգրիտ այն է, ինչ ասում է Վերջին Ավետարանը, Աստծո Գիրքը.

**DO THEY NOT CONSIDER
THE QUR'AN (WITH CARE)**

**HAD IT BEEN FROM ANY
OTHER THAN ALLAH**

**THEY WOULD HAVE
FOUND THEREIN MANY
A DISCREPANCY**

أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ

وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ

لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿٤٨﴾

(SŪRA NISĀA) Holy Qur'an 4:82

Արդյո՞ք նրանք չեն համարում Ղուրանը

Այլ մեկից է, քան Ալլահից

Նրանք կարող են գտնել այնտեղ շատ

Հակասություններ

Մուրա Նիսաա, Մուրք

Ղուրան 4:82

ԱՍՏՎԱԾ, ԹԵ՞ ՍԱՏԱՆԱ

Եթե Ամենաբարձրյալ Ալլահը ցանկություն ունենա, որ մենք տարբերակենք Նրա Գրքի, Սուրբ Ղուրանի վավերականությունը, իր եզրահանգող թեստի միջոցով, ապա ինչու մենք չենք կարող դիմել նմանատիպ թեստի, մեկ այլ Գրքի համար, որը համարվում է Նրանը: Մենք չեն պատրաստվում որևէ մեկին խոսքերով մոլորեցնել, ինչպես անում են Քրիստոնյաները: Այն պետք է պատրաստակամորեն համաձայնեցնել հղումներին, որոնք ես ներկայացրել եմ Քրիստոնյա գիտնականներից, որոնք ապացույց են, որ Աստվածաշունչը չի հանդիսանում Աստծո Խոսք, մինչդեռ համոզում է մեզ հավատալ, որ ըստ էության հակառակն է:

Այս հիվանդության դասական օրինակն է դեռևս «երեկ» Գրեհեմսթունում տեղի ունեցող Անգլիական սինոդի հավաքի վկայությունը: Պատվելի արքեպիսկոպոս Բիլ Բուրնեթսը, քարոզում էր իր խմբին: Նա խառնաշփոթ էր առաջացրեց իր Անգլիկան համայնքի մեջ: Խորագիտակ Անգլիացին, դիմելով ուսյալ անգլիացի քահանաներին և եպիսկոպոսներին, իրենց մայրենի անգլերեն լեզվով, որը նրա ուսյալ գործընկերները կտրականապես, այն աստիճան սխալ ընկալեցին, որ Պարոն Մաքսիլանը, միզուցե նույնպես Անգլիկան եկեղեցու ներկայացուցիչը, անգլիական «Նաթալի Մերկուրին» օրաթերթի խմբագիրը, 1979 թվականի դեկտեմբերի 11 համարում ստիպված է ասել արքեպիսկոպոսի շփոթության մասին, որը նա բարձրացրեց իր իսկ ուսյալ հոգևորականների միջև.

«Արքեպիսկոպոս Բուրնեթսը սինողի ընթացքում նշեց, որը հազիվ թե լիներ պարզության օրինակ և որը ներկաներից շատերը լայնորեն և կտրականապես սխալ մեկնաբանեցին»:

Անգլերեն լեզվի հետ կապված ոչինչ սխալ չէ, սակայն արդյոք դուք չեք տեսնում, որ Քրիստոնյան վերապատրաստվել է կրոնական խնդիրների խառնաշփոթ մտածողությամբ: Ըստ Սուրբ Միության արդյո՞ք «Հացը» «հաց» չէ սակայն «մարմին»: Արդյո՞ք «գինին» հանդիսանում է «արյուն»: Արդյո՞ք «երեքը մեկ է» և «մարդը աստվածային է»: Սակայն, մի սխալվեք, նա այդքան պարզ չէ, երբ գործ է ունենում երկրային թագավորության հետ, նա առավել ճշգրիտ է: Դուք կրկնակի զգույշ պետք է լինեք, երբ պայմանագրի մեջ եք մտնում նրա հետ: Նա կարող է առանց գիտակցելու վաճառել ձեզ:

Տեսակետները հիմնավորելու օրինակները, որոնք ես բարձրացրել եմ այսպես կոչված Աստծո Գրքի հակասությունների մասին, նույնիսկ երեխան հեշտությամբ կարող է գտնել, որպեսզի հետևի և ընկալի: (Տես ստորև)

Թագավորաց Բ 24

Մարդահամար

Եվ կրկին Տիրոջ բարկությունը բորբոքվեց Իսրայելի դեմ և նա շարժեց Դավիթին նրանց դեմ ասելու. Գնացեք, Իսրայելի և Հուդայի մարդահամարին:

Մինչ Թագավորաց 24 հեղինակը Աստծուն համարում է

իրավիճակի տերը, Մնացորդաց-ի հեղինակը այն վերագրում է Սատանային:

Մնացորդաց Ա 21

Մարդահամար

Եվ Սատանան ոտքի կանգնեց ընդդեմ Իսրայելի և հրահրեց Դավթին Իսրայելի մարդահամարին

Աստծո հնազանդությունից զատ, ինչպես նշվել է այլուր, Սատանային տրվել է իր հասանելին: Մնացորդաց հեղինակի այս հակադրությունը հիշեցնում է մի ծեր կնոջ պատմությունը, ով մոմ էր վառել Սուրբ Միքայելին և մյուսը Սատանային: Սուրբ Միքայելը ոտքով տրորում էր, այնպես, որ գնար Դրախտ կամ Դժոխք, նա պետք է ընկեր ունենար: Մնացորդաց այս երիտասարդը, համոզված էր որ ուներ ընկեր Վերին, ինչպես նաև Ստորին դատաստանում: Նա ցանկություն ուներ երկու ուղղի ստանալ կամ ցանկություն ուներ վերցնել այս թխվածքը և նույնպես ուտել:

Դուք կարող եք նկատել, որ «Մնացորդաց» և «Թագավորաց» գրքերի հեղինակները մեզ պատմում են Դավթի միևնույն պատմությունը, վերցնելով Հրեաների մարդահամարը: Որտեղի՞ց է Դավթի թը ստացել իր «ոգեշնչումը» որպեսզի կատարի այս արարքը: Թագավորաց Բ 24:1 հեղինակը ասում է, որ «Տեր» Աստվածն էր, ով շարժեց Դավթին, սակայն Մնացորդաց Ա 21:1 հեղինակը ասում է, որ այն «Սատանան է, ով հրահրեց Դավթին կատարել նմանատիպ ստոր արարք: Ինչպե՞ս էր կարող Ամենաբարձրյալ Աստվածը լինել նմանատիպ

հակասությունների «Ոգեշնչման» աղբյուրը: Արդյո՞ք այն Աստվածը, թե Սատանան էր: Ո՞ր կրոնի մեջ է Սատանան հանդիսանում Աստծո հոմանիշը: Ես չեմ խոսում Սատանիզմի, Քրիստոնեության մեջ աճող վերջին բորբոսի մասին, որտեղ նախկին Քրիստոնյաները երկրպագում են Սատանային: Քրիստոնեությունը բեղմնավոր է եղել «իզմ» մասնիկի սերման մեջ, Աթեիզմ, Կոմունիզմ, Ֆաշիզմ, Բռնապետություն, Նացիզմ, Մորմոնիզմ, Լուսնիզմ, Քրիստոնեական Գիտություն և այժմ Սատանիզմ: Է՞լ ինչ է կարող ծնել Քրիստոնեությունը:

«Սուրբ Աստվածաշունչը տրամադրում է իրեն ամեն տեսակի հակասությունների մեկնաբանություններ: Սա է հանդիսանում Քրիստոնեական պարծանքը»: Ոմանք պնդում են և արդարացիորեն, որ Աստվածաշնչի հատվածները շարունակաբար չարաշահվում և յուրացվում են, որպեսզի արդարացնեն մարդուն հայտնի համարյա յուրաքանչյուր չարիք»: («Պարզ Ճշմարտություն» Ամերիկյան Քրիստոնեական Ամսագիր, «Աստվածաշունչը – Աշխարհի ամենավիճելի Գիրքը»: Հուլիս 1975)

Ո՞ՎՔԵՐ ԵՆ ՀԱՆԴԻՍԱՆՈՒՄ ԻՐԱԿԱՆ ՀԵՂԻՆԱԿՆԵՐԸ

Որպես հետագա վկայություն, որոնք բերվել են «Թագավորաց» և «Մնացորդաց» հատվածներից, ես նպատակահարմար եմ գտնում առաջին հերթին որոշել իրենց հեղինակներին, Աստծուն այս գրքերի անհամատեղելիության մեջ կասկածելու փոխարեն: Վերանայված Տիպական Տարբերակի վերանայողները ասում են.

Ա. Թագավորաց. Հեղինակը «Անհայտ» (Միայն մեկ բան)

Բ. Մնացորդաց. Հեղինակը «Անհայտ, միգուցե հավաքել և կազմել է էզրաան»:

Մենք պետք է մեր հիացմունքը արտահայտենք Աստվածաշնչի գիտնականների խոնարհությանը, սակայն նրանց «հնարավորները» «միգուցեները» և «նմանները» միշտ բացատրվում են որպես Իրականում, ի շնորհիվ իրենց շողոքորթության: Ինչու՞ խեղճ Եսայուն կամ էզրային դարձնել այս անհայտ հեղինակների քավության նոխազը:

Ի՞նչ է ԱՍՏՎԱԾ ՈՐՈՇԵԼ 3 ԿԱՍ 7 ՏԱՐՎԱ ՔԱՂՑՈՎ

Թագավորաց Բ 24:13

13. Այսպիսով Գաղը եկավ Դավթի մոտ և ասաց նրան, Արդյո՞ք պետք է յոթ տարի սով ընկնի քո երկիր: Կամ արդյո՞ք դու կփաչես երեք ամիս քո թշնամիներից, մինչ նրանք հետապնդում են քեզ:

Մնացորդաց Ա 21:11

11. Այսպիսով Գաղը եկավ Դավթի մոտ և ասաց նրան. Ուստի ասաց տերը, Ընտրի՛ր դու.

12. Կամ երեք տարվա սով կամ երեք ամիս, կործանվելու քո թշնամիների առջև, մինչ սուրը քո թշնամիների հանկարծակի կրերի քեզ:

Եթե, ինչպես հայտնում են Քրիստոնյաները, Աստվածաշնչի յուրաքանչյուր բառի, ստորակետի և վերջակետի հեղինակը Աստվածն է, ապա արդյո՞ք Նա է

հանդիսանում նաև վերոհիշյալ թվաբանական անհաշտությունների հեղինակը:

ԵՐԵՔ, ԹԵ՞ ՅՈԹ

Հաշվի առեք վերոհիշյալ վերարտադրությունը. Համեմատեք երկու մեջբերումները. Թագավորաց Բ 24:13 ասում է մեզ. – «Այսպիսով, Գաղը եկավ Դավթի մոտ և ասաց նրան և ասաց նրան...» Տվյալ խոսքերը բառ առ բառ կրկնվում են Մնացորդաց Ա 21:11-ի մեջ, բացառելով անօգուտ «Եվ ասաց նրան» արտահայտությունը, որը հեռացվել է: Սակայն մինչ անօգուտ դրվագի լրացումը, հեղինակը նույնպես կարճեցնում է ժամանակի գործոնը «Յոթ» տարուց մինչ «Երեք» տարի: Ի՞նչ է ասել Աստվածը Գաղին- Երեք կամ Յոթ տարի ժանտախտ – «ձեր երկուսի տները»:

ՈՒԹ, ԹԵ՞ ՏԱՄՆՈՒԹ

Տեսեք ստորև, Համեմատեք երկու մեջբերումները. Մնացորդաց Բ 36:9 ասում է մեզ որ Հովակիմը «ուր» տարեկան էր, երբ սկսեց կառավարել, մինչդեռ Թագավորաց Դ 24:8 ասում է, որ նա «տասնուր» տարեկան էր, երբ սկսեց կառավարել: Թագավորաց-ի անհայտ հեղինակը պետք է պատճառաբանի, թե ինչպիսի հնարավոր «չարիք» է կարող ութամյա երեխան անել, որպեսզի արժանի լինի ցասմանը, այսպիսով, նա մեծահոգաբար ավելացրեց տաս տարի, որպեսզի Հովակիմը դառնա մտավոր բավարար հասուն, որպեսզի արժանանա Աստծո ցասմանը: Ամեն դեպքում, նա պետք է հավասարակշռեր իր խարդախությունը, այսպիսով նա

կրճատեց իր կառավարումը տաս տարով: Արդյո՞ք ավելացնել տաս տարի տարիքին և նվազեցնել տաս օր կառավարումից: Արդյո՞ք Աստված ասում է երկու բացարձակ տարբեր բաներ միևնույն խնդրի շուրջ:

ՔԱՆԻ՞Ց ՏԱՐԵԿԱՆ ԷՐ ՀՈՎԱԿԻՄՈՒԸ : 8 թե՞ 18

Ուր և տասնութ տարիների միջև գոյություն ունի լիարժեք 10 տարվա տարբերության անդունդ: Արդյո՞ք, Աստված մի արասցե, մենք կարող ենք ասել, որ ամենագետ Ամենաբարձրյալը չի կարող հաշվել և ուստի, չի գիտակցել 8 և 18 միջև առկա տարբերությունը: Եթե մենք հավատանք Աստվածաշնչին, որպես Աստծո Խոսք, ապա Ամենաբարձրյալ Տիրոջ Արժանապատվությունը և Աստիճանը կարող է ընկնել:

Մնացորդաց Բ 36

9. Հովակիմը ուր տարեկան էր, երբ նա սկսեց կառավարել և նա կառավարեց երեք ամիս և տաս օր Երուսաղեմում և նա արեց դա, որը Տիրոջ տեսանկյունից չարիք էր:

Թագավորաց Դ 24

8. Հովակիմը տասնութ տարեկան էր, երբ սկսեց կառավարել և նա կառավարեց Երուսաղեմում երեք ամիս: Եվ նրա մոր անունն էր Նեհուսթա, Երուսաղեմի Էլնաթանի դուստրը:

ՀԵԾԵԼԱԶՈՐ, ԹԵ՞ ՀԵՏՆԱԿ

Համեմատեք էջ 40 մեջբերումները: Որքա՞ն հեծյալ սպանեց Դավիթը: Յոթ հարյուր, թե՞ յոթ հազար: Եվ այնուհետ, արդյո՞ք նա սպանեց 40000 «Հեծյալ» կամ 40000 «Հետևակ»: Թագավորաց Բ 10:18 և Մնացորդաց Ա 19:18 ենթատեքստային հակամարտող գրառումները միջև առանձնահատկությունը ոչ միայն այն է, որ Աստված չէր կարող կռահել հարյուրի և հազարի տարբերությունը, այլև Նա չի տարբերակում նույնիսկ «Հեծելազորը» Հետևակից: «Ակնհայտ է, Քրիստոնեական բառարանի ամոթալի դիմակահանդեսի ներկայացումը որպես» ոգեշնչում»:

700 ԹԵ՞ 7000

Իհարկե, Աստվածաշնչի սիրահարների հարմարավետության համար չնչին է, որ ամբողջ 0 ավելացնում են կամ 700-ին կամ հանում են 7000, ուստի Բիբլիական Մաթեմատիկական դարձնում են առավել շփոթեցնող:

Թագավորաց Բ 10

18. Եվ Ասորացիները փախուստի դիմեցին Բարայելցիներից: և Դավիթը կոտորեց յոթ հարյուր կառքով Ասորացիներ և քառասուն հազար ձիավոր և սպանեց Յոբահին, իրենց առաջնորդին, ով կնքեզ մահկանացուն այնտեղ:

Մնացորդաց Ա 19

18. Եվ Ասորացիները փախուստի դիմեցին Բարայելցիներից և Դավիթը կոտորեց Ասորացի յոթ հազար տղամարդ, ովքեր կառքով էին և քառասուն հազար հետևակ և սպանեց Յոբահին, նրանց առաջնորդին:

ԱՍՏՎԱԾ ՇՓՈԹՈՒՄ Է «ՀԵԾԵԼԱԶՈՐԸ» և «ՀԵՏՆԱԿԸ»

Ինչ վերաբերվում է Աստվածաշնչի «ոգեշնչված հեղինակներին», ովքեր տեղյակ չէին «հետևակի» և «հեծելագորի» տարբերությանը, ապա ավելի լուրջ է մեղադրել Աստծուն, որպես այդ «ոգեշնչման» աղբյուր, ինչպես նաև «հետևակի» և «հեծելագորի» չիմացության տարբերությունը: Կամ, արդյո՞ք հնարավոր է, որ Աստրացիները, ովքեր փախուստի էին դիմում Իսրայելցիներից, կենտավրներ էին, արարածներ մարդկային մարմնով և ձիու ոտքերով, հնարավոր է, որ այդ «արարածները» հանկարծակի դուրս են եկել դասական առասպելաբանությունից, որպեսզի շփոթեցնեն բոլոր չափազանց դյուրահավատ հեղինակներին:

ԳՈՐԾՆԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔ

Որպես իր փառք, Սողոմոնը սկսեց իր համար կառուցել արքայական պալատ, որը տևեց տասներեք տարի: Սա մենք ընթերցում ենք Թագավորաց Բ, 7 գլխի մեջ: Արդյո՞ք դուք հիշում եք Դոկտոր Փարքերի հպարտությունը այն մասին, որ «բոլոր էջերը արվել են անհասկանալի անուններով»: Շեղվելով մանկամտությունից, դուք չեք կարող գերազանցել գլուխ 7 և Եզեքելի գլուխ 45-ը: Դուք պետք է ձեր կյանքի ընթացքում գոնե մեկ անգամ ընթերցեք այն: Դրանից հետո, դուք իրոք կգնահատեք Սուրբ Դուրանը: Դուք կարող եք ընթերցել հատվածները ձեր հաճույքի համար: Ստանալ ձեր իսկ Աստվածաշունչը և հղումների հեշտ գունային կողը: Դուք կարող եք այս գրքույկի տարբեր հղումները գունավորել ձեր Աստվածաշնչի մեջ: Կիրառելով «Դեղին» գույնը բոլոր

հակասությունների համար; «Կարմիրը» սեռական հատվածների համար և «Կանաչը» զգայուն, ընդունելի մեջբերումների համար, ինչպես նրանք, որոնք ես նշել եմ հոդվածի սկզբում- որ դրանք խոսքեր են, որոնք դուք ջանասիրաբար ճանաչել եք որպես Աստծո և Նրա Սուրբ Մարգարեյի: Նմանատիպ նախապատրաստության միջոցով դուք պատրաստ կլինեք խառնել և շփոթեցնել ցանկացած միսիոնների կամ Աստվածաշնչի գիտնականի, ովքեր հանդիպում են ձեզ: «Եթե մենք ավելի շատ քրտնենք խաղաղության ժամանակ, մենք ավելի քիչ պետք է արյունահոսենք պատերզամի ժամանակ»: (Չիանգ Քայ Շեք)

ԱՍՏՎԱԾ ՈՐՊԵՍ ՇԻՆԱՐԱՐ, ԻՆՃԵՆԵՐ և ԱՐՀԵՍՏԱՎՈՐ(ԵԹԵ ԴՈՒՔ ՀԱՄԲԵՐԱՏԱՐ ԸՆԹԵՐՑԵՔ ԱՅՍ ԳԼՈՒԽԸ և ԱՎԱՐՏԵՔ ՁԵՐ ԱՍՏՎԱԾԱՇՆՉԻ ՄՆԱՑԱԾ ԳԼՈՒԽՆԵՐԸ)

7. Սակայն Սողոմոնը վատնեց «տասներեք տարի, որպեսզի կառուցի իր իսկ տունը; այսպիսով նա ավարտեց ամբողջ իր տունը»: (Մնացորդաց Բ 8:1)

2.Նա նույնպես կառուցեց «Լիբանանի Անտառների Տունը; որի երկարությունը հարյուր կանգուն է, լայնությունը հիսուն կանգուն և բարձրությունը երեսուն կանգուն, մայրու չորս շարքերով և մայրու սյուներով» (Մնացորդաց Բ 9:16)* Մոտ 150 մղոն

3. Եվ այն ցանկապատել էին մայրու ծառերով, որոնք ունեին քառասուն հինգ սյուն, տասնհինգ ամեն շարքում:

4. Կային պատուհաններ, եռանկյունի շրջանակներով երեք շարքերում և մեկ հակառակ պատուհան երեք հարկերով:
5. Եվ բոլոր շքամուտքերը և կողափայտերը ունեին ուղղանկյուն շրջանակներ և մեկ պատուհան հակառակ երեք հարկերով:
6. Նա նույնպես կառուցեց Սյունների Սրահ. Երկարությունը հիսուն կանգուն էր և լայնությունը երեսուն և դրանց դիմաց պունասարահ էր պյուներով և հովանոցը դրանց առջև էր:
7. Այնուհետ նա կառուցեց գահասրահ, Դատաստանի Սրահը, որտեղ նա կարող էր դատել և այն ցանկապատված էր մայրու ծառերով հատակից մինչ առաստաղ: Լուսավորում էր հատակը վերին հատվածից:
8. Եվ տունը, որտեղ նա բնակվեց ուներ մեկ այլ դատարան սրահի ներսում, նման հմտությամբ: Սողոմոնը նույնպես տունը նմանեցրեց այդ սրահին Փարավոնի դստեր համար, որին նա կնության էր առել:
9. Սրանք բոլորն էլ թանկարժեք քարերից էին կերտված որոշակի չափի, սղոցով հարդարված ներսից և դրսից, հիմքից մինչ ծայրերը և նույնպես դրսից մինչ մեծ դատարանը:
10. Հիմքը թանկարժեք քարերից էր, մեծ քարերից, մի քանիսը տաս կանգուն և մի քանիսը ութ:
11. Եվ վերին հատվածում թանկարժեք քարեր էին, հղկված որոշակի չափի և մայրու փայտից:

12. Մեծ դատարանը կցված էր երեք շարք հղկված քարերից և մայրու շարքերից: Նմանատիպ էր նաև տիրոջ տան ներքին դատարանը « և տաճարի գավիթը»: (Թագավորաց Գ 6:36, Հովհաննես 10:23)

13. Այժմ Արքա Սողոմոնը ուղարկեց և բերեց Հիրամին Թիրից:

14. «Նա այրու որդին էր, Նաֆթալի ցեղից և» նրա հայրը Թիրի տղամարդ էր, բրոնզագործ, նա լի էր իմաստությամբ և ըմբռնումով և հմուտ էր ամեն տեսակի բրոնզի աշխատանքում: Այսպիսով, նա եկավ Սողոմոն Արքայի մոտ և իր գործը արեց: (Մնացորդաց Բ 2:14 ; 4:16)

15. Եվ նա ձգեց «բրոնզե երկու սյուն, յուրաքանչյուրը տասնութ կանգուն բարձրությամբ և մի գիծ տասներկու կանգուն չափով յուրաքանչյուրը շրջապատված: Գեղեցիկ. (Երեմիա 52:21)

16. Այնուհետ նա կառուցեց երկու բրոնզե խոյակ, սահմանված սյուների գազաթներով: Մեկ խոյակի բարձրությունը հինգ կանգուն էր և մյուսինը հինգ կանգուն:

ԱՍՏՎԱԾԸ ՈՐՊԵՄ ԵՐԿՐԱԶԱՓ և ՃԱՐՏԱՐԱՊԵՏ (ԵԹԵ ԴՈՒՔ ՀԱՄԲԵՐՏԱՐ ԸՆԹԵՐՑԵՔ ԱՅՍ ԳԼՈՒԽԸ և ԱՎԱՐՏԵՔ ՁԵՐ ԱՍՏՎԱԾԱՇՆՉԻ ՄՆԱՅԱԾ ԳԼՈՒԽՆԵՐԸ)

45. «Ավելին, դուք բաժանում եք երկիրը հողատարածքների որպես ժառանգություն, դուք պետք է առանձնացնեք հատված տիրոջը հողի սուրբ բաժինը, երկարությունը պետք է լինի քսանհինգ հազար կանգուն և լայնությունը

տաս հազար: Այն պետք է սուրբ լինի իր շրջակա տարածքով: (Եզեկիել 47:22 – Եզեկիել 48:8,9)

2. «Այստեղ պետք է լինի քառակուսի հողամաս սրբավայրի համար», հինգ հարյուր կողմից հինգ հարյուր ձողեր, հիսուն մղոն բաց տարածքով: (Եզեկել 42.20)

3. «Այնպես, որ սա այն շրջանն է, որ դուք պետք է չափեք, քսանհինգ հազար կանգուն երկարություն և տաս հազար լայնություն; այնտեղ պետք է լինի սրբավայրը: Ամենասուրբ վայրը»:

4. «Այն պետք է լինի սուրբ հատված հողի, որը պատկանում է քահանաներին, սրբավայրի կառավարիչներին, ովքեր մոտ են եկել տիրոջ հաստատությանը; այն պետք է լինի վայր նրանց տների և սուրբ վայրի համար սրբավայրի»: (Եզեկել 48:10.11)

5. «Տարածք քսանհինգ հազար կանգուն երկարությամբ և տաս հազար լայնությամբ պետք է պատկանի Ղևիտացիներին, տաճարի տերերին; նրանք պետք է ունենան քսան խուց, իրենց պատկանելության տակ»:

6. «Դուք պետք է նշանակեք տարածք, որպես քաղաքի պատկանելություն հինգ հազար կանգուն լայնությամբ և քսանհինգ հազար երկարությամբ, որը կից է սուրբ հատվածին; այն պետք է պատկանի ամբողջ տանը Իսրայելի»: (Եզեկել 48:25)

7. Արքայազնը պետք է ունենա մի հատվածը մեկ մասում և մյուսը սուրբ հատվածում և քաղաքի ունեցվածքից և սահման սուրբ հատվածի և քաղաքի ունեցվածքի,

ընդլայնելով արևմուտքի արևմտյան հատվածը և արևելքի արևելյան, երկարությունը պետք է լինի կողք կողքի, մեկ ցեղային հատվածում, արևմտյան սահմանից մինչ արևելյան: (Եզեկել 48:21)

8. «Հողը պետք է լինի նրա ունեցվածքը Իսրայելում և "Իմ արքայազները այլևս չպետք է ճնշեն Իմ ազգին, այլ նրանք պետք է տան հողի մնացյալ հատվածը Իսրայելի տանը, ըստ իրենց ցեղերի»: (Եզեկել 22:27)

9. Ուստի ասում է Տեր Աստվածը. «Բավական է, օվ Իսրայելի արքայազներ; Հեռացրեք բռնությունը և թալանը, կատարեք արդարություն և առաքինություն և դադարեք վտարել Իմ ազգին» ասաց Տեր Աստվածը:

10. «Դուք պետք է ունենաք արդար "հավասարակշռություն, արդար գեփար և արդար լոգանք»: (Ղևիտացիներ 19:36)

11. «Գեփարը և լոգանքը պետք է լինեն միևնույն չափի, այնպես, որ այն պարունակի տան մեկ տասներորդը և գեփարի մեկ տասներորդը, նրանց չափը պետք է համապատասխանի»:

12. «Շեկելը պետք է լինի քսան գերահ; քսան շեկել, քսանհինգ շեկել և տասնհինգ շեկելը պետք է լինի ձեր ունեցվածքը»: Ելք 30:13

13. «Սա առաջարկություն է, որը դուք պետք է առաջարկեք; դուք պետք է տաք էփահի մեկ վեցերորդը հացահատիկի և մեկ վեցերորդը գարու...» Արքայազնը պետք է ունենա բաժին մեկ հատվածում և մեկ այլը սուրբ հատվածում և քաղաքի ունեցվածքից և և սահամանին սուրբ հատվածի և

քաղաքի ունեցվածքից տարածվելով արևմուտքից դեպի արևմտյան հատված և արևելքից արևելյան հատված, երկարությունը պետք է լինի կողք կողքի, ցեղային հատվածներից մեկին, արևմտյան սահմանից մինչ արևելյան սահման: (Եզեկել 48:21)

8. «Հողը պետք է լինի Իսրայելի ունեցվածքը և "Իմ արքայազները չպետք է վտարեն իմ ազգին, այլ նրանք պետք է տան մնացյալ հողերը Իսրայելի տանը, ըստ իրենց ցեղերի»: (Եզեկել 22:27)

9. Ուստի ասաց տեր Աստվածը. «Բավական է, օվ Իսրայելի արքայազներ: Հեռացրեք բռնությունը և թալանը, կատարեք արդարություն և առաքինություն և դադարեք վտարել Իմ ազգին. » Ասաց տեր Աստվածը:

10. «Իուք պետք է ունենաք արդար հավասարակշռություն, արդար էփահ և արդար լոգանք»: (Ղևիտացիներ 19:36)

11. «Էփահը և լոգանքը պետք է լինի նույն չափի, այնպես, որ լոգանքը պարունակի մեկ տասներրորդ և էփահը մեկ տասներրորդը; նրանց չափը պետք է լինի համապատասխան»:

12. «Շեկելը պետք է լինի քսան գերահ, քսան շեկել, քսանհինգ շեկել և տասնհինգ շեկելը պետք է լինի ձեր ունեցվածքը»: (Ելք 30:13)

13. «Սա առաջարկ է, որը դուք պետք է առաջարկեք, դուք պետք է տաք մեկ վեցերրորդը էփահի հացահատիկից և մեկ վեցերրորդը էփահի գարուց»:

ԻՆՉՊԵՍ Է ՀԻԳԻԵՆԻԿ

Այժմ ըստ ստորև հաստվածի նշենք, որ Թագավորաց Գ 7:26 Սողոմոնի պալատում հաշվարկել է 2000 լոգասենյակ, սակայն Մնացորդաց Բ 4:5 ավելացնում է թագավորական հաշիվը 50%, մինչ 3000: Ինչպիսի շռայլություն և սխալ «Աստծո Գրքի» մեջ: Նույնիսկ, եթե Ամենաբարձրյալ Աստվածը ոչինչ չուներ անելու, արդյո՞ք Նա կգրադեցնի Իրեն "ոգեշնչելու" նմանատիպ սին հակասությունը Հրեաների համար: Արդյո՞ք Աստվածաշունչը հանդիսանում է Աստծո Գիրքը: Արդյո՞ք այն հանդիսանում է Աստծո Խոսքը:

2000 և 3000 ՏԱՐԲԵՐՈՒԹՅՈՒՆԸ ՀԱՆԴԻՍԱՆՈՒՄ Է ՄԻԱՅՆ 50% ՉԱՓԱԶԱՆՑՈՒԹՅՈՒՆ

Թագավորաց Գ 7

26. Եվ այն ձեռքի լայնության հաստությամբ և դրանց եզրերը գործված են գավաթի եզրերով, ծաղիկներով և շուշաններով, այն պարունակում է երկու հազար լոգասենյակ:

Մնացորդաց Բ 4

5. Եվ դրա հաստությունը ձեռքի լայնքի չափով է և եզրերը դրա, ինչպես գավաթի եզրերի աշխատանք, պատված շուշաններով և այն ընդունում են և ունի երեք հազար լոգասենյակ:

Անկախ նրանից, թե այն հանդիսանում է գրառում, թե ոչ, «ոգեշնչված» հեղինակների եզակի անկարողությունը ընկալել 2000 և 3000 տարբերությունը աններելի է: Այն հանդիսանում է ակնհայտ հակասություն: «Եվ ոչ մի հրաշք

չի կարող ապացուցել, որ երկու անգամ երկու հինգ է, կամ շրջանը ունի չորս անկյուն և ամեն դեպքում, ոչ մի հրաշք չի կարող հեռացնել հակասությունը, որը ընկած է ուսմունքների մակերեսի և Քրիստոնեության արձանագրությունների մեջ»: – Ալբերտ Շվայգեր «Պատմական Հիսուսի փնտրտուքը» էջ.22

ԽԱՎՈՏ ՀԱԿԱՍՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

Մինչ հակասությունների եզրահանգման գալը, թույլ տվեք ներկայացնել ևս մեկ օրինակ: Աստվածաշնչի մեջ առկա են հարյուրավոր այլ հակասություններ: Տեսեք. Այն կրկին վերաբերվում է Սողոմոնին: Նա իրոք, գործում էր մեծ չափերով: Ի համեմատություն, Իրանի նախկին շահը մանուկ էր: Մնացորդաց Բ 9:25 հեղինակը Սողոմոնին վերագրում է հազար ձիերի ախոռ, որը ավելին էր, քան լոգասենյակների քանակը: «Եվ Սողոմոնը ուներ չորս հազար ձիերի ախոռ...» Մակայն Թագավորաց Գ 4:26 հեղինակը իրոք, իր մեծության մասին ուներ արքայական մտքեր: Նա կրկնապատկում է Սողոմոնի ախոռները 1000 % 4000-ից 40000: Նախքան որոշ ճարտարախոս ավետարանականները կոծկում են ձեր աչքերը, որ տարբերությունը միայն ոչինչ է, զրո – «0»; որ որոշ դպիրներ կամ գրագիրներ սխալմամբ ավելացրել են զրո 4000, դարձնելով այն 40 000, թույլ տվեք ասել, որ Սողոմոնի ժամանակաընթացքում ոչինչ չգիտեին զրոյի մասին: Դա արաբներն էին, ովքեր ներկայացրեցին զրոն Միջին Արևելքին և մեկ դար անց Եվրոպային: Բացի այդ Հրեաները իրենց գրական աշխատությունների մեջ թվերը գրում էին տառերով և չէին կիրառում թվեր: Այստեղից

հարց է ծագում – այդ դեպքում ո՞վ է այս ապշեցնող 36000 հակասության իրական հեղինակը: Արդյո՞ք այն մարդն էր, թե Աստվածը: Դուք կարող եք գտնել այս հղումները և նմանատիպ փաստերը շատ համապարփակ «Աստվածաշունչը – Աստծո Խոսք, թե Մարդու Խոսք» գրքի մեջ, որի հեղինակն է Ա.Ս.Ք. Ջումալը:

Մնացորդաց Բ

Գլուխ 9

25. Եվ Սողոմոնը ուներ չորս հազար ախոռ ձիերի կառքերի համար և տասներկու հազար հեծյալ, որոնց նա շնորհում էր կառքերի քաղաքներում և Երուսաղեմի արքայի հետ:

Թագավորաց Գ

Գլուխ 4

26. Եվ Սողոմոնը ուներ քառասուն հազար ախոռ ձիերի , իր կառքերի համար և տասներկու հազար հեծյալ:

4 հազարի և 40 հազարի միջև առկա տարբերությունը միայն 36000- է:

Հրեաները չէին կիրառում «0» գրոն Հին Կտակարանի մեջ և 4 հազար և 40 հազար միայն 36000- է:

Հրեաները Հին Կտակարանի մեջ չէին կիրառում 'գրոն':

ԳԼՈՒԽ ՈՒԹ

Ամենաօրբեկտիվ Վկայությունը

Քրիստոնյա քարոզիչը սիրում է մեջբերել հետևյալ տարբերակը, որպես ապացույց, որ իր Աստվածաշունչը հանդիսանում է Աստծո Խոսքը:

«Բոլոր գրերը Տրվել են Աստծո ոգեշնչմամբ և այն արդյունավետ է ուսմունքի, հանդիմանության, առաքինության հրահանգի համար»: (Տիմոթեոս Բ 3:16 ըստ Սքոֆիլդի)

Նշենք, որ «Այն» բառը մեծատառով է: Ռ. Սքոֆիլդը մեզ ծածուկ ասում է, որ դրանք բնօրինակ հունարեն չեն: «Նոր անգլերեն Աստվածաշունչը» որը թարգմանել է հանձնաժողովը, որը ներկայացնում է Անգլիայի Եկեղեցին, Շոտլանդիայի Եկեղեցին, Մեթոդական Եկեղեցին, Հավաքական Եկեղեցին, Մկրտության Միությունը, Անգլիայի Պրեսբիտերիանական Եկեղեցին և այլն և Բրիտանական և Օտար Աստվածաշնչի Հասարակությունը, ներկայացրել են բնօրինակ հունարենի մերձավոր թարգմանությունը, որը արժանի է ներկայացնել այստեղ.

«Յուրաքանչյուր ոգեշնչված Գիր ունի իր արժեքը ուսուցանելու ճշմարտությունը և հերքելու սխալը կամ վերափոխելու կերպը և կարգապահությունը ճիշտ ուղղու»: (Տիմոթեոս Բ 3:16)

Հռոմեացի Կաթոլիկները իրենց «Դուայ» տարբերակի մեջ, ավելի հավատարիմ են տեքստին, քան Բողոքականները իրենց Երաշխավորված Տարբերակին: Նրանք ասում են.

«Բոլոր Գրերը, որոնք ոգեշնչված են Աստծուց, շահավետ է ուսուցանել, կշտամբել, ուղղել...»:

Մենք բառախաղ չենք խաղա: Մահմեդականները և Քրիստոնյաները համամիտ են, որ այն ինչ բխում է Աստծուց, անկախ ոգեաշնչված կամ հայտնված լինելուն, պետք է ծառայեն չորս նպատակներից մեկին.-

1. Այն մեզ կամ պետք է ուսուցանի ՌԻսմունքը
2. Հանդիմանի մեզ մեր Սխալը
3. Առաջարկի մեզ ՌԻղդում
4. Առաջնորդի մեզ Առաքինության :

Վերջին քառասուն տարիների ընթացքում, ես հարցրել եմ Քրիստոնեության գիտականներին, արդյո՞ք նրանք կարող են ապահովել Հինգերորդ «այունը» որպեսզի պահպանեն Աստծո Խոսքը: Նրանք այդպես էլ ի վիճակի չեղան: Դա չի նշանակում, որ ես բարելավել եմ իրենց ներկայացումը: Եկեք քննարկենք «Սուրբ Աստվածաշունչը» հետևյալ օբյեկտիվ փորձարկումներով:

ՓՆՏՐՏՈՒՔԻՑ ՈՉ ՀԵՌՈՒ

Աստվածաշնչի առաջին գիրքը –Օնդոցը- մեզ է ներկայացնում տարբեր գեղեցիկ օրինակներ: Բացեք 38 գլուխը և ընթերցեք: Այնտեղ մեզ տալիս են Հուդայի, հրեացեղի հոր պատմությունը²², որից նրանք ստացել են "հուդա"

²² Դուք հիշում եք Կոդ. Քեննեթ Քրազգին, իր «Մինարեթների Կանչը» և նրա «Պատմությունը»: Տես ամբողջական մեջբերումը առաջին էջի վրա: Սա է այդ «Պատմությունը»:

և «հուղդայականություն» անունները: Հրեաների այս նախահայրը ամուսնացավ և Աստված նրան պարզեց երեք որդի, Եր, Օնան և Շելահ: Երբ առաջնեկը բավականին մեծ էր, Հուդան նրան ամուսնացրեց Թամար անունով կնոջ հետ: «Սակայն Երը, Հուդայի առաջնեկը, թույլ էր Տիրոջ տեսանկյունից և Տերը սպանեց նրան»: (Մենդոց 38:7) Տիմոթեոսի վերոհիշյալ չորս սկզբունքներից ^ո ր վերնագրի տակ դուք կարող եք տեղադրել այս տխուր նորությունը: Պատասխանն է երկրորդը – «Հանդիմանություն»: Երը թույլ էր, այսպիսով Աստված սպանեց նրան: Դաս բոլորին, Աստված մեզ կոչնչացնի մեր թուլության պատճառով: Հանդիմանություն:

Շարունակելով Հրեական այս պատմությունը, ըստ իրենց ավանդույթի, եթե եղբայրը կնքում է մահկանացուն և ոչ մի ժառանգ չի թողնում, ապա մյուս եղբոր պարտականությունն է «սերմ» տալ իր եղբոր կնոջը, այնպես, որ հանգուցյալի անունը հավերժանա: Հուդան, հարգելով այս ավանդույթը, պատվիրում է իր երկրորդ որդուն Օնանին իրագործել այս պարտականությունը: Սակայն խանդը սողոսկում է նրա սիրտը: Այն նրա սերմն է, սակայն եղբոր անունը: Այսպիսով, վերջին պահին «Նա թափում է գետնին... Եվ այդ արարքը հիասթափեցնում է Տիրոջը. Ինչի համար էլ Նա նրան նույնպես սպանում է»: (Մենդոց 38:9-10) Կրկին, Տիմոթեոսի փորձարկումներից ^ո րին է համապատասխանում այն: Պատասխանը կրկին «Հանդիմանություն» է: Ոչ մի պազն չեն առաջարկում այս պատասխանների համար: Նրանք հանդիսանում են այնքան հիմնական: Գործիր սխալ և կրիր հետևանքը: «Աստծո Գիրքը» մոռացության է տվել Օնանին, սակայն

Քրիստոնյա սեռաբանները հավերժացրել են նրան վերագրելով «դուրս մղում» որպես Օնանիզմ²³ իրենց «Սեքսի Գրքի» մեջ:

Այժմ, Հուդան ասում է իր որդու կնոջը, Թամարին, վերադառնալ իր հոր տուն, մինչ նրա երրորդ որդին կհասնի հասունության տարիքին, երբ նա կվերադառնա, այնպես, որ վերջինս կատարի իր պարտականությունը:

ԿՆՈՁ ՎՐԵԺԸ

Շելահը մեծացավ և միգուցե կնության առավ մեկ այլ կնոջ: Սակայն, Հուդան չէր լրացրել իր պարտականությունը Թամարի նկատմամբ: Սրտի խորքում նա սարսափած էր: Նա արդեն կորցրել էր երկու որդի այս «վիուկի» պատճառով, - «Որպեսզի չլինի թե նա, Շելահը նույնպես կնքի մահկանացուն, ինչպես իր եղբայրները»: (Մենդոց 38:11) Այսպիսով, Հուդան վարպետորեն մոռացության է տալիս իր խոստումը: Տուժած երիտասարդ կինը որոշում է վրեժխնդիր լինել իր սկեսայրից, իրեն «սերմի» իրավունքից զրկելու համար: Թամարը տեղեկանում է, որ Հուդան պատրաստվում է գնալ Թիմնաթ, որպեսզի խուզի իր ոչխարները: Նա նախատեսում էր ճանապարհին ստանալ նույնիսկ նրանից: Նա նախորդում է նրան և գնում և նստում է Թիմնաթի ճանապարհին գտնվող բաց տարածքում: Երբ Հուդան տեսնում է նրան, նա կարծում է, որ նա անառակ է, որովհետև նրա դեմքը քողարկված էր: Նա մոտենում է նրան և առաջարկում - «Թույլ տուր ինձ մերձենալ քեզ և նա ասաց, թե ինչ է նա կարող առաջարկել,

²³ «Օնանիզմ», Այժմ հավերժացվել է Օբսֆորդի Բառարանի մեջ

որպեսզի մերձենա նրան»: Հուդան խոստանում է իր հոտից մի ուլ ուղարկել: Ի՞նչը կարող էր երաշխավորել, որ նա կարող է ուղարկել այն: Ի՞նչ երաշխիք է պահանջում Թամարը, Հուդան հարցնում է: Պատրաստի պատասխան է դառնում «Նրա մատանին, ապարանջանը և գավազանը»: Ծերունին տալիս է դրանք նրան և «մերձենում է և կինը բեղմնավորվում է»: (Ծննդոց 38:16-18)

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ ԴԱՍ

Մինչ մենք փնտրում ենք Թիմոթեոս 3:16 վերնագիրը, ըստ որի մենք դասակարգում ենք «Աստծո Գրքի» կեղտոտ պատմության այս անարգանքը, ես փորձում եմ հարցնել, ինչպես դուք կարող եք հարցնել. Ո՞րն է այն բարոյական դասը, որը մեր զավակները կարող են ուսուցանել Թամարի քաղցր վրեժից: Իհարկե, մենք հեքիաթներ ենք պատմում մեր զավակներին ոչ միայն ժամանցի համար, այլ որպեսզի դրանց միջոցով նրանք որոշակի դաս քաղեն: «Աղվեսը և Խաղողը», «Գայլը և Գառը», «Շունը և նրա ստվերը», և այլն: Ամեն դեպքում լինի պարզ, թե հիմար, դասի նպատակը առկա է:

«ՔՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆ ԾՆՈՂԱԿԱՆ ԵՐԿԲԱՅՈՒԹՅՈՒՆ»

Դոկ. Վերնոն Ջոնսը, Ամերիկացի հոշակավոր հոգեբանը, փորձեր էր իրականացնում դպրոցահասակ երեխաների խմբերում, ում որոշակի պատմություններ էին պատմում: Տարբեր խմբերի երեխաների պարագայում պատմությունների հերոսները նույնն էին, սակայն նրանք հակասական էին վերաբերվում յուրաքանչյուր խմբին: Մեկ խմբին, «Մուրբ Գեորգը» ստարկացնելով վիշապին երևան է

գալիս որպես շատ խիզախ կերպար, սակայն մեկ այլ խմբին, փախուստի է դիմում ահաբեկված և ապաստան է գտնում իր մոր գրկում: «Այս պատմությունները կազմեցին որոշակի անհարգալից, սակայն մշտական փոփոխություններ կերպարի մեջ, նույնիսկ դասարանի նեղ իրավիճակում» եզրակացնում է Դոկ. Ջոնսը:

Քրիստոնեության զավակներին որքան շատ մշտական վնասներ են պատճառում «Սուրբ Աստվածաշնչի» բռնաբարությունները և սպանությունները, արյունապղծությունը և հրեշային վերաբերմունքը, որոնք կարելի է չափել մեր ժամանակների զեկույցներից: Եթե այսպիսին է Արևմտյան բարոյականության աղբյուրը, զարմանալի չէ, որ Մեթոդիստները և Հռոմեական Կաթոլիկները իրենց «Աստծո Տների» մեջ համասեռամուլների միջև կնքում էին ամուսնություններ: 8000 «համասեռամուլներ» սողումցիների մեղմ անվանմամբ, 1979 թվականի հուլիսին, Լոնդոնի Հայդ Պարկում շքերթ կազմակերպեցին ի ազդարարում ՋԼՄ-ների:²⁴

Դուք պետք է ընթերցեք «Սուրբ Աստվածաշնչի» Ծննդոց ամբողջ 38 գլուխը: Մարկոսը «կարմիր» խոսքերով և դարձվածքներով զարդերի է արժանացնում: Մենք հասել

²⁴ Այդ ժամանակներից ի վեր, Արևմտյան Աշխարհի քաղաքների մեծամասնությունը, լինի Լոնդոնում, Նյու Յորքում, Սան Ֆրանցիսկոյում, Սիդնեյում, Փարիզում և այլուր, կազմակերպում են համասեռամուլների տարեկան շքերթներ, հանդիսատես դարձնելով նույնիսկ երեխաներին: Ավստրալիան իր հպարտությունն է համարում, որ Սիդնեյը հանդիսանում է աշխարհի համասեռամուլների մայրաքաղաքը:

ենք մեր բարոյականության դասի տարբերակ 18-ին - «Եվ նա բեղմնավորվեց նրանից»:

ՀԱՎԵՐԺ ՉԻ ԿԱՐՈՂ ԹԱՔՅՆԵԼ

Երեք ամիս անց, որոշ բաներ պարզելուց հետո, նորությունը հասավ Հուդային, որ իր որդու կինը, Թամարը, անառակի դեր է խաղացել և որ նա «Բեղմնավորվել է անառակությունից և Հուդան ասաց, բերեք նրան և թող նա այրվի»: (Օննդոց 38:24) Հուդան դիտավորյալ ժխտում էր նրան որպես «վիուկ» և այժմ նա դաժանորեն ցանկություն է հայտնում այրել նրան: Սակայն այս խարդախ հրեա կինը կարողացավ հաղթել ծերունուն: Նա մի ծառայի միջոցով ուղարկեց «մատանին», «ապարանջանը» և «գավազանը», խնդրելով իր սկեսրայրին գտնել իր հղիության մեղավորին: Հուդան երկրնստրանքի մեջ էր: Նա խոստովանեց, որ իր որդու կինը առավել «առաքինի» էր քան նա և «Նա այնս չի ճանաչում նրան»: (Տարբերակ 26) Դա բավարար փորձ է համեմատել լեզվի ընտրությունը, որտեղ տարբեր Տարբերակները նկարագրում են միևնույն միջադեպը: Եհովայի Վկաները իրենց «Նոր Աշխարհի Թարգմանության» մեջ թարգմանում են վերջին մեջբերումը որպես «Դրանից հետո, նա ոչ մի մերձեցում չի ունեցել նրա հետ»:²⁵ Սա վերջին դեպքը չէ, որ մենք կլսենք այդ մասին «Աստծո Գրքի» մեջ այդ Թամարի մասին, ում Կտակարանի

²⁵ Եհովայի Վկաների Տարբերակը ավելի պարզ է իր խոսքերի ընտրության մեջ: Այն չի տատանվում կոչել իրերն իրենց անուններով: Համեմատեք Եզեկել 23 մեկ այլ Տարբերակի հետ և տեսեք տարբերությունը:

հեղինակները հավերժացրել են իրենց «Իրենց Տիրոջ Ծագումնաբանության» մեջ:

ԱՐՅՈՒՆԱՊՂԾՈՒԹՅԱՆ ՊԱՏՎԵԼԻՈՒԹՅՈՒՆԸ

Ես ցանկություն չունեմ ձանձրացնելու ձեզ մանրամասներով, սակայն Ծննդոց 38 տարբերակների ավարտին, որը կապված է Թամարի արգանդի մենամարտի, երկվորյակների հետ, ովքեր պայքարում էին վերելքի համար: Հրեաները շատ բժախնդիր էին իրենց «առաջնեկների» արձանագրության մեջ: Առաջնեկը վերցնում էր իր հոր ժառանգության առյուծի բաժինը: Ովքե՞ր են նախածննդյան մրցավազքի բախտավոր հաղթողները: Այս եզակի մրցույթի մեջ դրանք չորսն են: Նրանք էին «Ֆարես և Ջառա Թամարայի, Հուդայից»: Ինչպե՞ս: Դուք կարող եք այժմ տեսնել: Սակայն, սկզբից, եկեք մտածենք բարոյականության մասին: Ո՞րն էր սովյալ դրվագի բարոյականությունը: Արդյո՞ք դուք հիշում եք Էրին և Օնանին, ինչպե՞ս Աստված կործանեց նրանց որոշակի մեղքերի համար: Եվ յուրաքանչյուր դրվագի դասերից մենք կարող ենք ուսուցանել «Հանդիմանություն»: Թիմոթեոսի ո՞ր դասակարգին կարող է պատկանել Հուդայի արյունապղծությունը և նրա ապօրինի ժառանգները: Այս բոլոր կերպարներին «Աստծո Գիրքը» պատվում է իրենց ապօրինությունների համար: Նրանք դառնում են »Աստծո միածին որդու նախահայրերը և նախամայրերը: Տես Մատթեոս 1:3 Աստվածաշնչի յուրաքանչյուր Տարբերակի մեջ Քրիստոնյաները տարբերակել են այս կերպարների անունների ուղղագրությունը նրանցից, որոնք առկա են Հին Կտակարանի մեջ Ծննդոց գլուխ 38, և Նոր Կտակարանի

մեջ Մատթեոս գլուխ 1 , որպեսզի ընթերցողին մոլորեցնեն: Օրինակ Ֆհարեա «Հին Կտակարանի» Ֆարեա «Նոր Կտակարան» և Ջառահ «Հին Կտակարան» մինչ Ջառահ «Նոր Կտակարան» և Թամար «Հին Կտակարան» մինչ Թհամար «Նոր Կտակարան», սակայն, ի՞նչ կարող եք ասել բարոյականության մասին: Թող Աստված օրհնի Հուդային իր արյունապիղծ հանցանքի համար: Այսպիսով, եթե դուք «չարիք» եք գործում, ինչպես էրը, Աստված պետք է սպանի ձեզ; եթե դուք թափեք «սերմը» ինչպես Օնանը, Աստված պետք է սպանի ձեզ, սակայն որդու կնոջը, Լամաթին, ով վրիժառու կերպով և նենգորեն հավաքեց իր սկեսրայրի Հուդայի «սերմը» ստանում է պարգև է: Ո՞ր դասակարգման տակ կարող է Քրիստոնյան տեղադրել այս «պատիվը» «Աստծո Գրքի» մեջ: Ո՞ր դասակարգմանն է այն համապատասխանում: Արդյո՞ք այն ձեր

1. Ուամունքը
- 2 .Հանդիմանությունը
3. Ուղղումը, թե
4. Առաքինության Հրահանգն է:

Հարցրեք նրանց, ովքեր գալիս և թակում են ձեր դուռը, այդ հմուտ քարոզիչներին, կտակարանագետներին և Աստվածաշնչի գիտակներին: Նա արժանի կլինի պարգևի, եթե նա ի վիճակի լինի բացատրել ճիշտ պատասխանը: Ոչ ոք չի կարող արդարացնել վերոհիշյալ որևէ վերնագրի այս գարշանքը, այս անառակությունը: Սակայն պետք է տալ վերնագրերը: Նրանց կարող են դասակարգել «Անառակություն» անվան տակ:

ԱՐԳԵԼԵԼ ԳԻՐՔԸ

Ձորջ Բերնանդ Շոուն ասաց, որ «Երկրագնդի ամենավտանգավոր Գիրքը, Աստվածաշունչը, պահեք փականքի և բանալու տակ»: Ետ պահեք Աստվածաշունչը ձեր զավակներից: Սակայն, ո՞վ է հետևում նրա խորհրդին: Նա «Կ.Ծ»²⁶ ,«վերածնված» Քրիստոնյա չէր:

Ի շնորհիվ Հարավային Աֆրիկայի բարձր բարոյական տատանումների Քրիստոնեական կանոնների, ովքեր արգելել էին «Լեդի Չարթերլիի սիրեկանները» ստեղծագործությունը, չորս տառերից բաղկացած «տետրոգրամաթոնի» պատճառով, նրանք անշուշտ կարող էին արգելք դնել «Սուրբ Աստվածաշնչին» եթե այն պատկաներ Հինդու կրոնին, կամ Մահմեդականությանը: Սակայն, նրանք բոլորովին անօգնական են իրենց իսկ «Սուրբ Գրքից» որից և կախված է իրենց «Փրկությունը»:

Երեխաների համար Աստվածաշնչյան պատմություններ ընթերցանությունը կարող է բացել ցանկացած տեսակի հնարավորություն, քննարկելու սեռական հարաբերությունների բարոյականությունը: Քննադատության չենթարկված Աստվածաշունչը կարող է ստանալ որոշ քննադատների X վարկանիշը:

Պարզ Ճշմարտություն, 1977թվ, Հոկտեմբեր

²⁶ «Կ.Ծ» կրկին ծնված բառակապակցության հապավումն է, որը նոր հիվանդություն է: Այն կործանում է «Ինքնասպանության Պաշտանմունքը» Ջիմ Ջոնսի, Յոհաննեսբաուն, Գայանա

ԴՌԻՍՏՐԵՐԸ ԳԱՅԹԱԿՂՈՒՄ ԵՆ ԻՐԵՆՑ ՀԱՅՐԵՐԻՆ

Ընթերցեք Ծննդոց 19, տարբերակ 30 մինչև վերջ և կրկին «կարմիր» գույնով նշեք բառերը և արտահայտությունները, որոնք արժանանում են այս պատվին: Մի տատանվեք և հետաձգեք: Ձեր «գունավոր» Աստվածաշունչը կարող է դառնալ անզին ժառանգական հատկանիշ ձեր զավակների համար: Ես համամիտ եմ Շուրի հետ, որ մենք պետք է պահենք Աստվածաշունչը «փականքի և բանալու տակ», սակայն մենք պետք է կիրառենք այս զենքը, որպեսզի դեմ առ դեմ կանգնենք Քրիստոնեական մարտահրավերին: Իսլամի Մարգարեն ասաց, որ «Պատերազմը ռազմավարություն է» և այն պահանջում է, որ մենք կիրառենք մեր թշնամու զենքը, բոլորովին կապ չունի, թե ինչ ենք մենք սիրում: Դա այն է, որը մենք ստիպված ենք կիրառել ընդդեմ «Մեկ գրքի» Աստվածաշնչի պրոֆետրոների, ովքեր թակում են մեր դուռը «Աստվածաշունչը ասում է...» և «Աստվածաշունչը ասում է, որ...» խոսքերով: Նրանք ցանկություն ունեն, որ մենք փոխենք մեր Սուրբ Ղուրանը, իրենց «Սուրբ Աստվածաշնչի» հետ: Նրանց ցուցադրեք «սրբության» բացերը, որոնք նրանք դեռ չեն տեսել: Ժամանակ առ ժամանակ, այդ գոմբիները ձևացնում են, որ անարգանքը առաջին անգամ են տեսնում: Իրենց քարոզների համար նրանք ընտրում են որոշակի տարբերակներ:

Շարունակենք. «պատմությունը» ասում է, որ գիշեր առ գիշեր, Ղովտի դուստրերը գայթակղում էին իրենց հարբած հորը, նրա «սերմը» ստանալու առաքինի պատրվակով: «Սուրբ Գրքի» մեջ շատ նշանավոր կերպով է պատկերված

«սերմ» տերմինը. քառասունյոթ անգամ միայն Ծննդոց փոքր գրքույկի մեջ: Նմանատիպ մեղսավոր հարաբերությունների մեկ այլ օրինակ է «Ամոնացիները» և «Մոաբցիները», որոնց նկատմամբ ենթադրաբար, Աստված ունեցել է հատուկ կարեկցանք: Հետագայում, Աստվածաշնչից մենք ուսուցանում ենք, որ միևնույն կարեկից Աստվածը հրաման է տվել Հրեաներին անողոքաբար սպանողի ենթարկել փշտանցիներին, տղամարդկանց, կանանց և երեխաներին: Չպետք է խնայել նույնիսկ ծառերը և կենդանիները, բացառությամբ Ամոնցիների և Մոաբցիների, նրանց չպետք է «հուսահատեցնել» կամ «միջամտել», որովհետև նրանք հանդիսանում են Ղովտի սերմը: (Երկրորդ Օրենք 2:19)

Ոչ մի պարկեշտ ընթերցող, չի կարող ընթերցել Ղովտի գայթակղությունը իր մոր, քրոջ կամ դստեր, նույնիսկ իր հարսնացուի համար, եթե նա առաքինի և բարոյական կին է: Սակայն դուք կարող եք բախվել այլասերված մարդկանց, ովքեր կկլանեն այս անարգանքը: Հակումը կարելի է զարգացնել:

Կրկին ընթերցեք և նշեք Եզեկել 23: Դուք կարող եք գիտակցել, թե որ գույնը պետք է ընտրել: Երկու Քույրերի Ահոլահի և Ահոլիբահի «անառակությունը»: Մեռական մանրամասները այստեղ ամոթալի են նույնիսկ շատ արգելված գրքերի հրատարակություններից: Հարցրեք ձեր «կրկին ծնված» քրիստոնյա այցելուներին, թե ո՞ր դասակարգմանը կարելի է դասել այս ամբողջ անպարկեշտությունը: Իհարկե, նմանատիպ

անպարկեշտությունը տեղ չի կարող ունենալ Աստծո ցանկացած Գրքի մեջ:

Ալ-Հաջ Ա.Դ. Աջիջոլաիբը իր «Խաչի Առասպելը» գրքի մեջ վարպետորեն տալիս է Աստվածաշնչի, ինչպես նաև խաչելության և հակիրճ ամբողջ Քրիստոնեության մոլորությունների բացահայտումները: Համեմատական կրոնի ոչ մի ուսանող չի կարող թույլ տալ լինել առանց այս հրատարակության և «Արդյո՞ք Աստվածաշունչը հանդիսանում է Աստծո, թե մարդու խոսք» աշխատության, որը նախապես նշել ենք:

ԳԼՈՒԽ ԻՆԸ

ՀԻՍՈՒՄԻ ԾԱԳՈՒՄՆԱԲԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ

Այժմ դիտք, թե ինչպես են Նոր Կտակարանի մեջ Քրիստոնյա հայրերը Հին Կտակարանի արյունապիղծ ժառանգներին բարձրացնել իրենց Տիրոջ և Փրկչի, Հիսուս Քրիստոսի աստիճանին: Ծագումնաբանություն չունեցող մարդու համար արարել են նորը: Եվ ինչպիսի ծագումնաբանություն: Վեց անբարոյականներ և արյունապիղծության ժառանգներ են պարտադրել Աստծո այս սուրբ մարդուն: Ըստ Աստծո օրենքի, տղամարդ, թե կին արժանանում են քարկոծության, ինչպես հայտնվել է Մովսեսին և հետագայում Աստծո Տնից սերունդներ են հալածել և հեռացրել:²⁷

ԱՆԱՐԳ ՆԱԽԱՀԱՅՐԵՐ

Ինչու Աստված պետք է Հովսեփին «հայր» դարձնի Իր «որդուն» Հիսուսին: Եվ ինչու՞ նմանատիպ անարգ նախահայր: «Մա է դրա ամբողջ գեղեցկությունը» ասում է կրոնափոխը: «Աստված այնքան է սիրում մեղսագործին, որ նա չի արհամարում այսպիսի նախնի տալ Իր «որդուն»:

ՄԻԱՅՆ ԵՐԿՈՒ ԵՐԱՇԽԱՎՈՐՎԱԾ

Չորս Կտակարանների հեղինակներից, միայն երկուսին է Աստված «ոգեշնչել է» արձանագրել Իր «որդու» ծագումնաբանությունը: Երկու «ոգեշնչված» ցուցակների

²⁷ «Ապօրինի զավակը» չպետք է մտնի Տիրոջ համայնքը, նույնիսկ տասներորդ սերնդով»: Երկրորդ օրենք 23:2 «Վկաները» չափազանց զգայուն են տվյալ խոսքի կապակցությամբ:

մեջ «Հիսուս Քրիստոսի» հայրերի և «պապերի» հեշտ համեմատության համար, ես ընտրել եմ միայն անունները, բացառելով խոսքերը: Տեսեք ստորև: Դավիթի և Հիսուսի միջև, Աստված Իր «որդու» համար Մատթեոսին «ոգեշնչել» է արձանագրել միայն 26 նախահայր: Սակայն, Ղուկասը, ով նույնպես «ոգեշնչվել» էր, Հիսուսի համար հավաքել է 41 նախահայր: Այս երկու ցուցակների մեջ Դավիթի և Հիսուսի միջև միակ ընդհանուր անունը Հովսեփն է ,ով, ըստ Ղուկաս 3:23, նույնպես հանդիսանում է «ենթադրյալ» հայրը: Այս մեկ անունը շլացուցիչ է: Կարիք չկա փնտրել այն: Նա հյուս Հովսեփն է: Դուք հեշտությամբ կարող եք նկատել, որ ցուցակները խիստ հակասական են: Արդյո՞ք երկու ցուցակներն էլ կարող են բխել նույն աղբյուրից. Այսինքն Աստծուց:

ԾԱԳՈՒՄՆԱԲԱՆՈՒԹՅՈՒՆ ԴԱՎԻԹԻՑ ՄԻՆՉ ՀԻՍՈՒՍ

According to
MATTHEW 1:6-16

According to
LUKE 3:23-31

DAVID

1. SOLOMON
2. ROBOAM
3. ABIA
4. ASA
5. JOSAPHAT
6. JORAM
7. OZIAS
8. JOATHAM
9. AHAZ
10. EZEKIAS
11. MANASSES
12. AMON
13. JOSIAS
14. JECHONIAS
15. SALATHIEL
16. ZOROBABEL
17. ABIUD
18. ELIAKIM
19. AZOR
20. SADOC
21. ACHIM
22. ELIUD
23. ELEAZAR
24. MATTHAN
25. JOCOB

1. NATHAN
2. MATTATHA
3. MENAN
4. MELEA
5. ELIAKIM
6. JONAN
7. JOSEPH
8. JUDA
9. SIMEON
10. LEVI
11. MATTHAT
12. JORIM
13. ELIEZER
14. JOSE
15. ER
16. ELMODAM
17. COSAM
18. ADDI
19. MELCHI
20. NERI

21. SALATHIEL
22. ZOROBABEL
23. RHESA
24. JOANNA
25. JUDA
26. JOSEPH
27. SEMEI
28. MATTATHIAS
29. MAATH
30. NAGGE
31. ESLI
32. NAUM
33. AMOS
34. MATTATHIAS
35. JOSEPH
36. JANNA
37. MELCHI
38. LEVI
39. MATTHAT
40. HELI

26. JOSEPH

41. JOSEPH

JESUS

Ըստ Մատթեոսի 1:6-16	Ըստ Ղուկասի 3:23-31	
Դ Ա Վ Ի Թ		
1. Սողոմոն	1. Նաթան	21. Սաղաթել
2. Ռոբոամ	2. Մաթաթա	22. Զորոբաբել
3. Աբիա	3. Մենան	23. Ռիեսա
4. Ասա	4. Մելեա	24. Հովհաննես
5. Հոսեֆաթ	5. Էլիակիմ	25 Հուդա
6. Յորամ	6. Հովնան	26. Հելվսեփ
7. Օզիաս	7. Հելվսեփ	27. Սեմեյ
8. Յոհաթամ	8. Հուդա	28. Մաթաթիաս
9. Աքազ	9. Սիմոն	29. Մաաթ
10. Եզաքիաս	10. Լեվի	30. Նազզի
11. Մանասսես	11. Մաթթհաթ	31. Էալի
12. Ամոն	12. Յորիմ	32. Նաուր
13. Յոսիաս	13. Էլիզեք	33. Ամոն
14. ԵՀՈՆԻԱՍ	14.ՕՍԵԵ	34. ՄԱԹԹԱԹԻՀԱՍ
15. Սալաթիել	15. Էր	35. Հովսեփ

16. Ձորոքաբեկ	16. Էլմոդամ	36. Յաննա
17. Աբուլիդ	17. Քոսամ	37. Մելիի
18. Էլիաքիմ	18. Ադդի	38. Լեվի
19. Ազոր	19. Մելքի	39. Մաթթհաթ
20. Ասոք	20. Ների	40. Հելի
21. Աքիմ	41. ՀՈՎՍԵՓ	
22. Էլիուդ		
23. Էլիզար		
24. Մաթթհան		
25. Հակոբ		
26. ՀՈՎՍԵՓ		
Հ Ի Ս ՈՒ Ս		

ԱՐԴՅՈ՞Ք ՄԱՐԳԱՐԵՈՒԹՅԱՆ ԼՐԱՑՈՒՄ

Մատթեոսը և Ղուկասը չափազանց փութաջան էին Դավթին արքա դարձնելու մեջ, ով հանդիսանում էր Հիսուսի գլխավոր նախահայրը, ի շնորհիվ այն կեղծ հասկացության, որ Հիսուսը պետք է նստեր «Իր Հայր Դավիթի Գահին»: (Գործք 2:30) Կտակարանները չարախոսում են այս մարգարեությունը, քանի որ նրանք ասում են մեզ, որ փոխարենը Հիսուսը նստի իր հոր, Դավիթի գահին, Պիղատոսը, Հռոմեական Կառավարիչը, հեթանոսը նստեց այդ գահին և մահվան դատապարտեց իր օրինական ժառանգին, Հիսուսին: «Ոչինչ» ասաց ավետարանականը, «Եթե ոչ իր առաջին գալստյան, ապա

նրա երկրորդ գալստյան ընթացքում նա կլրացնի այս մարգարեությունը և էլի երեք հարյուր այլը»: Սակայն իրենց շռայլ խանդավառությամբ Հիսուսին ֆիզիկապես հասցնում են Դավթի նախահայրերին, քանի որ փաստացի սա է հայտնում Աստվածաշունչը – Որ այդ պտղից նրա, Դավթի մեջքից, ըստ մարմնի «բառացիորեն ոչ փոխաբերական (Գործք 2:30) երկու «ոգեշնչված» հեղինակները ճանապարհորդում և ընկնում են հենց առաջին քայլին»:

Մատթեոս 1:6 հաղորդում է, որ Հիսուսը հանդիսանում է Դավիթի որդին, Սողոմոնի կողմից, սակայն Ղուկասը 3:31 ասում է, որ նա, Հիսուսը, Դավիթի որդին էր Նաթանի կողմից: Հարկ չկա լինել ծագումնաբան, ասելու, որ երևակայության ոչ մի հատվածով Դավիթի սերմը չի կարող հասնել Հիսուսի մորը մինևույն ժամանակ և Սողոմոնի և Նաթանի կողմից: Մենք տեղյակ ենք, որ երկու հեղինակներն էլ մոլորված ստախոսներ են, որովհետև Հիսուսը բեղմնավորվել է հրաշքով, առանց որևէ արական միջամտության: Նույնիսկ, եթե մենք զիջենք Դավթի ֆիզիկական ծագումը, երկու հեղինակներն էլ ակնհայտ պատճառով կարող են ստել:

ԿՈՏՐԵԼՈՎ ՆԱԽԱՊԱՇԱՐՄՈՒՆՔԸ

Վերոհիշյալ տրամաբանության պես պարզ է, որ Քրիստոնյան այնքան զգացմունքային է ներառվել, որ հասանելի չէ նախապաշարումներով լի մտքին: Եկեք ներկայացնենք նույնական օրինակ, որը պետք է լինի օբյեկտիվ:

Իսլամի Մարգարեի, Մուհամմեդի օրինակից մենք տեղյակ ենք, որ նա Աբրահամի որդին էր Իսմայելի կողմից, այսպիսով, եթե որևէ «ոգեշնչված» հեղինակ գա և փորձի արտահայտել իր «հայտնությունը» այն արժեքի, որ Մուհամմեդը հանդիսանում էր Աբրահամի որդին, Իսահակի կողմից, մենք առանց տատանվելու այդ հեղինակին կհամարենք սուտասան, որովհետև Աբրահամի սերմը միննույն ժամանակ երբեք չի կարող հասնել Ամինային, Մուհամմեդի մորը, Իսմայելի և Իսահակի կողմից: Աբրահամի այս երկու որդիների գերդաստանների տարբերությունը հանդիսանում է հրեաների և արաբների տարբերությունը:

Մուհամմեդի պարագայում, մենք կարող ենք տեղեկանալ, որ յուրաքանչյուրը, ով ասում է, թե Իսահակը հանդիսանում է նրա նախահայրը, սուտասան է: Սակայն Հիսուսի պարագայում և Մատթեոսը և Ղուկասը կասկածանքի տակ են: Մինչ Քրիստոնյաները որոշում կայացնեն, թե նախահայրերի որ գերդաստանն են նրանք գերադասում իրենց «աստծո» համար, մենք պետք է ժխտենք երկու Կտակարանները: Քրիստոնեությունը մարտնչում է այս ծագումնաբանությունների հետ վերջին 2000 տարիների ընթացքում, փորձելով քանդել առեղծվածը: Նրանք դեռ չեն հանձնվել: Մենք հիանում ենք իրենց հաստատակամությամբ: Նրանք մինչ այժմ հավատում են, որ «Ժամանակը կարող է լուծել խնդիրը»: Միգուցե 2000 տարի անց:

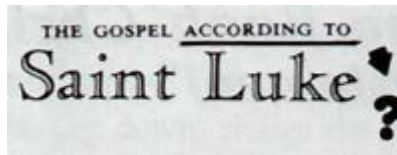
«Գոյություն ունեն հաստատուն հակասություններ, որոնց աստվածաբանները լուծում չեն տալիս, բավարարելով

յուրաքանչյուր աթեիստի: Առկա են տեքստային դժվարություններ, որոնց հետ մինչ այժմ գիտնականները հակամարտում են: Միայն Աստվածաշնչից անտեղյակները կարող են ժխտել այս և այլ խնդիրները»: «Պարզ Ճշմարտություն», 1975 թվական, Հուլիս:

ՂՈՒԿԱՍԻ «ՈԳԵՇՆՉՄԱՆ» ԱՂԲՅՈՒՐԸ

Մենք արդեն Մարկոսին ենք վերագրել Մատթեոսի և Ղուկասի 85 %, կամ այդ «առեղծվածային «Q»:²⁸ Եկեք այժմ թույլատրենք Ղուկասին ասել , թե ով է «ոգեշնչել» նրան ասելու իր «առավել գերազանց Թեոֆիլուսը» Ղուկաս 1:3 Հիսուսի պատմությունը: Տես ստորև, Ղուկասի «Ավետարանի» նախաբանը:

Նա մեզ պարզորոշ պատմում է, որ նա չի գնում մյուսների հետքերով, ովքեր ավելի քիչ էին որակավորված քան նա, այլոք, ովքեր անխոհեմ էին գրառելու իրենց հերոսի Հիսուսի հաշվետվությունը: Որպես բժիշկ, ով դեմ էր ձկնորսների և հարկահավաքների, նա անկասկած ավելի լավ պատրաստված էր, որպեսզի արարի գրական գլուխգործոց: Նա արեց դա, որովհետև «ինձ թվում է, որ ավելի լավ է» «կարգավորել»: Սա է հանդիսանում իր նախորդների հանդեպ նրա արդարացումը:

ՍՈՒՐԲ ՂՈՒԿԱՍԻ ԿԱՏԱԿԱՐԱՆ

²⁸ Սա վերաբերվում է գլուխ 6

Նկատի ունենանք, թե որքան շատ մարդ է իր ձեռքը վերցրել շարադրելու, այն բաների հայտարարությունը, որոնց անկասկած մենք հավատում ենք:

2. Նույնիսկ ինչպես նրանք մեզ տալիս են այն, ինչ ի սկզբանե հանդիսանում էր ականատեսների վկայություն և խոսքի հաստատություն;

3. Նույնպես լավ կլինի ունենալ լիարժեք ընկալում այն ամենի հենց սկզբից, գրառել ձեր համար, որպես ամենահոյակապ Թեոֆիլուս.

4. Քանի որ ամենաբարձրալը տեղյակ է այն ամենից, ինչ հրահանգել է նրանց:

(Ղուկաս 1:1-4)

Իր «Ղուկասի Կտակարանի» թարգմանության ներածականի մեջ Քրիստոնյա գիտնական Ջ.Բ Ֆիլիփսը ասում է.- «իբիսկ թույլատվությամբ, Ղուկասը զգուշորեն համեմատել և խմբագրել է առկա նյութերը, սակայն թվում է, որ նա լրացուցիչ նյութերի գործարք է կատարել և մենք կարող ենք ողջամտորեն կռահել որոշ այն աղբյուրները, որոնցից նա օգտվել է»: Եվ , արդյո՞ք մինչ այժմ դու այն կոչում եք Աստծո Խոսք: Ընկալեք «Ժամանակակից անգլերեն լեզվով Ավետարանները» փափուկ կազմով «Ֆոնթանա» հրատարակության աշխատանքն են: Այն հանդիսանում է էժան խմբագրություն: Արագ ստացեք այն, նախքան Քրիստոնյաները որոշում կկայացնեն թարգմանությունից հեռացնել Ֆիլիփսի անգնահատելի նշումները: Եվ մի զարմացեք, եթե Վերանայված Տարբերակի հեղինակները նույնպես որոշում կայացնեն

վերացնել «Նախաբանը»²⁹ իրենց թարգմանությունից: Այն հանդիսանում է հին, հին ավանդույթ: Անմիջապես նրանք, ովքեր Քրիստոնեության մեջ շահեր են վերապահում, գիտակցեն, որ նրանք իրավիճակը բաց էք թողել, նրանք արագորեն փոխհատուցել են: Նրանք իմ ներկայիս հղումները համարեցին «անցյալ» պատմություն:

ԱՌԿԱ ԿՏԱԿԱՐԱՆԸ

Ո՞վ է հանդիսանում «Սուրբ Հովհաննեսի Ավետարանի» հեղինակը: Ոչ Աստված, ոչ էլ Սուրբ Հովհաննեսը: Տեսեք թե ինչ է «նա» ասում «իր» մասին 58 էջի մեջ – Հովհաննես 19:35 և 21:24-25: Ո՞վ է «Նա» և «Նրա» և «Մա» և նրա «Մենք տեղյակ ենք» և «Ես կարծում եմ» արտահայտությունների հեղինակը: Արդյո՞ք նա կարող է լինել փոփոխական մեկը, ով լքեց նրան ընթրիքի ընթացքում այգու մեջ, երբ նա կարիքի մեջ էր, կամ սեղանի շուրջ գտնվող տասնչորս մարդկանցից մեկը, «վերջին ընթրիքի», մեկը, ում «սիրում էր Հիսուսը»: Երկուսն էլ կրում էին Հովհաննես անունը: Հիսուսի ժամանակաընթացքում այն տարածված անուն էր հրեաների մեջ և մինչ այժմ Քրիստոնյաների մեջ: Նրանցից ոչ մեկը չէր հանդիսանում այս կտակարանի հեղինակը: Այն որ հեղինակը անհայտ է, պարզից էլ պարզ է:

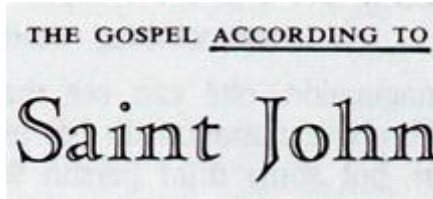
ՈՒՇԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆ ԴԱՐՁՐԵՔ ԴԵՐԱՆՈՒՆՆԵՐԻՆ

Սուրբ Հովհաննես 19

²⁹ Վերաբերվում է Գլուխ 3

35. Եվ նա, որ տեսավ այդ բաները, վկայեց և նրա արձանագրությունը ճշմարիտ է և նա տեղյակ է, որ նա ասում է ճշմարտությունը, որ դուք կարող եք հավատալ:

Ո՞վ է «Նա» և «Նրա» արտահայտությունների անհատը:

Ավետարան ըստ Սուրբ Հովհաննեսի

Սուրբ Հովհաննես 21

24. Նա աշակերտն էր, ով վկայեց այս և գրառեց և մենք տեղյակ ենք, որ նրա վկայությունը ճշմարիտ է:

Ո՞վքեր են «Մենք»

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹՅՈՒՆ

25. Եվ առկա են նմանատիպ բաներ, որոնք գործել է Հիսուսը, որոնք, եթե գրառվեն մեկ առ մեկ, ես ենթադրում եմ, որ նույնիսկ աշխարհը ինքը չի կարող պարունակել գրքեր, որոնք կարելի է գրել: Ամեն:Ինչպիսի չափազանցություն:

Ո՞վ է «ես» անհատը:

ՀԵՂԻՆԱԿՆԵՐԸ

Թույլ տվեք եզրակացնել այս «հեղինակությունը» փնտրելով այն 32 գիտնականների եզրահանգումները, որոնց աստարում են նրանց հետ համագործակցող 50

աղանդները: Աստված վաղուց հեռացել է այս հեղինակային մրցքավազքից: «Քուլինս» Վերանայված Տարբերակի, անգնահատելի նշումները «Աստվածաշնչի Գրքերի» գտնվել են իրենց փոխադրության ետևում: Ես ներկայացնում եմ այդ տեղեկության միայն մի փոքր հատված: Մենք սկսում ենք «Ծննդոց» ,Աստվածաշնչի առաջին գրքից: Գիտնականները ասում են «Հեղինակի» մասին. «Մովսեսի հինգ գրքերից մեկը»: Ուշադրություն դարձրեք, որ «Մովսեսի հինգ գրքերը» գրված են չակերտների մեջ – «Մա մեղմ ուղղի է ընդունելու այն, ինչ ասում են մարդիկ – որ այն հանդիսանում է Մովսեսի գիրքը, որ Մովսեսը իր հեղինակն է, սակայն, մենք, 32 գիտնականները, ովքեր ավելի լավ էին տեղեկացվել, չեն բաժանորդագրվել այս դատարկախոսությանը»:

Հաջորդ չորս գրքերը «Ելք, Ղևիտացիներ, Թվեր և Երկրորդ օրենք», ովքեր են հեղինակները: «Մովորաբար այն վերագրվում է Մովսեսին»:

Այն պատկանում է «Ծննդոցի» նույն դասակարգին:

Ո՞վ է հանդիսանում «Դատավորներ» գրքի հեղինակը: Պատասխան «Հնարավոր է, որ Սամուելը»

Ո՞վ է հանդիսանում «Յեսայի» գրքի հեղինակը: Պատասխան. «Մեծամասնությունը վերագրում են Եսայուն»:

Ո՞վ է հանդիսանում "Ռութ"-ի հեղինակը: Պատասխան. «Անհայտ է»:

Ովքե՞ր են հանդիսանում

Թագավորաց Ա -----պատասխան. Հեղինակը «Անհայտ է»:

Թագավորաց Բ -----պատասխան .Հեղինակը «Անհայտ է»:

Թագավորաց Գ -----պատասխան. Հեղինակը «Անհայտ է»:

Թագավորաց Դ -----պատասխան .Հեղինակը «Անհայտ է»:

Մնացորդաց Ա -----պատասխան. Հեղինակը «Անհայտ, միգուցե....»

Մնացորդաց Բ ----- պատասխան. Հեղինակ «Հավաքագրված....»

ԱՍՏՎԱԾԱՇՆՉԻ ԳՐՔԵՐԸ

<p>Ծանոթոց</p> <p>«Մովսեսի հինգ գրքերից» մեկի հեղինակը:</p> <p>Ելք</p> <p>Հեղինակ, սովորաբար վերագրում են Մովսեսին</p> <p>Ղևիտացիներ</p>	<p>Մնացորդաց Ա</p> <p>Հեղինակը անհայտ է, միգուցե հավաքագրել և խմբագրել է Էզրան:</p> <p>Մնացորդաց Բ</p> <p>Հեղինակ. Նմանապես հավաքագրել և խմբագրել է Էզրան:</p>
--	--

<p>Հեղինակ, սովորաբար վերագրում են Մովսեսին:</p> <p>Թվեր</p>	<p>Էզրա</p> <p>Հեղինակ, Միգուցե գրառել և խմբագրել է Էզրան</p>
<p>Հեղինակ, սովորաբար վերագրում են Մովսեսին</p> <p>Երկրորդ Օրենք</p>	<p>Եսթեր</p> <p>Հեղինակը անհայտ</p>
<p>Հեղինակ, սովորաբար վերագրում են Մովսեսին</p>	<p>Յոթ</p> <p>Հեղինակը անհայտ</p>
<p>Եսայի</p> <p>Հեղինակ, մեծամասնությունը վերագրում են Եսայուն</p>	<p>Սաղմոսներ</p> <p>Հեղինակը սկզբունքայնորեն Դավիթն է, չնայած առկա են այլ հեղինակներ</p>
<p>Դատավորներ</p> <p>Հեղինակ, Միգուցե Սամուելը</p>	<p>Ժողովող</p>
<p>Ռութ</p> <p>Հեղինակ, Անհայտ է,</p>	<p>Հեղինակ, կասկածելի է, սակայն սովորաբար վերագրում են Մողոմոնին</p>

<p>միգրոցե Սամուել</p> <p>Թագավորաց Ա Հեղինակ անհայտ</p>	<p>Եսայի</p> <p>Հեղինակ, Հիմնականում վերագրում են Եսայուն, որոշ հատվածներ կարող են պատկանել այլոց:</p>
<p>Թագավորաց Բ Հեղինակ անհայտ</p>	<p>Հովհաննես</p> <p>Հեղինակ անհայտ</p>
<p>Թագավորաց Գ Հեղինակ անհայտ</p>	<p>Ամբակում</p> <p>Հեղինակ, Ոչինչ հայտնի չէ նրա ծննդյան թվի և վայրի մասին:</p>
<p>Թագավորաց Դ Հեղինակ անհայտ</p>	

Վերոհիշյալ փաստերը Քոլինսի 1971 թվականի Վերանայված Տիպական Տարբերակից է, էջ.12-17:

Եվ այսպես պատմությունը շարունակվում է: Այս անանուն գրքերի հեղինակները կամ «Անհայտ» կամ «Միգրոցե» կամ էլ «Հավանաբար» կամ «Կասկածելի» ծագում ունեն: Ինչու՞ մեղադրել Աստծուն այս ձախողման համար: Բազմաչարչար և Գթասիրտ Աստվածը չի սպասում երկու

հազար տարի, որպեսզի Աստվածաշնչի գիտնականները
ասեն մեզ, որ Նա չի հանդիսանում Հրեական մեղքերի,
հպարտության և նախապաշարման, իրենց վավաշանքի,
հակաճառության, խանդի և անկարգության հեղինակը: Նա
բացահայտ ասել է այն, ինչ նրանք գործում են.

**AND WOE TO THOSE WHO
WRITE THE BOOK WITH THEIR
OWN HANDS**

AND THEN SAY:

"THIS IS FROM ALLAH."

**TO TRAFFIC WITH IT FOR
A MISERABLE PRICE!**

**SO WOE TO THEM FOR WHAT
THEIR HANDS DO WRITE,**

**AND WOE TO THEM FOR
WHAT THEY EARN THEREBY!¹**

قَوْلٌ لِلَّذِينَ
يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ

ثُمَّ يَقُولُونَ

هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ

لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا

قَوْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ

وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ﴿١﴾

(SURA BAQARA) Holy Qur'an 2:79

Եվ անեծք նրանց, ովքեր գրառել են

Գիրքը իրենց իսկ ձեռքերով:

Եվ այնուհետ ասում են,

«Սա Ալլահից է»:

Գործարքի են ենթարկում Չնչին գումարով:

Այսպիսով անեծք նրանց,

Ինչ նրանց ձեռքերը գրառում են

Եվ անեծք նրանց ,այնի համար

Ինչ նրանք վաստակում են այնուհետ:³⁰

(Սուրա Բակարա Սուրբ Ղուրան 2:79)

Մենք հնարավորություն ունեինք այս գրքի թեզիսը սկսել վերոհիշյալ Ղուրանական տարբերակով և ավարտել այդպես, բավարարված լինելով, որ Ամենաբարձրյալ Աստվածը Ինքն է տվել այս խնդրի Իր դատավճիռը – «Արդյո՞ք Աստվածաշունչը հանդիսանում է Աստծո Խոսքը», սակայն մենք ցանկություն ունեինք մեր Քրիստոնյա եղբայրներին հնարավորություն ընձեռնել ուսումնասիրել խնդիրը այնքան օբյեկտիվ կերպով, որքան նրանք ցանկանում են³¹, թույլ տալով հավատացյալ Քրիստոնյաներին, «վերածնված» Քրիստոնյաներին և նրանց իսկ Սուրբ Գրքին, Աստվածաշնչին վկայել ընդդեմ նրանց «ավելի լավ» դատաստանի:

Իսկ ի՞նչ կասեք Սուրբ Ղուրանի մասին: Արդյո՞ք Ղուրանը հանդիսանում է Աստծո Խոսքը: Այս խոնարհ հրապարակման հեղինակը ձգտել է պատասխանել այս հարցին ամենագիտական ձևով իր «Ալ Ղուրան- Հրաշքների Հրաշք» գրքի մեջ, որը մատչելի է բացառապես բոլորին»:

³⁰ «Աստվածաշունչ»- «Աշխարհի լավագույն վաճառվող ապրանքը»: Միայն առաջին հրատարակումից հետո Վերանայված Տիպական Տարբերակի հրատարակիչները 15 000 000 դոլարի շահույթ ունեցան: «Ինչպիսի չնչին գին, հավերժության դիմաց»:

³¹ Տես Դոկ. Սքրուջիի հայտարարությունը, գլուխ 5

ՎԵՐՋԱԲԱՆ

Արդարամիտ ընթերցողը պետք է համոզված լինի, որ, Աստվածաշունչը այն չէ, ինչ հայտնում են Քրիստոնեության քարոզիչները:

Մոտավորապես չորս տասնամյակ մարդիկ ինձ հարցնում են, թե ինչպես ես նմանատիպ «խորը» գիտելիքներ ունեմ Աստվածաշնչի և Քրիստոնեության մասին:

Անկեղծ ասած իմ ներկայիս դրությունը որպես Հուդդայականության և Քրիստոնեության Մահմեդական «փորձագետ», իմ ցանկությամբ չէ: Ես ստիպված եմ լինել այն, ինչ կամ:

ՎԱՂ ՍԱԴՐԱՆՔ

1939 թվականն էր, երբ ես աշխատում էի որպես խանութի օգնական, որը կից էր գտնվում Ադամսի Առաքելության Քրիստոնեական ձեմարանին, որն էլ իր հերթին պատրաստում էր քարոզիչներ և քահանաներ: Իմ մահմեդական ընկերները և ես դարձել էինք այդ երիտասարդների թիրախը: Ամեն օր այդ երիտասարդ քրիստոնյաները անհանգստացնում էին ինձ և իմ հավատակից եղբայրներին, վիրավորելով Իսլամը, Մուրբ Մարգարեին և Ղուրանը:

Լինելով քսանամյա զգայուն երիտասարդ, ես արցունքոտ անքուն գիշերներ էին անց կացնում, անկարող լինելով պաշտպան կանգնել իմ կյանքի ամենասիրելի , մարդկության զթասրտության Մուհամմեդին (Խ.Ա.Ո.Ն):

Ես վճռեցի ուսումնասիրել Ղուրանը, Աստվածաշունչը և այլ գրականություն: «Իզհարուլ Հակ» գրքի հայտնագործությունը դարձավ իմ կյանքի շրջադարձային կետը: Կարճ ժամանակ անց ես ի վիճակի էի հրավիրել Ադամս Առաքելության Քուլեջի հրավիրյալ միսիոներներին և նրանց ստիպել քրտնել օձիքից, մինչ նրանք հարգանք չէին տածում Իսլամի և նրա Սուրբ Առաքյալի նկատմամբ:

ՄԱՀՄԵԴԱԿԱՆՆԵՐԸ ՄՇՏԱԿԱՆ ՀԱՐՁԱԿՄԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆՈՒՄ

Այն ինձ ստիպեց խորհել, թե ինչպես այսքան շատ անգույշ Մահմեդականներին մշտապես վիրավորում են Քրիստոնյա ավետարանականները, ովքեր դռնեղուռ քարոզարշավ էին կազմակերպում ,ուր հրավիրում էին առասպելական հյուրընկալ Մահմեդականները, ես մտածում էի, թե ինչպես են անգույթ միսիոներները, ովքեր ճպճպացնում և ճնշում էին Մահմեդականներին, կեղծ դիտողություններ իմ համոզմունքի դեմ:

Որոշում կայացնելով Մահմեդականներին վերադարձնել պաշտպանելու իրենց իրավունքը և զինելու բավարար գիտելիքներով, որպեսզի հակազդեն ավետարանականներին և դռնեղուռ չարչի քրիստոնյաներին և Իսլամի և իր Սուրբ Առաքյալի անամոթ վիրավորողներին, ես համեստորեն սկսեցի դասախոսություններ տալ, որպեսզի ցույց տամ Մահմեդական մասսաներին, որ նրանք չպետք է վախենան Քրիստոնյաների վիրավորանքներից:

Իմ դասախոսությունները նույնպես հանդիսանում էին Քրիստոնյաների հրավերք, ակնատես լինելու Իսլամի ճշմարտությանը և այն կեղծիքին, որը թափանցել էր Հիսուսի ճշմարիտ ուսմունքի մեջ:

ՀԱՐՁԱԿՈՒՄՆԵՐ, ՈՐՈՆՔ ՆՈՐ ՉԵՆ

Վերջին հարյուր և ավել տարիների ընթացքում Քրիստոնյա Միսիոներները մարտահրավեր են նետել Մահմեդականներին, որոնք կապված էին տարբեր տեսակետներին և որոշ այդ տեսակետներին, ըստ իս, ես պետք է որ մասնակի կամ ամբողջովին պատասխանած լինեի: Միգուցե, Ալլահի կամքով, իմ ներդրումը այս ոլորտում կարող է նույնպես լինել ամբողջական կամ մասնակի պատասխան Իսլամի բամբաստողների մարտահրավերներին: Շատ կարևոր է, որ մենք անհոգ չենք:

Նմանատիպ մարտահրավերներից մեկը կապված էր Գ Հարիսի «Ինչպես ուղղորդել Մահմեդականներին առ Քրիստոսը» աշխատության հեղինակի հետ: Այս միսիոները, ով փորձեր էր ձեռնարկում վերափոխել Չինաստանի մահմեդականներին, խոսում էր արևմուտքի բնակչի սովորական ամբարտավան և զիջող ոճով, «Կոռուպցիայի Տեսությունը կամ մեղադրանքը» աշխատության էջ 19 մասին:

«Այժմ մենք գալիս ենք Մահմեդական աշխարհի ամենալուրջ մեղադրանքներին, որոնք ուղղված են մեր Քրիստոնյա արձանագրությունների դեմ: Գոյություն ունեն այս մեղադրանքների երեք տեսակետ:

1. Որ Քրիստոնյա արձանագրությունները այնքան են փոխվել և աղավաղվել, որ կրում են քիչ կամ որևէ նմանություն փառահեղ Ինջիլի, Աստվածաշնչի հետ, որը գովերգում է Ղուրանը: Սրան կարելի է պատասխանել ի շնորհիվ հետևյալ հարցերից մեկի. Ինչու՞մ են դրանք այդքան փոփոխվել կամ աղավաղվել: Արդյո՞ք դուք կարող եք ձեռք բերել ճշմարիտ Ինջիլի Աստվածաշնչի կրկնօրինակ և ցույց տալ այն, որպեսզի ես ի վիճակի լինեմ համեմատություն անց կացնել իմ Աստվածաշնչի հետ: Թե ո՞ր ամսաթվով է անցյալ պատմության մեջ շրջանառության մեջ դրվել անարատ Ինջիլը, Աստվածաշունչը:

2. Որ մեր Կտակարանները ենթարկվել են կոռուպցիայի: Հետևյալ հինգ հարցերը որոշակի են և մենք ունենք հարցնելու կատարյալ իրավունք:

Ա. Արդյո՞ք դիտավորյալ է նմանատիպ կոռուպցիան կամ աղավաղումը:

Բ. Արդյո՞ք դուք կարող եք նմանատիպ հատված նշել իմ Աստվածաշնչի մեջ:

Գ. Ինչպե՞ս ընթերցել այդ հատվածը բնօրինակով:

Դ. Ե՞րբ, ո՞վ, ինչպե՞ս և ինչու՞ է աղավաղել կամ կոռուպացրել այն:

Ե. Արդյո՞ք այն տեքստային, թե իմաստային կոռուպցիա է:

3. Որ մեր Կտակարանները «կեղծված» են, փոխարինում են բնօրինակ Ինջիլին, Ավետարանին: Կամ, որ մեր Կտակարանները հանդիսանում են մարդու ձեռքի

աշխատանք, ոչ թե առաքինի Ինջիլ, որը իջել է Հիսուսին: Մի փոքր հարցադրումը սովորաբար կարող է հայտնել ճշմարիտ իրավիճակը, որը սովորաբար մահմեդականը, ով ներկայացնում է մեղադրանքը, անիծյալ կերպով տեղեկություն չունի Աստվածաշնչից կամ Նոր Կտակարանից, որը գոյություն ունեւր անցյալում կամ այժմ:

Մինչ այս քննարկման շարունակությունը կամ ավարտը, կարևոր է հիշեցնել, որ անմիջապես, երբ ընդդիմադիրը ցանկություն է հայտնում պատճառաբանել նմանատիպ մեղադրանքի աղտոտությունը, պետք է տանը ուսուցանի մեր արձանագրություններից որոշակի ուսմունքներ, որպեսզի ջանքերը տան դրական, այլ, ոչ թե բացասական արդյունք»:

ԱՐԴՅՈ՞Ք ՄԱՀՄԵԴԱԿԱՆՆԵՐԸ ՈՒՆԵՆ ՊԱՏԱՍԽԱՆԸ

Արդյո՞ք մենք մահմեդականներս ունենք այս հարցերի պատասխանները: Եթե դուք, հարգելի ընթերցող, ընթեցեք այս գիրքը, դուք կարող եք ընդունել, որ Ջ. Հարիսը ոչ մի հիմք չունի: Ես ի վիճակի եմ եղել ներկայացնել Աստվածաշնչի որոշակի էջեր, որոնք հերքում են նրա պնդումները:

ՄԱՀՄԵԴԱԿԱՆՆԵՐԻ ՎԻՃԱՐԿԵԼ ԵՆ

Ջ. Հարիսի գրքի 16 էջում, նա իր համախոհներին ուսուցանում է միսիոներության հիմնական կանոնը, Մահմեդական հեռանկարը պատին սեղմելու նպատակով:

«Այս գլխի մեջ, ենթադրում են, որ մեր արձանագրության վավերականության և հանճարեղության հարցը

բարձրացրել է Մահմեդականները: Երբ սա է դառնում խնդիրը, մինչ մեր դիրքերի պաշտպանությունը, մենք պետք է նկատի ունենանք հիմնական կանոնը: Մահմեդականի վրա է ընկնում ապացույցի ծանրությունը»:³²

Փառք լինի Ալլահին, որ Աստվածաշնչի հերքման իմ 40 տարիների ընթացքում, որը այդքան համարձակորեն խնդրել էին Քրիստոնյաները, ես ի վիճակի էի օր շահել:

Հիշեք, մենք Մահմեդականներս, դոնեդուռ չենք գնում, որպեսզի վաճառենք մեր կրոնը: Մինչդեռ տարբեր հավատքների Քրիստոնյաները շորթում էին մեր մեկուսացումը և խաղաղությունը և օգտվում էին մեր հյուրասիրությունից, անհանգստացնելու անզգույշ Մահմեդականին:

Նրանք, ովքեր վախենում են կանխատեսել ճշմարտությունը, երբ նրանց հրահրում են Քրիստոնյաները, ովքեր նույնիսկ վիրավորում են մեր սիրելի Մարգարե Մուհամմեդին, պետք է վերանայեն իրենց հավատքը:

Դասախոսությունները, որոնք ես ընթերցում եմ, հնչեցնում են այս գաղտագողի միսիոներներին, ովքեր «հարձակում են գործում» ոչինչ չկասկածող Մահմեդականի տունը և սիրտը, ով զբաղվում է իր իսկ գործով:

³² Համդուլիլեհ, Փառք Ալլահին, ընթերցողը կարող է համաձայնության գալ, որ այս և մեր այլ հրատարակությունների մեջ, որոնք նշել ենք, մենք հանդիպում ենք Քրիստոնեության այս մեղադրանքին:

Դասախոսությունները նաև նպատակ են հետապնդում վերականգնելու Մահմեդականների վնասված արժանապատվությունը, ում Քրիստոնյա չարչիների հարձակումները խառնաշփոթի են ենթարկում: Հարցրեք Չեթսուրթի, Հանովերի, Փարք Ռիվիերայի³³ խեղճ մահմեդականներին, թե ինչպես են նրանք ենթարկվում այդ միսիոներների բռնապետությանը:

Եթե իմ այս համեստ «Արդյո՞ք Աստվածաշունչը հանդիսանում է Աստծո Խոսքը» աշխատությունը իր տեղը գտնի մահմեդականի տանը որպես միսիոներական սպառնալիքների պատնեշ, իմ ջանքերը կարող են պարզևատրված լինել:

Ավելի մեծ պարզև կլինի, եթե Հիսուսի նույնիսկ մեկ անկեղծ աշակերտ առաջնորդվի ճշմարտության և հեռանա կեղծիքից:

Իհարկե ամենամեծ պարզևը Ամենաբարձրյալ Ալլահին է, ում ես կոչում եմ առաջնորդության և գթասրտության և աղոթում եմ ինդրում եմ, որ Նա ընդունի իմ ջանքերը, որը ես նվիրում եմ Նրան և ամբողջ մարդկությանը:

ցանկ

³³ Սրանք ուղղակի որոշ քաղաքների անվանումներ են, որտեղ խեղճ Մահմեդականները ստիպված են ապրել ըստ Հարավային Աֆրիկայի օրենքի, «Խմբի Տարածության փաստաթղթի»:

1	Գլուխ Առաջին	
2	Ինչ են նրանք ասում Քրիստոնյաների Խոստովանությունը	
3	ԳԼՈՒԽ ԵՐԿՐՈՐԴ	
4	ՄԱՀՄԵԴԱԿԱՆ ՏԵՄԱՆԿՅՈՒՆԸ ՄԵԾԱՄԻՏ ՔՐԻՍՏՈՆՅԱՆԵՐԸ	
5	ԳԼՈՒԽ ԵՐՐՈՐԴ	
6	ԱՍՏՎԱԾԱՇՆՉԻ ԲԱԶՄԱՔԱՆԱԿ ՏԱՐԲԵՐԱԿՆԵՐԸ	
7	ՉՈՐՐՈՐԴ ԳԼՈՒԽ	
8	ՀԻՍՈՒՆ ՀԱԶԱՐ ՄԽԱԼ	
9	ԳԼՈՒԽ ՀԻՆԳԵՐՐՈՐԴ	
10	ՊԱԽԱՐԱԿՈՂ ԽՈՍՏՈՎԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ	
11	ԳԼՈՒԽ ՎԵՑ	
12	Գիրքը Կնքեցին «Նոր Կտակարան» Ինչու՞ «Ըստ»	
13	ԳԼՈՒԽ ՅՈԹ	
14	ԵԶՐԱՀԱՆԳՈՂ ՓՈՐՉԱՐԿՈՒՄ	
15	ԳԼՈՒԽ ՈՒԹ	
16	Ամենաօրյեկտիվ Վկայությունը	
17	ԳԼՈՒԽ ԻՆԸ	
18	ՀԻՍՈՒՄԻ ԾԱԳՈՒՄՆԱԲԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ	
19	ՎԵՐՉԱԲԱՆ	

IslamHouse.com

الإسلام بلغات العالم

Islam in the languages of the world

